

Accesul la justiție, garantat de Constituția Republicii Moldova și apărut de prevederile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, presupune facilitarea dreptului cetățeanului de a adresa cereri în instanțele de judecată. Ținând cont de obiecțiile exprimate, în cadrul seminarelor, de către o serie de judecători, acestea – obiecțiile – conținând o critică dură a modului de perfectare a cererilor de chemare în judecată la nivel juridic și lingvo-stilistic, Centrul de Drept al Avocaților a decis să publice încă 15 (în total – 25) modele de asemenea cereri care, în viziunea noastră, respectă toate cerințele impuse de lege. Așteptăm sugestiile, dar și alte modele de acte procedurale pentru a fi publicate în revista Dumneavoastră
CDA: law-center@tmg.md

AP

MODELE DE CERERI ADRESATE INSTANȚELOR NAȚIONALE

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Colegiul Civil și de Contencios Administrativ

Recurent: ÎCS „X” SRL

Intimat: Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale MAI

Intervenient accesoriu: Serviciul vamal al RM

CERERE DE RECURS

**asupra încheierii Curții de Apel Chișinău din ____ privind scoaterea de pe rol
a cererii de chemare în instanța de contencios administrativ**

I. Circumstanțele care justifică depunerea recursului

1.1. Prin încheierea atacată cu prezentul recurs a fost respinsă examinarea în fond a cererii Recurentului, ÎCS „X” SRL, înregistrată în Republica Moldova. Cererea a fost depusă în procedura de contencios administrativ împotriva Scrisorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a MAI nr. ____ din ____ (SPCSE MAI) care a invocat necorespunderea spațiilor ocupate de magazinele ce aparțin Recurentului cerințelor normelor și regulilor de apărare împotriva incendiilor. Cităm:

“...în timpul apropiat compania S.R.L. „X” a planificat deschiderea unui șir de magazine în următoarele puncte vamale:

1. A;
2. B;
3. C;
4. D;
5. E;
6. F.

Dat fiind faptul, că spațiile preconizate pentru amplasarea obiectivelor de comerț nu corespund cerințelor normelor și regulilor de apărare împotriva incendiilor, ceea ce s-a stabilit în urma controalelor tehnice de specialitate, organul supravegherii de stat a măsurilor contra incendiilor solicită de a nu permite începerea activității magazinelor nominalizate până la înlăturarea abaterilor de la prevederile actelor normative în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor.”

1.2. În fapt, 4 din magazinele enumerate în actul administrativ citat au fost construite de Recurent drept urmare a Concursului public privind crearea rețelei de magazine în punctele de trecere a frontierei de stat, organizat în baza Hotărârii Guvernului nr. ___ din ___.

Recurentul a obținut licențele corespunzătoare pentru toate magazinele. Până la emiterea actului administrativ în litigiu a început să funcționeze magazinul de la punctul vamal C, iar magazinul de la postul vamal D era la etapa de vânzări de testare. Celelalte magazine urmau să fie deschise în perioada imediat următoare.

1.3. În fapt, Recurentul deține toate autorizațiile (coordonările), emise anterior de către Pârât, SPCSE MAI, pentru toate magazinele ce aparțin Recurentului, cu excepția magazinului de la punctul vamal F, unde prescripțiile făcute de inspectorii corespunzători sunt în proces de executare. Anume reprezentanții competenței ai SPCSE MAI au confirmat și au coordonat în ordinea stabilită corespunderea obiectelor construite normelor anti-incendiu și au semnat Procesele verbale de recepție finală a obiectivelor comerciale. În sensul art. 10 din *Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător*, coordonările respective au valoarea autorizațiilor emise de o autoritate publică, prin care Recurentului i-a fost permis să desfășoare o afacere legală în magazinele respective (din punct de vedere a respectării normelor de apărare împotriva incendiilor).

1.4. Drept efect al Scrisorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale a MAI nr. ___ din ___, Directorul general al Serviciului vamal al Republicii Moldova, prin adresarea ___ din ___, a cerut birourilor vamale să nu permită începerea activității magazinelor. În consecință:

Șeful Biroului vamal C, în dimineața zilei de ___ a insistat asupra încetării activității magazinului amplasat la postul vamal respectiv. În acest scop, fără a fi emis vreun act administrativ, a fost blocat accesul călătorilor la magazin, iar funcționarii vamei au refuzat să întocmească și să semneze rapoartele obligatorii privind încasările efectuate.

La postul vamal D, la indicațiile șefului Biroului vamal au fost sistate vânzările de probă la magazinul amplasat în zona respectivă, la etapa de testare tehnologică, coordonate cu biroul vamal în ordinea stabilită. Ulterior, la ___ Șeful Biroului vamal E a anunțat Recurentul despre decizia sa de a respinge cererea Recurentului din ___ privind deschiderea magazinului amplasat la postul vamal D.

Actul administrativ menționat a făcut imposibile activitățile Recurentului îndreptate la deschiderea altor două magazine amplasate la posturile vamale A și B.

1.5. La ___ Recurentul a depus cerere împotriva Pârâtului în procedura de contencios administrativ prin care a solicitat:

1. Să fie suspendată acțiunea Adresării Serviciului Protecție Civilă și Situațiilor Excepționale nr. ___ din ___ până la examinarea cauzei în fond.

2. Să fie anulată în tot Scrisoarea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. ___ din ___ ca fiind ilegală.

La ___ Curtea de Apel Chișinău a dispus scoaterea cererii de pe rol pe motiv că nu a fost respectată procedura prealabilă de soluționare a litigiului în contencios administrativ.

II. Încheierea Curții de Apel Chișinău din ___ este ilegală

2.1. Instanța de contencios administrativ a invocat litera a) art.267 CPC - nerespectarea de către Recurent (Reclamant) a procedurii prealabile de soluționare a diferendului administrativ. Instanța nu a determinat corect raporturile dintre Recurent și Pârât, a omis să dea aprecierea cuvenită caracterului și efectelor actului administrativ contestat și a aplicat pur formal prevederile legale ce guvernează procedura de emitere și de contestare a actelor administrative.

2.2. Instanța de contencios administrativ a omis să aplice cadrul legal special de reglementare a raporturilor dintre Pârât în calitate sa de structură de stat cu drept de control și Recurent, în calitate sa de antreprenor. Prin efectul actului administrativ emis de SPCSE MAI:

a) A avut loc suspendarea totală a activității unei unități economice – magazinul la postul vamal C și

b) A fost suspendată activitatea de întreprinzător a Reclamantului la implementarea afacerii în întreaga rețea de magazine.

Deci, legea de bază aplicabilă raporturilor dintre Recurent și Pârât este *Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235 din 20.07.2006*. Principiile prevăzute la legea vizată au fost preluate în toate legile speciale, inclusiv și în *Legea privind apărarea împotriva incendiilor nr. 267 din 09.11.1994*, cu modificările operate la 30.05.2008.

2.3. Drept urmare a aplicării formale și eronate a legii, prin încheierea din ___ instanța de contencios administrativ l-a privat pe Recurent de dreptul la un recurs efectiv împotriva actului administrativ emis de SPCSE MAI, drept garantat prin art. 13 din Convenția Europeană care prevede:

„Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale”.

Prin simpla confruntare dintre normele *Legii privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235 din 20.07.2006* și prevederile *Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000* vom deduce, că *Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235 din 20.07.2006* stabilește proceduri distincte pentru exercitarea actului administrativ, în cazul în care acest act are drept efect suspendarea/încetarea activității economice de întreprinzător.

2.4. Prin depunerea acțiunii în contencios administrativ Recurentul a urmărit anume constatarea de către instanța de judecată a încălcării de către SPCSE MAI a procedurilor prescrise expres și imperativ în *Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător nr. 235 din 20.07.2006* și *Legea privind apărarea împotriva incendiilor nr. 267 din 09.11.1994*. Recurentul a solicitat protejarea drepturilor sale anume în contextul garanțiilor din legile citate care rezidă în următoarele:

A) Structurile statale au obligația să recurgă la instanța de judecată atunci când actul administrativ are drept scop sau efect suspendarea activității antreprenorului. Este evident că prin actul emis de SPCSE MAI Recurentul a fost pus în imposibilitatea de a-și continua activitatea, efect care cade sub incidența alin. (1) art. 17 din *Legea privind principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător*. În acest caz, potrivit alin. (2) și alin. (3) din același articol, SPCSE MAI a fost obligat să obțină o hotărâre judecătorească care să confirme și să substituie actul administrativ. Acest principiu este diametral opus principiilor din *Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000*, care se aplică situațiilor când instituțiile statului își exercită atribuțiile în mod autonom, iar persoanele afectate prin acest exercițiu au obligația de a urma calea prealabilă în mod obligatoriu, până a avea dreptul de a contesta în judecată acțiunile administrative abuzive.

De menționat că în cazul dat legea specială, art. 24 lit. i) din *Legea privind apărarea împotriva incendiilor nr. 267 din 09.11.1994* specifică și mai clar că suspendarea imediată a activității economice, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată, poate avea loc doar "*în cazul unui pericol iminent pentru viața și sănătatea oamenilor, pentru mediul înconjurător și valorile materiale*". Or, actul administrativ contestat nu face nici o referință de acest fel, probe care ar fi constatat existența unui pericol grav și iminent la obiectele Recurentului pur și simplu nu există.

B) Structurile statale au obligația să recurgă la instanța de judecată pentru a sancționa antreprenorul cu suspendarea activității în termen foarte redus (3 zile pentru adresare în judecată și 5 zile pentru examinarea cazului). Aceste termene sunt incomparabil de restrânse în raport cu termenul de 30 de zile stabilit în *Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10.02.2000* pentru examinarea cererii prealabile și cu termenii imprevizibili pentru soluționarea cazului în fond prin act judecătorec în procedura generală din Codul de procedură civilă.

Deci, este clar că legea prevede expres și imperativ că situațiile de conflict dintre stat și antreprenor trebuie să fie soluționate cât mai prompt, pentru a nu crea incertitudini, pentru a evita pierderi nejustificate etc. Tot atât de clar este că aceste situații de conflict urmează a fi soluționate definitiv în instanța de judecată, dar nu în procedura prealabilă.

În aceste condiții, obligarea Recurentului de a urma calea prealabilă în acest caz concret este evident și total inefficientă.

Reieșind din raționamentele expuse mai sus, dat fiind faptul că Reclamantul suportă deja pierderi materiale considerabile care continuă să crească, în scopul evitării unor pagube iminente, în temeiul art. 21 din *Legea Contenciosului administrativ*, în temeiul prevederilor art. art. 423-427 CPC și prin aplicarea directă a art. 13 al *Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, CER*:

1. Admiterea recursului.

2. Casarea Încheierii Curtii de Apel Chișinău din ___ în cauza de contencios administrativ privind anularea în tot a Scrisorii Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. ___ din ___, cu trimiterea cauzei spre judecare în fond.

Dat fiind circumstanțele excepționale ale cauzei - încetarea parțială și suspendarea în rest a activității de antreprenor a Recurentului la obiectele vizate în actul administrativ contestat, solicit dispunerea examinării cauzei în ordine de urgență.

Anexe:

2 Copii de pe cererea de recurs

Data

Semnătura

Istorie se cheamă ceea ce s-a întâmplat cu adevărat, nu ceea ce am vrea să se fi întâmplat. (Nicolae Iorga)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Plenul Curții Supreme de Justiție

Recurent: avocatul Petru Munteanu

Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. G. Bănulescu-Bodoni 53 A

RECURS ÎN ANULARE

Prin sentința definitivă a *Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001*, dosarul nr. 1-32/01, cet. N.C., a fost declarată vinovată de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 15, 89, 127 și 227 al. 2, din Codul penal al Republicii Moldova în redacția din 24.03.1961 și condamnată la 12 ani privațiune de libertate cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

După cum este indicat în sentință, cet. N.C. a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru faptul că la 06 noiembrie 1999 a procurat o grenadă de model RG-42 pe care a păstrat-o în casă, iar la 20 noiembrie 1999, aproximativ la ora 23 și 30 minute, cu scopul de a-1 omorî pe soțul ei A.C. din motive de gelozie, a lăsat grenada între scaunele din față a automobilului, care era proprietatea lor comună. Intenția nu a fost dusă până la capăt din motive independente de voința ei, deoarece explozia s-a produs înainte de a urca A.C. în automobil. Ca rezultat al exploziei, automobilul a fost deteriorat, paguba fiind estimată la 6500 lei.

Considerând condamnarea cet. N.C. nelegitimă pe art. 15, 89 și 127 al CP RM în red. din 24.03.61, eu, ca apărător, precum și condamnată N.C., în termenele stabilite de lege, am depus apel asupra sentinței Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001. În apel am declarat nelegitimă condamnarea cet. N.C. pe aceste articole, deoarece ea nu a avut intenția să-1 omoare pe A.C., ci să deterioreze averea ce le aparținea lor.

Colegiul penal al Curții de Apel, prin decizia din 10 decembrie 2001, a admis apelul și a casat această sentință pronunțând o nouă hotărâre prin care, în temeiul art. 15, 89 și 127 ale Codului penal al RM redacția din 24.03.1961, N.C. a fost achitată pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, în același timp fiind condamnată, în baza art. 227 al. 2 al CP al RM cu aplicarea art. 43 al CP al RM, la doi ani privațiune de libertate cu suspendare condiționată a pedepsei pe un termen de un an.

În decizia sa, Colegiul penal al Curții de Apel a constatat că instanța de fond a dat o apreciere incorectă probelor acumulate, încadrând acțiunile cet. N.C. pe art. 15, 89 și 127 CP al RM în redacția din 24.03.1961. Curtea de Apel a stabilit că, la 06 noiembrie 1999, N.C. a procurat o grenadă de model RG-42. În seara aceleiași zile, când s-a întors acasă cu soțul A.C., i-a dat posibilitate să iasă din automobil ca să deschidă porțile, a pus în funcție mecanismul exploziv al grenadei, a ieșit din automobil, s-a apropiat de soț și în momentul acesta s-a produs explozia. La momentul exploziei ei erau la aceeași distanță și nimeni dintre ei nu a pățimit. Instanța de apel, în aceste circumstanțe, a considerat că tentativa de omor poate avea loc numai cu intenție directă. Dacă N.C. ar fi avut o asemenea intenție, ea ar fi procedat altfel. Instanța de apel a considerat că intenția N.C. era îndreptată spre deteriorarea automobilului "Moscvici-2141", pentru ca soțul să fie mai mult în familie. Această concluzie a instanței s-a bazat și pe faptul că N.C. a făcut aceste declarații atât la ancheta preliminară, cât și în cadrul anchetei judiciare în instanța de fond și în instanța de apel. Referitor la cauzarea prejudiciului material, nici organul de anchetă, nici instanța de judecată nu au precizat cui i-a fost cauzată paguba și care-i pățimitul, în folosul căruia urmează să fie încasate despăgubirile. Pe dosarul în cauză asemenea pățimit nu a fost recunoscut și suma de 6500 lei - costul automobilului - nu a fost încasată. Pornind de la aceste considerente, Colegiul penal al Curții de Apel a constatat că, în acțiunile N.C., lipsesc elementele constitutive ale tentativei de omor al lui A.C., precum și nimicirea averii proprietarului (art. 15, 89 și 127 CP al RM în redacția din 24.03.1961), deoarece intenția de a-1 omorî pe soț nu se confirmă prin careva probe. Instanța a constatat că în dosar lipsește ordonanța de a recunoaște în calitate de parte vătămată pe cineva dintre soți și cererea de a recupera prejudiciul. În asemenea împrejurări, instanța a considerat că sentința în privința condamnării N.C. pe art. 15, 89 și 127 CP RM în redacția din 24.03.1961 trebuie să fie casată și N.C. a fost achitată pe aceste articole.

La data de 20 decembrie 2001, procurorul care a participat în instanța de apel a înaintat recurs la decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 10 decembrie 2001, cerând anularea ei, invocând motivul că N.C. a avut intenție să-și omoare soțul, fără a aduce probe.

Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 9 aprilie 2002, decizia instanței de apel în privința cet. N.C. a fost casată, fiind menținută sentința Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001 în baza aceluiași argumente care au fost expuse în sentința instanței de fond precum și a motivului invocat de procuror.

La 4 aprilie 2003, Procurorul General al RM a înaintat în Plenul Curții Supreme de Justiție a RM recurs în anulare,

solicitând Plenului casarea sentinței Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001 și a deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 9 aprilie 2002, în partea condamnării cet. N.C. în baza art. 15, 89 și 127 CP al RM, cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel. Procurorul General a considerat că, atât la ancheta preliminară, cât și în cadrul anchetei judiciare în instanța de fond, nu a fost dovedită intenția N.C. de a-1 omorî pe A.C.

La 21 aprilie 2003, Plenul Curții Supreme de Justiție a respins recursul în anulare declarat de Procurorul General, menținând în vigoare sentința instanței de fond și decizia instanței de recurs.

Prezentul recurs în anulare este înaintat de mine pentru prima dată ca apărător al condamnatei cet. N.C. în conformitate cu prevederile art. 453 al. 1, p. 1, literele (a) și (b) ale CPP al RM. În prezentul recurs eu invoc, suplimentar, alte motive decât cele invocate de către Procurorul General, după cum prevede art. 453 al. 3 al CPP al RM, și anume, cele expuse în continuare.

Consider nelegitime sentința instanței de fond din 17 septembrie 2001 și decizia instanței de recurs din 9 aprilie 2002, precum și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din următoarele considerente:

Cet. N.C., în procesul anchetei preliminare a fost impusă să scrie autodenunțare, dar ea a declarat că nu a avut intenția să-1 omoare pe soțul său, ci a lăsat grenada în automobil cu scopul de a-1 deteriora, deoarece conflictele în familie apăreau pentru că soțul părăsea des familia, cu automobilul, și nu revenea acasă. Aceste circumstanțe, precum și faptul că autoturismul în cauză le-a fost dăruit de părinții ei, ea a hotărât să-1 deterioreze, *f. d. 187-194*.

Conform depozițiilor cet. N.C. la anchetă, ea a declarat că, în 1996, s-a căsătorit cu A.C. Însă după nașterea copilului lor, în 1997, atitudinea soțului față de familie a devenit indiferentă: el venea rar acasă, se îndepărta de familie, nu acorda atenția necesară familiei, nu participa la educarea copilului, nu întreținea familia. După căsătorie, părinții cet. N.C. le-au dăruit lor 5000 de dolari și soții au deschis un magazin. Pentru buna lui funcționare, părinții le-au mai procurat un automobil. În pofida acestor fapte, comportamentul lui A.C. nu s-a schimbat, ceea ce a ofensat-o adânc pe N.C. Toate acestea au dus la contradicții serioase. În scopul de a-1 readuce în familie, N.C. a considerat că una dintre metode poate fi deteriorarea automobilului, în acest scop procurând o grenadă, */d.196-198*. Fiind pusă sub învinuire la 24 februarie 2000 și interogată în calitate de învinuită, cet. N.C. nu și-a recunoscut vinovăția în tentativa de a-și omorî soțul, în acest context, ea a mai declarat că la 20 noiembrie 1999, împreună cu soțul său, au mers în ospeție la fratele acestuia, G.C. Când s-au întors acasă, cet. N.C. era moralmente distrusă din cauza că soțul său, A.C., nu era niciodată mulțumit de comportamentul ei și, atunci, ea a hotărât să distrugă automobilul lor. La poartă, A.C. a coborât ca să deschidă porțile, iar N.C. a tras inelul de siguranță de la grenadă și a ieșit din automobil. Ea a mai declarat că era sigură că soțul ei nu va păți nimic, deoarece ea se afla alături de el, însă ea a dorit doar să-1 întoarcă în familie.

Atâta timp cât A.C. nu s-a folosit de automobilul lor, situația în familie s-a normalizat, iar după ce a reparat a doua mașină, au început aceleași probleme, *f. d. 212-214, 225-227, 241-142*.

Niciunul din martorii care au fost interogați la anchetă și în instanța de judecată nu a confirmat intenția cet. N.C. de a-1 omorî pe soțul ei. Toți martorii indicați în rechizitoriul dosarului penal în cauză au fost interogați pe cazul omorului lui A.C., care a avut loc pe data de 13 decembrie 1999, iar alte probe care ar dovedea intenția cet. N.C. de tentativă de omor nu au fost dobândite de către organul de urmărire penală. Din aceste considerente, se desprinde următoarea concluzie: condamnarea cet. N.C. pentru săvârșirea tentativei de omor și deteriorarea averii proprietarului este nelegitimă, iar decizia instanței de recurs și hotărârea Plenului prin care se menține în vigoare această sentința au cauzat un viciu fundamental, care a afectat decizia instanței de apel.

Instanța de judecată, la adoptarea sentinței sale, nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și, nelegitim, a declarat-o vinovată pe cet. N.C. de tentativă de omor. În acest context, invoc noi argumente, suplimentare, și anume:

Dosarul penal a fost intentat la 14 decembrie 1999 în legătură cu omorul lui A.C. de către două persoane necunoscute. La 20 decembrie, a fost intentat dosarul penal în privința cet. N.C. în legătură cu circumstanțele care au avut loc la 20 noiembrie 1999. Motiv și temei pentru intentarea dosarului penal nu erau, deoarece nici A.C., nici alte persoane nu s-au adresat în organele de drept și nici nu au solicitat asistență medicală în legătură cu deteriorarea automobilului pe data de 20 noiembrie 1999. În dosar lipsește ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată în legătură cu acest caz, nimeni dintre rude nu a făcut nicio declarație și nu a înaintat nicio pretenție față de cet. N.C.

Nici la ancheta preliminară, nici în cadrul anchetei judiciare nu a fost dovedită intenția N.C. că ar fi vrut să-și omoare soțul, nu există probe că l-ar fi amenințat cu moartea, că ar fi angajat pe cineva să-1 bată sau să-1 omoare.

În instanța de judecată, cet. N.C. a declarat că autodenunțarea a fost scrisă la cererea anchetatorului procuraturii, care i-a sugerat ideea de a recunoaște că a participat la săvârșirea omorului soțului său, A.C., iar dacă nu va face acest lucru, ea va fi arestată și i se va intenta dosar penal în legătură cu cazul ce s-a produs la 20 noiembrie 1999, cu grenada.

Procesul-verbal de reținere a fost întocmit pentru 24 de ore, iar, de fapt, ea a fost reținută până pe 26 decembrie, în incinta procuraturii, fără a se întocmi proces-verbal de reținere. La 26 decembrie, la ora 15:30, față de cet. N.C., a fost întocmit proces-verbal de reținere și apoi ea a fost interogată, în calitate de bănuit. Din conținutul acestui proces-verbal (*f. d. 196-198*) rezultă că cet. N.C. nu a avut intenția să-și omoare soțul.

Instanța de judecată, în sentința sa, a administrat cu titlu de probă care ar confirma vinovăția cet. N.C. la tentativa de omor, procesul-verbal de reconstituire a faptei la fața locului (f. d.33), în cadrul căruia s-au efectuat imprimări cu camera video. Însă din acest proces-verbal nu se poate constata vinovăția cet. N.C., fiindcă ea a arătat că A.C. se afla în curte chiar lângă ea când s-a produs explozia și s-a deteriorat automobilul. N.C. a confirmat aceste circumstanțe și în ședința de judecată.

Procesul-verbal de cercetare la fața locului și de expertizare a automobilului (f. d.12-13), tabelul foto (f. d. 14-19) și raportul de expertiză tehnică explozivă (f. d.78-84) nu pot fi aduse ca probe pentru a se demonstra intenția cet. N.C. de tentativă de omor. Aceste probe pot fi concludente doar pentru a se constata că a avut loc o explozie a grenadei în automobil.

Pe tot parcursul procesului penal acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi intenția cet. N.C. de a-și omorî soțul. Este constatat faptul că, după seara de 20 noiembrie 1999, soții C. au continuat să conviețuiască și el nu s-a adresat la poliție cu vreo petiție, nici după vreun ajutor medical, deoarece el nu suferise nicio leziune corporală, de altfel, ca și soție-sa, întrucât au fost alături.

În sentință este indicat că N.C. a lăsat grenada în automobil cu scopul de a-1 omorî pe A.C., tot această concluzie este indicată în decizia instanței de recurs, precum și în hotărârea plenului. Însă, din depozițiile N.C., acest fapt nu rezultă, ea afirmă că grenada nu a fost aruncată, ci lăsată cu scopul de a distruge automobilul. În timpul exploziei, N.C. se afla alături de A.C. lângă poartă, fapt care se confirmă și prin procesul-verbal de reconstituire a faptei la fața locului (f. d.33), în cadrul căruia s-au efectuat imprimări cu camera video. Aceleași depoziții N.C. le-a confirmat și în ședința de judecată. Cumulul acestor circumstanțe dovedește că N.C. nu a avut intenția să-1 omoare pe A.C.

Conform Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 1993 cu modificările ulterioare, în p.3, Plenul a atenționat instanțele de judecată, că ele vor ține cont de faptul că omorul premeditat poate fi săvârșit atât cu intenție directă cât și cu intenție indirectă. Însă tentativa de omor este posibilă numai cu intenție directă, adică atunci când acțiunile inovatului, în cazul nostru ale N.C., demonstrează faptul că ea a prevăzut survenirea morții lui C.A., dorea aceasta, dar sfârșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor care nu depindeau de voința ei.

Astfel aceste acțiuni ale N.C. nu pot fi considerate ca fapte care întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 15, 89 CP RM și în conformitate cu art. 275 p.3, urmărirea penală trebuie încetată.

Instanța de fond, precum și instanțele care au menținut în vigoare sentința, soluționând chestiunea despre vinovăția cet.N.C. în deteriorarea premeditată a avutului proprietarului, nu au ținut cont de toate circumstanțele în care s-a produs accidentul dat. Instanța de fond și-a întemeiat sentința de condamnare pe concluzii greșite, nu a ținut cont de faptul că tragerea la răspundere pentru deteriorarea avutului proprietarului poate fi aplicată numai față de o persoană străină, nu și față de proprietarul însuși.

În procesul urmăririi penale, precum și în ședința de judecată, cet.C.N. a afirmat că automobilul le-a fost dăruit de părinții ei pentru familia lor, astfel proprietar al acestui automobil au devenit cei doi soți C., fapt confirmat și prin pașaportul tehnic eliberat pe numele lui A.C. În aceste circumstanțe, considerăm că proprietari al automobilului erau cei doi soți, iar, în astfel de situație, calificarea acțiunilor cet. N.C. pe art. 127 CP RM este absolut incorectă. Referitor la cauzarea prejudiciului material, nici organul de anchetă, nici instanța de judecată nu au precizat cui i-a fost cauzată paguba și care este pătimitul, în folosul căruia urma să fie încasate despăgubirile. Pe dosarul în cauză asemenea pătimiți nu au fost recunoscuți, prin ordonanță de către anchetator, iar suma de 6500 lei - costul automobilului, nu a fost încasată. Pe dosarul în cauză, referitor la acest episod, nu este nimeni recunoscut drept parte vătămată.

Pe lângă circumstanțele expuse referitor la achitarea cet. N.C. pe art. 127 CP RM în red. 1961, consider necesar să mai invoc un motiv în prezentul recurs în anulare și să atrag atenția Plenului Curții Supreme de Justiție asupra următorului moment.

Codul penal al RM adoptat la 12 aprilie 2002 care a intrat în vigoare la 12 iunie 2003, exclude răspunderea penală a cet.N.C. pe art.197, deoarece acțiunile ei nu sunt prevăzute în dispoziția acestuia. Dauna cauzată în urma exploziei este de 6500 lei, ceea ce nu constituie prejudiciu de proporții mari, vezi art. 64 al 2, și 126 din același cod; acțiunea nu a fost soldată cu decesul persoanei, nu s-a soldat cu urmări grave, astfel lipsind componența de infracțiune, iar, în conformitate cu art.10 al CP al RM, înlătură caracterul infracțional al faptei. În conformitate cu art.275 al.1 p.2 al CPC RM, fapta ei nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune și urmărirea penală trebuie să fie încetată.

În baza celor expuse în prezentul recurs și în temeiul art. 275 al. 1 p. 2 și 3, art. 452 al. 1, 453 al 1, p.l literele a) și b) ale Codului de procedură penală al Republicii Moldova,

SOLICIT:

- să admiteți prezentul recurs în anulare;
- să casați: sentința Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001, decizia Colegiului penal al Curții Supreme de

Justiție din 09 aprilie 2002, decizia Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 aprilie 2003, menținând în vigoare decizia Colegiului penal al Curții de Apel din 10 decembrie 2001.

Anexă:

1. Copia sentinței Colegiului penal al Tribunalului Chișinău din 17 septembrie 2001;
2. Copia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel din 10 decembrie 2001;
3. Copia deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 9 aprilie 2002;
4. Copia hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 21 aprilie 2003;
5. Copia recursului în anulare;
6. Mandat.

Data**Semnătura****Judecătoria Râșcani****Petiționar:****Ivanova Olga****mun.Chișinău str. ___ ap. _****Persoane interesate:****1. Oficiul Stare Civilă****al sectorului ___****mun.Chișinău, str. ___ nr. _2.****CERERE****privind stabilirea faptului de rudenie**

Eu, Ivanova Olga Arcadieвна, născută la 05.09.1938 în satul Ivanovca raionul Ivanovca regiunea Ivanovo din Federația Rusă, sunt fiica lui Ivanova (numele de familie de până la căsătorie - Aristova) Vera Stepanovna, născută în 1915, și a lui Ivanov Arcadii Ilici, născut în 1912.

Din 1964 eu locuiesc în mun.Chișinău, iar din 1966 a trecut să locuiască cu mine și mama, Aristova V.S. Împreună noi am privatizat apartamentul nr._ de pe str. ___, conform contractului nr. ___, autentificat la 11.05.1995 de către notarul biroului notarial nr._ din or.Chișinău, ___. În Registrul bunurilor imobile la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău apartamentul nr._ de pe str. ___ a fost înregistrat drept proprietate comună în cote-părți egale a mea și a mamei, Aristova V.S.

Mama a decedat la 03.07.2008, decesul fiind înregistrat sub numărul ___, certificat de deces nr. ___. Însă, perfectarea documentelor necesare pentru acceptarea succesiunii de către mine după decesul mamei (a cotei-părți în apartamentul privatizat) nu a fost posibilă, deoarece în actele de identitate numele noastre de familie diferă. Asta se datorează faptului că mama purta numele de familie Aristova, pe care l-a preluat după desfacerea căsătoriei cu tatăl, Ivanov A.I.

Faptul că în adeverința mea de naștere numele mamei este indicat Ivanova face imposibilă eliberarea de către notar a certificatului de moștenire legală după decesul lui Aristova V.S., dat fiind că nu s-a păstrat certificatul de căsătorie a părinților mei conform căreia mama, a preluat numele de familie Ivanova. Nu s-a păstrat și documentul de desfacere a căsătoriei dintre părinți, după care mama a revenit la numele de familie Aristova. În asemenea circumstanțe omologarea acceptării de către mine a moștenirii poate fi efectuată numai după constatarea faptului raporturilor de rudenie dintre mine și decedata Aristova V.S.

A stabili într-un alt mod faptul juridic menționat nu este posibil, deoarece actele de stare civilă în arhiva secției de

prelucrare și păstrare a actelor pe sovietul sătesc Ivanovca raionul Ivanovca regiunea Ivanovo pentru perioada respectivă nu s-au păstrat. În legătură cu aceasta nu au putut fi eliberate adeverințele necesare în privința părinților mei, despre ce am fost informată prin avizul nr. ____, remis de către conducătorul oficiului de înscriere a actelor stării civile a regiunii Ivanovo.

Adresarea mea la Oficiul Stării Civile a sect. ____ cu cererea de a completa sau rectifica actul de stare civilă pe baza căruia s-ar putea de demonstrat legătura de rudenie nu a fost satisfăcută din cauza lipsei actelor menționate mai sus. Cererea mea a fost respinsă prin decizia Oficiului Stării Civile din ____.

În conformitate cu prevederile art.279 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească examinează în procedură specială pricini cu privire la constatarea faptelor care au valoare juridică. În special, la aceste fapte se referă și pricinile în care se solicită să se constate raporturile de rudenie - art.281 alin.(2) lit.a) Cod de procedură civilă.

Pe lângă aceasta, după moartea mamei mele eu nu m-am adresat în termen de 6 luni cu cerere de acceptare a succesiunii, deoarece nu dețineam actul ce atestă legătura de rudenie cu mama mea, precum și în legătură cu faptul că în contractul de privatizare mama nu era indicată și eu am considerat că apartamentul este înscris numai pe numele meu.

În același timp, după decesul mamei eu am intrat în posesiunea patrimoniului succesoral, fapt ce corespunde reglementărilor art.1516 alin.(3) Cod civil care stabilește că succesiunea se consideră acceptată și în cazul când moștenitorul intră în posesiunea patrimoniului succesoral. În legătură cu aceste circumstanțe solicit, de asemenea, ca în temeiul art.281 alin.(2) lit.f) și h) să fie constatat faptul acceptării succesiunii după decesul lui Aristova V.S., precum și faptul posesiunii, folosinței și dispoziției în drept de proprietate a 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. ____ cu număr cadastral ____ de pe ____ din mun.Chișinău, cotă-parte, care la moment este înregistrată pe numele lui Aristova V.S.

Faptul că Ivanova V.S. și Aristova V.S. a fost una și aceeași persoană și a fost mama mea se demonstrează prin adeverința din 13.11.1968 eliberată de comitetul executiv al sovietaului sătesc Ivanovca; prin aceea că Aristova V.S. din 1966 și până la deces a locuit cu mine în apartamentul cu o odaie nr. ____ de pe str. ____; prin aceea că împreună am privatizat acest apartament; că eu am înmormântat-o pe Aristova V.S., precum și de alte circumstanțe pertinente, inclusiv de martori. Faptul că eu am acceptat succesiunea și că am intrat în dreptul de proprietate asupra bunului succesoral se demonstrează prin aceea că după decesul mamei eu locuiesc și folosesc permanent bunul moștenit, de rând cu cota-parte din apartament ce îmi aparține mie cu drept de proprietate, achit impozitul pe imobil, plățile comunale etc. pentru întreg apartamentul.

Pornind de la cele expuse și în conformitate cu prevederile art.art.281 alin.(2) lit.a), f) și h), 285, 241 Cod de procedură civilă,

Solicit:

1. Să se constate faptul că Aristova Vera Stepanovna și Ivanova Vera Stepanovna, născută la 7 februarie 1915, originară din satul Ivanovca raionul Ivanovca regiunea Ivanovo din Federația Rusă, care a locuit până la deces, la 3 iulie 2008, în mun.Chișinău str. ____ ap.____, a fost una și aceeași persoană și a fost mama dnei Ivanova Olga Arcadieвна.

2. Să se constate faptul că Ivanova Olga Arcadieвна a acceptat succesiunea a 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. ____ cu numărul cadastral ____ de pe str. ____ mun.Chișinău, rămasă ca moștenire după decesul lui Aristova Vera Stepanovna, și că a intrat în drepturile de proprietar asupra acestei cote-părți.

Anexă:

Data

Semnătura

Orice existență nu-i, în ultimă instanță, decât un număr infinit de motive.

(Tudor Octavian)

Toate realizările reprezintă triumful persistenței.

(John Rennie)

Judecătoria sectorului ____

Reclamant: ____ (N.P.)

____ (domiciliul)

Pârât:

____ (N.P.)

____ (domiciliul)

CERERE

de chemare în judecată

Eu, reclamantul ____, sunt proprietarul apartamentului nr. _ din casa nr. _ de pe str. _ mun. Chișinău constituit din 2 camere separate. Proprietar al apartamentului nr. _ constituit din 2 camere, este pârâtul. Alte 2 camere din secția dată a blocului - apartamentul nr. _ - se află în proprietatea lui ____, care la moment este plecat peste hotare. Coridorul, 2 încăperi de baie, 2 încăperi de veceu, o cămară, aflate la extremele coridorului, precum și bucătăria sunt în proprietate și folosință comună a locatarilor secției date.

Pârâtul ____ și-a însușit o parte din suprafața coridorului aflată în folosință comună, de asemenea încăperea băii și a veceului de lângă apartamentul său, despărțind această parte prin instalarea unui perete cu ușă. În așa mod el a închis accesul meu la această parte a coridorului și la încăperile respective. Totodată, pârâtul și membrii familiei sale au acces liber la altă parte a coridorului, la bucătărie, la altă baie și alt veceu.

Astfel, eu, fiind coproprietar al încăperilor izolate de către pârâtul ____ prin instalarea peretelui, nu pot deține și folosi încăperile respective, care au fost uzurpate în mod ilegal de către el. Prin aceasta se încalcă drepturile mele prevăzute la art.315 Cod civil, care stabilește că proprietarul are dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Pe lângă aceasta, construirea peretelui s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.50, 55, 42 din Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, precum și ale pct.4 din Regulamentul privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18.04.97, prin care este stabilit că asemenea lucrări pot fi efectuate numai în baza autorizației de construire, eliberată de autoritatea publică locală. Or, pârâtul ____ nu a dispus de o asemenea autorizație, peretele fiind instalat de el în mod samavolnic.

Iar pentru primirea Autorizației de construire, conform prevederilor Instrucțiunii provizorii privind procedura de obținere a actelor necesare pentru executarea construcțiilor, reconstrucțiilor, amenajărilor, aprobată de Primăria mun. Chișinău la 10.05.2001, mai era necesar ca pârâtul să solicite și acordul autentificat notarial al vecinilor. Un asemenea acord nu a fost solicitat și nu există.

Reieșind din aceste circumstanțe, eu sunt în drept, conform prevederilor art.374 alin.(1) Cod civil, să revendic cota-parte din bunul ce-mi aparține din posesiunea nelegitimă a lui ____ prin obligarea părții pârâte de a demola peretele construit neautorizat, precum și să solicit, potrivit prevederilor art.376 alin.(2) Cod civil, ca pârâtul să fie obligat să nu-mi îngreuească pe viitor dreptul de folosință asupra încăperilor nominalizate. Cererea mea se încadrează și în prevederile art.1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale care garantează oricărei persoane dreptul la respectarea bunurilor sale.

În temeiul celor expuse, și în conformitate cu prevederile art.art.11 lit.b), 374 alin.(1), 376 alin.(2) Cod civil, art.art.166, 241 Cod de procedură civilă,

Solicit:

Să fie obligat pârâtul ____ să efectueze din cont propriu demolarea peretelui construit neautorizat în coridorul aferent apartamentelor nr. ____ din casa nr. _ de pe str. ____ mun. Chișinău, precum și să nu-mi îngreuească dreptul de folosință pe viitor asupra coridorului, camerei de baie și veceului amplasate în partea de coridor de lângă apartamentul său nr. _.

Să fie încasate în folosul meu de la pârâtul ____ cheltuielile de judecată ce țin de acordarea asistenței juridice și de plata taxei de stat, în total ____ lei.

Anexă:

Data

Semnătura

Judecătoria ____

Reclamant: Ionescu Ion

localitatea ____ strada ____ nr. ____

Pârâți:

1. Ștefănescu Ștefan

localitatea ____ strada ____ nr. ____

2. Oficiul Cadastral Teritorial ____

localitatea ____ strada ____ nr. ____

CERERE

de chemare în judecată

Eu, Ionescu Ion, sunt proprietarul terenului cu numărul cadastral ____ și suprafața de 850 m.p. amplasat pe str. ____ nr. ____ . Faptul dat se confirmă de titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. ____, eliberat pe numele meu și înregistrat la OCT.

La o parte din terenul ce îmi aparține cu drept de proprietate pretinde Ștefănescu Ștefan, proprietarul casei vecine nr. ____ de pe str. ____ . Pretențiile sale pârâțul le motivează prin aceea, că în titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe care îl deține, nr. ____, și în planul sectorului menționat în titlu, ar fi indicată și partea de teren litigioasă. Drept temei a unor asemenea pretenții pârâțul mai invocă și faptul că anterior terenul aferent casei ce îmi aparține cu drept de proprietate era de o suprafață de 760 m.p., iar actualmente suprafața acestuia constituie 850 m.p.

Consider, că titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat pârâțului în privința terenului cu numărul cadastral ____ urmează a fi declarat parțial nul în temeiul următoarelor argumente de fapt și de drept.

Terenul de lângă casa mea, cu numărul cadastral ____, s-a aflat în posesia mea și a fostului meu soț, iar din 1986, după decesul soțului, eu am devenit unica posesoare a terenului, pe care l-am privatizat în condițiile Codului funciar din 25.12.1991. În componența acestui teren s-a aflat, și se află până în prezent, și porțiunea cuprinsă în perimetrul laturilor „5-6-7-8-9”, porțiune, la care pretinde pârâțul. Hotarul existent, care delimitează terenurile noastre a fost stabilit până la adoptarea Codului funciar din 25.12.1991 și nu a suferit modificări până în prezent, iar porțiunea menționată de sector a făcut întotdeauna parte din terenul ce îmi aparține mie cu drept de proprietate. Faptul dat este confirmat și prin Actul de constatare pe teren la stabilirea hotarelor fixe din 02.032008. Actul a fost întocmit de specialistul pentru reglementarea regimului funciar la primăria locală, Meredulci P., cu participarea consilierului Jardan A.. Conform Planului cadastral al terenurilor proprietate privată aferente caselor de pe str. ____ nr. ____ și nr. ____, anexat la act, suprafața la sol a terenurilor este de 850 m.p. și, respectiv, de 570 m.p.

Despre faptul că în componența sectorului de teren al pârâțului a fost greșit inclusă și porțiunea cuprinsă în perimetrul laturilor „5-6-7-8-9” din planul sectorului meu îl confirmă și primăria care, la 09.03 2008, s-a adresat cu demers către Oficiul Cadastral Teritorial solicitând efectuarea modificării hotarului terenurilor cu numerele cadastrale ____ și ____ . Drept temei pentru demers a fost indicat faptul că hotarul comun al terenurilor respective, menționat în planul cadastral, nu corespunde documentelor inițiale, de care dispun oficiul cadastral și proprietarii terenurilor.

În documentele inițiale privind posesia terenurilor adiacente caselor de pe str. ____ nr. ____ și nr. ____, configurația acestor terenuri în planul schematic, și hotarul dintre ele, coincid cu cele indicate în planul sectoarelor de teren anexat la Titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat mie. Respectiv, porțiunea de sector cuprinsă în perimetrul laturilor „5-6-7-8-9” este inclusă în componența terenului meu. Această porțiune a fost și este parte din terenul aferent casei ce o dețin în proprietate (până și după privatizarea pământului), și permanent s-a aflat în posesia iar apoi în proprietatea mea, Ionescu I.

Din ce considerente porțiunea de sector menționată a fost inclusă și drept parte componentă a terenului aferent pârâțului, eu nu sunt în cunoștință de cauză. Dar, eu nu am înstrăinat nici într-un fel această parte de sector. Nu există și vre-o hotărâre a autorității publice împuternicite prin care partea respectivă de sector ar fi fost retrasă din posesia/ proprietatea mea și transmisă în modul stabilit de lege pârâțului. Posesia mea neîntreruptă și netulburată a porțiunii litigioase de teren se demonstrează și prin aceea că gardul și construcțiile existente la momentul actual, ce delimitează în calitate de hotar fix terenurile noastre există de mai multe zeci de ani.

Faptul că suprafața terenului meu (850 m.p.) diferă de suprafața indicată în documentele de înregistrare a drepturilor de până la privatizarea terenului (760 m.p.) se explică prin următoarele circumstanțe. Măsurările terenurilor de până

la privatizarea pământului se efectuau adeseori superficial, admițându-se și erori în partea majorării sau micșorării suprafeței terenurilor respective. Și numai la înregistrarea masivă în proprietate privată a terenurilor, aceste măsurări s-au efectuat cu mijloace tehnice performante, care au asigurat și exactitatea corespunzătoare. În afară de aceasta, suprafața terenurilor aferente caselor ce îmi aparține mie și pârâtului s-a mărit în comparație cu suprafața lor indicată în documentele inițiale și datorită faptului că a fost îndreptat hotarul terenurilor aferente acestor case din partea lor de nord, din contul terenului liber spre malul râului care trece în apropiere. De remarcat, că din considerentele indicate și suprafața terenului aferent casei pârâtului s-a mărit: de la 485 m.p. până la 570 m.p. (conform datelor din Planul cadastral anexat la Actul de constatare pe teren la stabilirea hotarelor fixe). Faptul că măsurările anterioare privatizării sufereau de inexactități poate fi demonstrat și prin aceea, că și la alți vecini suprafața terenurilor aferente caselor „s-a mărit” în comparație cu suprafața de până la privatizare cu circa 100-200 m.p.

Prin includerea în Titlul deținătorului de teren al vecinului a unei porțiuni din terenul ce îmi aparține mie cu drept de proprietate, au fost încălcate drepturile mele prevăzute de art.27 Cod funciar, art.315 și art.316 Cod civil, și este tulburată posesia mea asupra terenului, dat fiind că pârâtul a declarat că intenționează să demoleze hotarul existent, să ocupe porțiunea de teren la care pretinde și pe care o consideră drept aparținând lui, și să stabilească un nou hotar în mod unilateral între terenuri.

Conform art.11 Cod civil apărarea dreptului civil poate fi făcută prin declararea nulității actului emis de o autoritate publică, precum și prin restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui.

Potrivit art.504 alin.(1) Cod civil, când vreo înscriere din registrul bunurilor imobile nu corespunde situației juridice reale, se poate cere rectificarea înscrierii. Iar potrivit art.505 alin.(2) din cod, în lipsa consimțământului titularului, rectificarea se va încuviința numai în temeiul unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Conform art.38 alin.(3) din Legea cadastrului bunurilor imobile greșelile din cadastru care nu au caracter tehnic (indicarea greșită a tipului de drept, a denumirii titularului de drepturi, componența bunului imobil, denaturarea mărimii cotelor în proprietatea comună, a coordonatelor hotarelor și alte greșeli care lezează drepturile și interesele legitime ale titularilor de drepturi sau ale altor persoane) se corectează cu consimțământul exprimat în scris al fiecărui titular de drepturi ale cărui interese sunt atinse sau în temeiul hotărârii judecătorești irevocabile.

Având în vedere că pârâtul nu-și dă consimțământul pentru corectarea greșelii ce ține de hotarul dintre terenurile cu numerele ___ și ___, această corectare poate fi efectuată numai în temeiul hotărârii judecătorești. Prin aceasta se va apăra și dreptul meu la proprietate stabilit la art.46 din Constituția Republicii Moldova și art.1 al primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit explicațiilor din pct.3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.10 din 26.03.1997 “Cu privire la practica aplicării legislației funciare de către instanțele judiciare”, litigiile și plângerile legate de chestiunile funciare, unde una din părți este cetățeanul, se examinează de către judecătorii jurisdicției de drept comun.

Reieșind din cele expuse, în temeiul art.11, 27 Cod funciar, art.11, 315, 316, 504 și 505 Cod civil, art.38 din Legea cadastrului bunurilor imobile, art.166 și 241 Cod de procedură civilă,

Solicit:

Să fie anulat Titlul ce confirmă drepturile deținătorului de teren eliberat în privința terenului cu numărul cadastral ___ pe numele lui Ștefănescu Ș. în partea în care în titlu, pe lângă terenul aferent casei de pe str. ___ nr., s-a inclus și o suprafață suplimentară cuprinsă în perimetrul laturilor „5-6-7-8-9” din terenul cu numărul cadastral ___ aferent casei ___ de pe str. ___ nr. _.

Să fie obligat Oficiul Cadastral Teritorial ___ să efectueze rectificarea hotarului dintre terenurile cu numerele cadastrale ___ și ___, iar din planul sectorului de teren cu numărul ___ să fie exclusă suprafață cuprinsă în perimetrul laturilor „5-6-7-8-9”, suprafață, care ține de terenul ce-mi aparține mie cu drept de proprietate.

Anexă:

Data

Semnătura

Viața este acolo unde te regăsești, momentul în care simți că îți aparține clipa și în ea stă ascunsă o viață întregă.

(Chris Simion)

Judecătoria sectorului ____

Reclamant:

____ (N.P.)

____ (domiciliul)

Pârâți:

1. Consiliul sătesc ____

____ (sediul)

2. ____ (N.P.)

____ (domiciliul)

CERERE

de chemare în judecată

Prin decizia Consiliului sătesc ____ nr. ____ din ____ familiei noastre i-a fost repartizat un teren în folosință fără termen cu suprafața de 0,65 ha pe str. ____ nr. ____ din s. ____ pentru construirea casei de locuit. Drept beneficiar al terenului conform deciziei am fost indicat eu, reclamantul ____ . Eu am început activitățile ce țin de construirea casei, însă în legătură cu înrăutățirea sănătății soției și cu problemele de ordin financiar apărute în familie, nu am avut posibilitate să finalizez construcția. Prin decizia nr. ____ din ____, Consiliul sătesc ____ a abrogat decizia nr. ____ din ____ privind repartizarea terenului menționat în beneficiul familiei mele, iar terenul repartizat anterior mie, a fost atribuit pârâtului ____ .

Consider decizia Consiliului sătesc ____ nr. ____ din ____ de abrogare a deciziei anterioare ca ilegală și pasibilă anulării în temeiul următoarelor circumstanțe.

Terenul de pe str. ____ nr. ____ a fost repartizat familiei mele conform prevederilor art.11 alin.1 subalineat 2 Cod funciar care stabilește că autoritățile administrației publice locale atribuie familiilor nou-formate sectoare de teren din rezerva intravilanului până la epuizarea acesteia pentru construcția caselor de locuit. Iar potrivit art.25 alin.2 Cod funciar, retragerea din dreptul de posesiune terenurilor, atribuite anterior de autoritatea administrației publice locale, poate fi efectuată exclusiv prin decizia instanței judecătorești la cererea proprietarului funciar. Legea, în particular, art.10 Cod funciar, nu prevede competența consiliilor locale sătești de a retrage terenurile din folosința beneficiarilor.

Astfel, adoptând decizia nr. ____ din ____ privind abrogarea hotărârii de atribuire a terenului în posesia mea cu atribuirea terenului respectiv unei alte persoane, Consiliul sătesc ____ concomitent și a retras de fapt terenul din posesia mea, depășindu-și competența stabilită prin lege. Drept rezultat, decizia dată a consiliului local contravine și prevederilor art.6 din Constituția Republicii Moldova care prevede că la baza organizării și funcționării aparatului de stat este pusă separația puterilor în legislativă, executivă și judecătorească, sunt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Prerogativa de retragere a terenului de la posesor îi revine, conform normei art.25 din Codul funciar, autorității judecătorești, care examinează cererile date potrivit principiilor art.art.114 – 120 din Constituție și prevederilor altor legi adoptate în conformitate cu aceste principii, cu garantarea pentru persoanele interesate a drepturilor și libertăților acordate părții în proces. Nici o altă putere, inclusiv autoritățile publice locale, nu sunt în drept să intervină în activitatea autorității judecătorești, să supună controlului hotărârile acesteia, precum și să substituie instanța judecătorească la examinarea cauzelor ce intră în competența ei, inclusiv și în ceea ce privește retragerea terenurilor din posesie. Consiliul sătesc ____ a încălcat prevederile constituționale la acest capitol, arogându-și ilegal atribuțiile puterii judecătorești.

Totodată, potrivit prevederilor art.7 din Constituția Republicii Moldova nici un act juridic care contravine prevederilor Constituției, nu are putere juridică. Or, decizia consiliului sătesc ____ nr. ____ din ____, contravenind art.art.6, 114-120 din Constituție, nu poate avea putere juridică. Respectiv, o asemenea decizie anticonstituțională nu poate da naștere la dreptul asupra terenului pentru pârâtul ____, precum și nu poate servi drept temei pentru lipsirea mea de acest teren.

Pe lângă acestea, având în vedere că terenul mi-a fost repartizat în folosință pe un termen nelimitat, eu mai având și posibilitatea de a-l privatiza fără plată în condițiile art.11 alin.1 subalineat 1 Cod funciar, dreptul meu asupra terenului reprezintă și un bun în sensul art.1 al primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului interpretează mai pe larg noțiunea de „bun” și referă la această noțiune orice „drept privat care reprezintă valoare patrimonială și, respectiv, bun în sensul art.1 al Protocolului 1” (Hotărârea Curții Europene din 26.06.1986 în cauza V.Marl contra Olandei). Reieșind din conținutul punctelor

32-35 ale Hotărârii Curții Europene pentru Drepturile Omului „Stretch contra Regatului Unit” din 24 iunie 2003 bunuri, în sensul art.1 al Protocolului nr.1 la Convenție, se consideră și așteptarea întemeiată a procurării patrimoniului sau a dreptului patrimonial în baza contractului încheiat cu organul autorității publice. Iar potrivit art.1 al Protocolului nr.1 menționat, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Și deposedarea abuzivă a mea de teren este o încălcare flagrantă a acestui drept.

În asemenea circumstanțe, eu sunt în drept să mă adresez cu cerere de anulare a deciziei ilegale și anticonstituționale a Consiliului sătesc ___ nr. ___ din ___ și să revendic terenul de la persoana care l-a obținut și îl posedă în baza unui act ilegal. Potrivit prevederilor art.308 Cod civil posesorul de bună-credință este în drept să revendice bunul aflat în posesiune nelegitimă a noului posesor. În același timp, pârâțul ___ nu poate fi considerat dobânditor și/sau posesor de bună credință, având în vedere că el știa de faptul că terenul mi-a fost repartizat mie și se află legal în posesia mea, dar a acceptat atribuirea terenului în folosința lui cu încălcarea normelor constituționale și legale mai sus menționate.

Potrivit explicațiilor din pct.3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.10 din 26.03.1997 “Cu privire la practica aplicării legislației funciare de către instanțele judiciare”, litigiile și plângerile legate de chestiunile funciare, unde una din părți este cetățeanul, se examinează de către judecătoriile jurisdicției de drept comun.

În temeiul celor expuse, conform prevederilor art.art.6 și 7 din Constituția Republicii Moldova, art.1 al Primului Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.10 și 25 Cod funciar, art.308 Cod civil, art.art.166 – 167, 241 Cod de procedură civilă,

Solicit:

Să fie declarată nulă decizia Consiliului sătesc ___ nr. ___ din ___ privind atribuirea în folosul lui ___ a terenului cu suprafața de 0,65 ha pe str. ___ nr. ___ din s. ___.

Să fie obligat pârâțul ___ să elibereze terenul de pe str. ___ nr. ___ s. ___.

Să fie încasate de la pârâți în folosul meu cheltuielile de judecată.

Întru asigurarea acțiunii solicit să fie pus sechestrul pe terenul de pe str. ___ nr. ___ s. ___, precum și să fie interzis pârâțului ___ de a efectua lucrări de construcție pe acest teren.

Anexă:

Data

Semnătura

Zece de “Dacă” de la Chris Simion:

1. Dacă vrei să faci un bine, atunci fă-l când este nevoie.
2. Dacă poți să faci pe cineva fericit, nu sta pe gânduri.
3. Dacă dai ceva, nu aștepta ca fapta să se întoarcă.
4. Dacă primești ceva, dă mai departe.
5. Dacă nu poți să ajuti pe cineva, spune-i-o în așa fel încât să nu o recepteze ca pe un refuz.
6. Dacă poți să construiești ceva, nu distruge.
7. Dacă poți, fii hotărât în ceea ce spui și ceea ce faci.
8. Dacă devii celebru, rămai modest.
9. Dacă esti nervos, nu-ți descărca nervii pe alții.
10. Dacă faci o observație, nu jigni.

Коллегия по экономическим делам
Высшей Судебной Палаты
Республики Молдова
мун. Кишинэу, ул. Михаил Когэлничану, 70
Кассатор: Государственное Предприятие
(ответчик) «Гостиница «Спорт»
03150, Украина, г. Киев,
ул. Красноармейская, 55
Истец: SRL «Raselev-Com»
в процессе несостоятельности
4300, Республика Молдова,
г. Кишинев, ул. Д. Кантемир, 2, кв.57
Соответчик: Westhill Trading Limited
Suite 31, Don House,
30-38 Main Street, Gibraltar

КАССАЦИОННАЯ ЖАЛОБА

на определение Экономической Апелляционной Палаты
от 18.03.2009 по делу № 2ае-219/09

Решением Окружного экономического суда мун. Кишинэу №2ае-788/08 от 18.07.2008 г. был полностью удовлетворён иск SRL «Raselev-Com» (Республика Молдова) к ГП «Гостиница «Спорт» (Украина) и Westhill Trading Limited (Gibraltar) о взыскании в солидарном порядке долга в сумме 8 008 968,75 долларов США а также о взыскании госпошлины в сумме 120 134,53 долларов США. При этом SRL «Raselev-Com», находясь в процессе несостоятельности, получила право взыскания долга в результате уступки права требования (цессии), а при обращении в суд госпошлину не уплачивала.

ГП «Гостиница «Спорт» (Украина), будучи не согласна с вынесенным решением, обжаловала его в апелляционном порядке Экономическую Апелляционную Палату.

Однако определением от 16.09.2008 г. Экономическая Апелляционная Палата оставила апелляционное заявление ГП «Гостиница «Спорт» без движения, установив апеллянту срок до 31.10.2008 г. для представления доказательств, подтверждающих оплату госпошлины в размере 90 100, 90 долларов США.

В связи с невозможностью оплатить госпошлину в таком огромном размере ГП «Гостиница «Спорт» 31.10.2008 г. обратилась в Экономическую Апелляционную Палату с заявлением об отсрочке, рассрочке и уменьшении размера госпошлины, а также о продлении срока предоставления доказательств её оплаты.

Определение Экономической Апелляционной Палаты от 16.09.2008 г. ГП «Гостиница «Спорт» обжаловала в Экономическую коллегия Высшей Судебной Палаты РМ. Материалы дела поступили в Коллегию по экономическим делам Высшей Судебной Палаты РМ 25.11.2008 г. под исх. № 744.

По получении определения Экономической Апелляционной Палаты от 03.11.2007

о продлении срока для оплаты госпошлины до 20.11.2008 г., ГП «Гостиница «Спорт» обжаловала его в кассационном порядке в Высшую Судебную Палату РМ. Одновременно ГП «Гостиница «Спорт» обратилась с ходатайством об обращении в Конституционный Суд Республики Молдова по поводу неконституционности положений ч. (4) ст. 85 ГПК и ч. (1) ст. 4 Закона о государственной пошлине.

Определением от 22.01.2009 г. Коллегия по экономическим делам Высшей Судебной Палаты РМ кассационная жалоба ГП «Гостиницы «Спорт» была удовлетворена, и дело было возвращено в апелляционную инстанцию на стадию принятия апелляционной жалобы. В то же время, Высшая Судебная Палата РМ отказала в удовлетворении ходатайства об обращении в Конституционный Суд РМ.

18 марта 2009 г. Апелляционная Экономическая Палата удовлетворила ходатайство апелланта об отсрочке оплаты госпошлины и установила дополнительный срок до 01.05.2009 г. для оплаты госпошлины в размере 90

100, 90 долларов США, эквивалент в леях согласно курсу НБМ и представления доказательства оплаты. В то же время данным определением от 18.03.2009 было отклонено заявление апелланта об уменьшении размера госпошлины и рассрочке её оплаты, как необоснованное. Мотивированное определение от 18.03.2009 г. было получено ГП «Гостиницей «Спорт»

по почте 8 апреля 2009 г., что подтверждается отметкой на конверте. Поскольку согласно ч. (2) ст. 402 ГПК РМ срок подачи кассационной жалобы для участников процесса исчисляется со дня сообщения им мотивированного решения или определения, то срок обжалования данного определения начинает течь с 08.04.2009 г.

ГП «Гостиница «Спорт» не согласна с определением Экономической Апелляционной Палаты от 18 марта 2009 г. в части отказа в уменьшении размера госпошлины и рассрочке её оплаты по следующим основаниям.

ГП «Гостиница «Спорт» считает необоснованным отказ в уменьшении размера госпошлины и рассрочке оплаты в связи с тем, что сумма в 90 100, 90 долларов США является непомерной для этого предприятия и ограничивает его доступ к правосудию.

В связи с этим, ГП «Гостиница «Спорт» просила в соответствии со ст. 7 Конституции Республики Молдова применить напрямую положения ст. 20 Конституции Республики Молдова и предоставить апелленту возможность защитить свои законные интересы, уменьшив размер госпошлины до уровня максимальной пошлины, действующей на территории Украины, а именно 5 000 долларов США.

Ст. 7 Конституции Республики Молдова предусматривает, что «Конституция Республики Молдова является ее высшим Законом. Ни один закон или иной правовой акт, противоречащие положениям Конституции, не имеют юридической силы». Следовательно, нормы Конституции Республики Молдова являются нормами прямого действия, имеют наивысшую силу перед иными Законами и правовыми актами, не требуют дополнительного разъяснения к применению, и применяются напрямую через императивные (обязательные для всех) нормы Конституции Республики Молдова.

Ст. 20 Конституции Республики Молдова гласит, что «любое лицо имеет право на эффективное восстановление в правах компетентными судами в случае нарушения его прав, свобод и законных интересов. Ни один закон не может ограничить доступ к правосудию».

Также, ч. (1) статьи 5 ГПК РМ устанавливает, что «всякое заинтересованное лицо вправе в установленном законом порядке обратиться в судебную инстанцию за защитой нарушенных или оспариваемых прав, свобод и законных интересов».

В соответствии с ч. (4) ст. 12 ГПК РМ, «если международным договором, одной из сторон которого является Республика Молдова, установлены иные нормы, чем предусмотренные внутренним законодательством, судебная инстанция при рассмотрении дел применяет нормы международного договора».

В данном контексте необходимо отметить, что право на свободный доступ к правосудию закреплён Конвенцией о защите прав человека и основных свобод, принятой в Риме, 04.11.1950 г. (Европейской конвенцией), членом которой является и Республика Молдова. Согласно параграфу 1 статьи 6 Конвенции «каждый имеет право при определении его гражданских прав и обязанностей или при рассмотрении любого уголовного дела, предъявленного ему, на справедливое публичное разбирательство дела в разумный срок и беспристрастным судом, созданным на основании закона».

Более того, в практике Европейского Суда по правам человека имеются прецеденты признания нарушения права доступа к правосудию по аналогичным обстоятельствам.

Например, в своём решении по делу TELTRONIC-CATV v. Poland (application no. 48140/99) 10.01.2006 г. ЕСПЧ признал нарушением параграфа 1 ст. 6 Конвенции отказ национального суда рассматривать гражданское дело в связи с невозможности для предприятия, находящегося в трудном финансовом положении оплатить государственную пошлину. В данном решении ЕСПЧ хотя и признал, что «различные ограничения, включая финансовые могут налагаться на его или её право обратиться в «суд» или «арбитраж». Однако такие ограничения должны преследовать законную цель и должно существовать разумное отношение соразмерности между вовлечёнными средствами и целью, которая должна быть достигнута (см., например, «Бруалла Гомер де ла Торре против Испании», слушание дела в суде от 19 декабря 1997 года, Отчёт о решении суда 1997-VIII, стр. 2955, § 33 и «Толстой-Милославский против Великобритании», слушание дела в суде от 13 июля 1995 года, серия А, № 316-B, стр. 80-81, §§ 61 и далее)» (п. 47).

«Требование оплатить сбор в гражданских судах в связи с исками не может рассматриваться как ограничение права обращаться в суд, что само по себе не согласуется со Статьей 6 параграфа 1 Конвенции. Однако сумма сбора, назначенная в свете определённых обстоятельств данного дела, включая возможность заявителя её оплатить, а также этап судебного дела, на котором ограничение было наложено, являются материальными факторами, определяющими, воспользовалось ли лицо своими правами обратиться в суд и «был ли выслушан органами правосудия» (см. судебные дела Крейца и Толстого-Милославского, приведённые выше)» (п. 48).

Необходимо учесть, что компания-истец по цитируемому делу TELTRONIC-CATV v. Poland, также как и ГП «Гостиница «Спорт», была небольшим предприятием, и обстоятельства гражданского спора в суде подвели предприятие «к границе банкротства», что являлось причиной неспособности компании оплатить установленную госпошлину (п. 52).

Также ЕСПЧ «считает, что ограничения, связанные с доступом в суд, имеющие чисто финансовый характер, и которые, также как и в настоящем деле, совершенно не относятся к качеству иска или возможному его успешному исходу, должны быть тщательно изучены с точки зрения интересов правосудия (см. дело Подбиелски и «FPU Polruge» против Польши, с соответствующими поправками, № 39199/98, § 65 в конце главы, 26 мая 2005 г.)». (п. 61) Оценивая факты дела TELTRONIC-CATV v. Poland, в целом и имея уважение к тому, какое место занимает право обратиться в суд в демократическом обществе, ЕСПЧ «пришёл к мнению, что судебные органы не смогли обеспечить необходимый баланс между интересами государства во взимании судебных сборов для рассмотрения исков, с одной стороны, и интересами компании-истца, которая ведёт дела через суд» (п. 63). В силу вышеуказанных причин Европейский суд «сделал заключение о том, что взыскание судебного сбора с компании-истца привело к несоразмерному ограничению её права обратиться в суд. Суд соответственно обнаружил, что имело место нарушение Статьи 6 параграфа 1 Конвенции» (п. 64).

Применительно к Республике Молдова это означает, что положения Закона о госпошлине РМ, ограничивающие доступ юридических лиц к правосудию по имущественному признаку, противоречит положениям Конституции Республики Молдова и параграфу 1 статьи 6 Конвенции о защите прав человека и основных свобод и практике ЕСПЧ и поэтому не имеют юридической силы.

Исходя из международных стандартов, касающихся доступа к правосудию, просим принять во внимание финансовые документы, показывающие явную несопоставимость доходов ГП «Гостиницы «Спорт» с размером требуемой госпошлины.

Так, согласно данным Отчёта о финансовой деятельности ГП «Гостиницы «Спорт» за 9 месяцев 2008 г. доход от реализации продукции и услуг составил всего 15 124,2 гривны, а чистый доход от реализации продукции и услуг – 12 60365 гривны. Анализ экономической ситуации предприятия показывает, что необходимость оплаты госпошлины в размере 90 100, 90 долларов США ставит ГП «Гостиницы «Спорт» на грань банкротства. Тем более, возможный возврат апелляционной жалобы приведёт к исполнению решения о взыскании долга в сумме 8 008 968,75 долларов США, что означает неминуемое банкротство предприятия.

Просим учесть также, что истец по данному гражданскому делу при обращении в суд воспользовался льготами и не платил госпошлину, несмотря на огромную сумму иска. Наше же предприятие, обязанное выплатить такую огромную сумму, поставлено в неравные, явно неблагоприятные условия, преграждающие доступ к обжалованию незаконного и необоснованного решения судебной инстанции и защите своих законных интересов, и находится на грани банкротства.

Следует принять во внимание, что по обстоятельства данного гражданского дела не были установлены достоверно, и долг на самом деле является фиктивным. Решение суда о выплате долга было вынесено на основании поддельных документов. Поэтому постановлением Печёрского Отдела внутренних дел г. Киева (Украина) от 29 октября 2008 г. было возбуждено уголовное дело по факту подделки подписи директора ГП «Гостиница «Спорт» в письме-поручительстве № 1 от 17.11.2004 г. по займу в сумме 4 500 000 долларов США. Также и Генеральная Прокуратура Республики Молдова ведёт следствие по поводу использования поддельной печати ГП «Гостиница «Спорт». Результаты уголовного расследования могут существенно повлиять на оценку доказательств в рамках нашего гражданского спора.

Исходя из вышеизложенных обстоятельств, соотношение между установленным размером государственной пошлины, с одной стороны, и необходимостью защиты нарушенных гражданских прав ГП «Гостиницы «Спорт», с другой стороны, является непропорциональным ограничением права на доступ к правосудию.

Таким образом, считаем, что определением от 18.03.2009 г. Экономической Апелляционной Палаты были нарушены и неправильно применены нормы материального или процессуального права, т.к. судебная инстанция:

- не применила положения ст. ст. 7 и 20 Конституции РМ, параграфа 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод и юриспруденцию ЕСПЧ, подлежащие применению;
- применила положения ГПК и Закона о госпошлине, противоречащие ст. ст. 7 и 20 Конституции РМ, параграфа 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод и юриспруденции ЕСПЧ, подлежащие применению;
- неправильно истолковала требования гражданского процессуального кодекса РМ и Закона о государственной пошлине РМ в их соотношении со ст. ст. 7 и 20 Конституции РМ, параграфом 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод и юриспруденцией ЕСПЧ.

На основании ст. ст. 7 и 20 Конституции Республики Молдова и параграфа 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод, решения ЕСПЧ по делу TELTRONIC-CATV v. Poland (no. 48140/99, 10.01.2006 г.), а также согласно ст. ст. 5 ч. (1), 12 ч. (4), 400 ч. (1) lit. d) и ч. (2) lit. a), b), c), 402 ч. (1), 405, ГПК Республики Молдова,

ПРОШУ:

1. Отменить определение Экономической Апелляционной Палаты РМ от 18.03.2009 г. по делу № 2ае-219/09;
2. Применить напрямую статьи 7 и 20 Конституции Республики Молдова и параграф 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод и предоставить ГП «Гостиница «Спорт» реальный доступ к правосудию Республики Молдова;
3. Освободить ГП «Гостиница «Спорт» от уплаты госпошлины или уменьшить её размер до разумного и реального размера и разрешить рассрочку уплаты госпошлины.

Приложение:

- копия отчёта о финансовой деятельности ГП «Гостиница «Спорт» за 9 месяцев 2008 г.;
- копия конверта о получении определения Экономической Апелляционной Палаты РМ от 18.03.2009 г.;
- копия пояснительной записки к отчету о финансовых результатах ГП «Гостиница «Спорт» за 9-ть месяцев 2008 года; за 2008 год (оригиналы всех прилагаемых финансовых документов будут представлены в судебном заседании);
- текст решения ЕСПЧ по делу TELTRONIC-CATV v. Poland (no. 48140/99, 10.01.2006 г. в переводе на русский язык;
- копия настоящей кассационной жалобы в 2-х экземплярах – для истца и соответчика.

Data

Semnătura

Коллегия по экономическим делам
Высшей Судебной Палаты
Республики Молдова
мун. Кишинэу, ул. Михаил Когэлничану, 70
Кассатор: Государственное Предприятие
(ответчик) «Гостиница «Спорт»
03150, Украина, г. Киев,
ул. Красноармейская, 55
Истец: SRL «Raselev-Com»
в процессе несостоятельности
4300, Республика Молдова,
г. Кишинев, ул. Д. Кантемир, 2, кв.57
Соответчик: Westhill Trading Limited
Suite 31, Don House,
30-38 Main Street, Gibraltar

ДОПОЛНЕНИЕ К КАССАЦИОННОЙ ЖАЛОБЕ

**от 21 апреля 2009 г. на определение Экономической Апелляционной Палаты
от 18.03.2009 (дело № 2re-202/09)**

В дополнение к кассационной жалобе Госпредприятия «Гостиницы Спорт» (Украина) от 21 апреля 2009 г. на определение Экономической Апелляционной Палаты от 18.03.2009, прошу принять во внимание следующее.

1. 13 июля 1995 г Республики Молдова стала полноправным членом Совета Европы и Постановлением Парламента Республики Молдова от 24 июля 1997 г. была ратифицирована Европейская Конвенция о защите прав человека и основных свобод, принятая в Риме 4 ноября 1950 г.

Согласно части (2) статьи 4 Конституции Республики Молдова, а также Решения Конституционного Суда РМ № 55 от 14 октября 1999 г. «О толковании некоторых положений статьи 4 Конституции Республики Молдова» Конвенция о защите прав человека и основных свобод является составной частью правовой системы Республики Молдова и применяется напрямую, как любой другой закон Республики Молдова, с той разницей, что Конвенция имеет приоритет перед остальными внутренними законами, которые ей противоречат.

19 июня 2000 г. было вынесено Постановление Пленума Высшей Судебной Палаты РМ № 17 от «О применении судебными инстанциями в судебной практике некоторых положений Конвенции о защите прав человека и основных свобод». В пункте 1 данного постановления указывается, что применение Конвенции является первостепенной задачей именно национальных судебных инстанций, а не Европейского суда по правам человека в Страсбурге.

Поэтому, при рассмотрении дел судебные инстанции обязаны проверять, соответствует или нет закон или другой подлежащий применению акт, правам и свободам, гарантированным Конвенцией, а в случае несоответствия инстанция применяет напрямую положения Конвенции, отметив данный факт в своём решении.

Также было обращено внимание судебных инстанций на тот факт, что для правильного применения Конвенции необходимо предварительное изучение практики Европейского суда по правам человека, который вправе давать единственное официальное толкование Конвенции, которое является обязательным. Судебные инстанции обязаны руководствоваться этими толкованиями.

2. Необходимо также отметить, что хотя действующий Гражданский процессуальный кодекс Республики Молдова до его принятия проходил экспертизу международных структур, данный факт не исключает некоторых исключительных фактов несоответствия юриспруденции Европейского суда по правам человека, в том числе и касающихся госпошлины.

Так, несмотря на тщательную разработку положений ГПК РМ, некоторые его положения всё-таки были позднее признаны неконституционными.

Например, часть 3 ст. 416 исключена Законом N 303-XV от 23.09.04, вступившим в силу 08.10.04. В соответствии с Постановлением Конституционного Суда N 2 от 19.02.04, вступившем в силу 19.02.04, признана неконституционной синтагма из ч. 3 ст. 416 "со следующим отступлением: в этой судебной инстанции стороны в обязательном порядке представлены адвокатом или другим представителем-лицензиатом права. Представители сторон обосновывают свою позицию фактическими и правовыми мотивами, так чтобы их выступления не превышали 30 минут".

Также, часть 3 ст. 444 в редакции Закона N 303-XV от 23.09.04, вступившего в силу 08.10.04, признана неконституционной синтагма из ч. 3 ст. 444 "в обязательном порядке ... адвокатом или иным представителем - лицензиатом права. Представители сторон обосновывают свою позицию правовыми мотивами, так чтобы их выступления не превышали 30 минут", согласно Постановлению Конституционного Суда N 2 от 19.02.04, вступившего в силу 19.02.04.

Кроме того, конкретные размеры госпошлины установлены ст. 4 Закона о госпошлине № 1216 от 02.12.1992 г., которая не в полной мере соответствует юриспруденции Конвенции о защите прав и основных свобод.

3. Законодательства государств-членов Европейского Союза, вступление в который Республика Молдова объявила своей стратегической целью, предоставляет более свободный доступ к правосудию. В частности, в решении по делу *TELTRONIC-CATV v. Poland (application no. 48140/99)*, в пункте 28 Европейский суд по правам человека ссылается на основания освобождения от уплаты судебных сборов юридических лиц, компаний, предприятий, сформулированные параграфом 2 статьи 113 Гражданского процессуального кодекса Польши, в той редакции, которая применима ко времени вступления в силу упомянутого решения ЕСПЧ. Это положение ГПК Польши гласит: «Юридическое лицо или лицо, не обладающее правоспособностью, которое доказало, что не имеет достаточно финансовых средств для уплаты судебных сборов, может быть освобождено от уплаты этих сборов».

Законодательство же Республики Молдова не предоставляет возможности пользоваться такими же льготами юридическим лицам, исходя из их имущественного положения.

Поэтому, необходимо учесть и применить напрямую решение Европейского суда по правам человека по делу *TELTRONIC-CATV v. Poland (application no. 48140/99)* 10.01.2006 г., признавшем нарушением параграфа 1 ст. 6 Конвенции отказ национального суда рассматривать гражданское дело в связи с невозможности для предприятия, находящегося в трудном финансовом положении оплатить государственную пошлину.

В нашем случае так же, как и в случае *TELTRONIC-CATV v. Poland*, соотношение между установленным размером государственной пошлины, с одной стороны, и необходимостью защиты нарушенных гражданских

прав ГП «Гостиницы «Спорт», с другой стороны, является непропорциональным ограничением права на доступ к правосудию.

4. Поскольку обжалуемое определение об оставлении апелляционной жалобы без движения основывается на положениях ГПК РМ и Закона о госпошлине № 1216-XII от 03.12.1992 г. и возможно применение этих положений в результате рассмотрения кассационной жалобы, просим обратиться в порядке ст. 12/1 ГПК РМ в Конституционный Суд РМ с запросом о проверке конституционности положений ч. (4) ст. 85 Гражданского процессуального кодекса РМ и абз. 3 части (1) ст. 4 Закона о госпошлине № 1216 от 03.12.1992 г. Считаем, что указанные положения закона противоречат Конституции РМ исходя из следующих оснований.

Ст. 3 Закона о госпошлине устанавливает в lit. a) ставку госпошлины с подаваемых исковых заявлений в размере 3 % от цены иска, а в lit. j) предусматривается ставка госпошлины с апелляционной жалобы в размере 75% ставки, подлежащей уплате при подаче искового заявления, а по спорам имущественного характера – 75% пошлины, исчисленной из оспариваемой суммы.

Поскольку в нашем случае цена иска огромна и составляет 8 008 968,75 долларов США, то и госпошлина, исчисленная из такой суммы огромна и непосильна для оплаты для среднего предприятия.

Ч. (4) ст. 85 ГПК РМ предусматривает, что с учётом материального положения *физического лица* судебная инстанция может освободить его от уплаты госпошлины полностью или уменьшить его размер. Ст. 86 ГПК предусматривает возможность отсрочки или рассрочки уплаты госпошлины исходя из материального положения лиц, а также для юридических лиц, находящихся в процессе несостоятельности.

Одновременно, абзац 3 части (1) ст. 4 Закона о госпошлине устанавливает, что судебная инстанция, судья, исходя из имущественного положения *граждан*, в иных случаях вправе полностью или частично освободить их от уплаты государственной пошлины, а в отношении *юридических лиц* – рассрочить или отсрочить уплату госпошлины.

Таким образом, на юридическое лицо не распространяется возможность для освобождения или уменьшения госпошлины, даже в случае сложного экономического положения и огромного, непомерного размера госпошлины.

Вследствие этого ограничен доступ ГП «Гостиница «Спорт» к правосудию, гарантированный ст. 20 Конституции РМ, так как обязанность оплатить непомерную госпошлину в размере 90 тысяч 100,90 долларов США ограничивает доступ к правосудию и делает невозможным защиту своих законных интересов, что противоречит Конституции Республики Молдова и международным обязательствам Республики Молдова.

Статья 119 Конституции РМ декларирует право на обжалование. «Решения суда могут быть обжалованы заинтересованными сторонами и компетентными государственными органами в соответствии с законом».

В данном контексте необходимо учесть положение ст. 8 Всеобщей Декларации прав человека, которое гласит: «Каждый человек имеет право на эффективное восстановление в правах компетентными национальными судами в случае нарушения его основных прав, предоставленных ему конституцией или законом».

В соответствии со ст.6 Конвенции о защите прав человека и основных свобод, каждый в случае спора о его гражданских правах и обязанностях или при предъявлении ему уголовного обвинения имеет право на справедливое и публичное разбирательство дела в разумный срок независимым и беспристрастным судом, созданным на основании закона. Закон о госпошлине ограничивает для ГП Гостиница «Спорт» доступ к правосудию и право на обжалование, через непомерную госпошлину, которая является барьером для защиты прав в судах Республики Молдова.

5. Также, вышеуказанными положениями закона о госпошлине нарушается принцип создания равных условий для всех экономических агентов в рыночной экономике.

Ч. (1) ст. 126 Конституции Республики Молдова декларирует, что экономика Республики Молдова является рыночной, социально ориентированной, основанной на частной и публичной собственности в свободной конкуренции. Согласно Lit. b) ч. (2) этой же статьи, государство должно обеспечить свободу торговли и предпринимательской деятельности, защиту добросовестной конкуренции, создание благоприятных условий для использования всех производственных факторов.

В соответствии с ч. (1) ст. 22 ГПК РМ, правосудие по гражданским делам осуществляется на началах равенства всех лиц независимо от гражданства, расы, национальности, этнического происхождения, языка, религии, пола, взглядов, политической принадлежности, имущественного, социального и должностного положения, места жительства, места рождения, а также равенства всех организаций независимо от вида собственности и организационно-правовой формы, подчинённости, места нахождения и других обстоятельств.

Предоставив льготы по уплате госпошлины истцу, находящемуся в процессе несостоятельности, и в то же время обязав уплатить госпошлину ответчика, который в результате также может стать банкротом, экономические агенты поставлены в явно неравные условия. Схожая ситуация рассматривалась в Решении Конституционного Суда № 11 от 15.02.2001 г. о контроле конституционности Закона № 1367-XIV от 10.11.2000 г. «О внесении дополнений

в некоторые законодательные акты». Данным решением Конституционный Суд признал неконституционными изменения Закона о госпошлине, предусматривающие льготы по уплате госпошлины для некоторых предприятий, на том основании что другие экономические агенты ставятся в неравное, невыгодное положение, что может принести им существенный экономический ущерб и привести к их банкротству.

В соответствии со ст. 19 Конституции Республики Молдова, «иностранные граждане имеют те же права и обязанности, что и граждане Республики Молдова, с изъятиями, установленными законом».

Однако, на практике ситуация иная. Например, ст. 71 ГПК РМ ч. (3) предусматривает, что прокурор вправе обратиться в суд с иском или заявлением в защиту прав и интересов государства и общества, касающихся: а) формирования и исполнения бюджета; б) защиты собственности, находящейся в исключительном владении государства; в) возмещения ущерба, причиненного государству; г) расторжения договоров, ущемляющих интересы государства. При этом согласно ст. 85 ГПК РМ ч. (1) lit. f) прокурор, органы публичной власти, организации и физические лица, уполномоченные законом обращаться в судебную инстанцию с заявлениями в защиту прав, свобод и законных интересов других лиц либо в защиту интересов государства или общества и подавать заявления об обжаловании решений судебных инстанций, освобождаются от уплаты госпошлины.

Таким образом, государственные предприятия Республики Молдова имеют возможность быть представленными прокурором в суде и не оплачивать госпошлину, в то время как иностранное госпредприятие, в данном случае украинское, не имеет такой возможности, что ущемляет его право на доступ к правосудию в Республике Молдова.

6. Необходимо отметить также, что законодательство Украины, предусматривает максимальный размер госпошлины в размере 5 000 Долларов США – сумму, которую ГП «Гостиница Спорт» (Украина) могла бы уплатить в рассрочку.

На основании изложенного, а также ст. ст. 7 и 20 Конституции Республики Молдова и параграфа 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод, решения ЕСПЧ по делу TELTRONIC-CATV v. Poland (no. 48140/99, 10.01.2006 г.), согласно ст. ст. 5 ч. (1), 12 ч. (4), 400 ч. (1) lit. d) и ч. (2) lit. a), b), c), 402 ч. (1), 405, 417 ч. (1) lit. b), c) ГПК Республики Молдова,

ПРОШУ:

1. Удовлетворить кассационную жалобу и отменить определение Экономической Апелляционной Палаты РМ от 18.03.2009 г. и вынести новое определение или изменить обжалуемое определение, либо применить любой другой способ в целях обеспечения ГП «Гостиница «Спорт» реального доступа к правосудию и рассмотрения апелляционной жалобы в Экономической Апелляционной Палате РМ;
2. Обратиться в Конституционный Суд РМ по поводу исключительного случая неконституционности следующих положений:
  - слова «физического» в ч. (4) ст. 85 ГПК РМ;
  - слов «граждан» и «их», а также синтагмы «а в отношении юридических лиц» в абзаце 3 части (1) ст. 4 Закона о госпошлине № 1216 от 02.12.1992 г.;
3. Применить напрямую статьи 7 и 20 Конституции Республики Молдова, параграф 1 статьи 6 Конвенцией о защите прав человека и основных свобод и решение ЕСПЧ по делу TELTRONIC-CATV v. Poland (no. 48140/99, 10.01.2006 г.) и обязать Экономическую Апелляционную Палату РМ принять к рассмотрению апелляционную жалобу ГП «Гостиница «Спорт» на решение Окружного экономического суда Кишинэу от 18 июля 2008 г.;
4. Освободить ГП Гостиница «Спорт» от уплаты госпошлины или уменьшить её размер до 5 тысяч Долларов США, эквивалент в Молдавских леях, применив отсрочку и рассрочку уплаты госпошлины.

Data

Semnătura

Nu încerca să faci un lucru cu excepția cazului în care ești sigur de tine, dar nu renunța pur și simplu deoarece altcineva nu este sigur de tine.

(Stewart E. Whit)

MODELE DE CERERI ADRESATE CURȚII EUROPENE A DREPTURILOR OMILUI (CEDO)

Număr de dosar

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

Prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, precum și cu articolele 45 și 47 ale Regulamentului Curții

I. PĂRȚILE

A. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ

12. REPUBLICA MOLDOVA

II. EXPUNEREA FAPTELOR

13. 1) Prezenta cerere se referă la o decizie irevocabilă a Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, emisă la ____.

2) Petiționarul X este cetățean al Republicii Moldova. La ____, X în comun cu cet. Y a fondat *Societatea Comercială ____ S.R.L.* (în continuare – SC ____ S.R.L.). Asociatul Y a fost numită în funcția de Administrator al întreprinderii.

La momentul fondării întreprinderii vizate, capitalul social al acesteia constituia 5400 lei. Ambii fondatori dețineau părți egale în capitalul social a câte 50%, adică 2700 lei fiecare.

Potrivit rezultatelor fiscale pentru anul 2006, activele SC ____ S.R.L. constituiau circa N milioane lei și constau din acțiuni la alte societăți comerciale.

3) Cu timpul, între X și asociatul Y. au apărut divergențe privind eficiența administrării afacerii comune. Din care cauză, raporturile între asociați au devenit tensionate.

4) La 05 aprilie 2007 asociatul Y, în calitate sa de administrator al Societății, a convocat repetat Adunarea Generală a Asociaților, dat fiind faptul că asociatul X nu s-a prezentat la Adunarea convocată pentru data de 31 martie 2007. Despre locul și data Adunării Generale repetate petiționarul nu a fost informat în mod corespunzător, deoarece comunicarea poștală recomandată, privind data și locul petrecerii Adunării, nu i-a fost înmănată. Din această cauză, X nu s-a prezentat la Adunarea Generală repetată. În consecință, Adunarea Generală, cu participarea doar a asociatului Y, a calificat absența asociatului X ca nemotivată și a declarat Adunarea ca fiind deliberativă, în temeiul prevederilor statutului și a p. 90 din *Regulamentul societăților economice* în vigoare la acel moment.

Potrivit procesului-verbal din 05 aprilie 2007 Adunarea Generală a Asociaților SC ____ S.R.L. la care a participat cu drept de vot doar asociatul Y, deținător a părții sociale de 50% din capitalul social, a decis:

- majorarea capitalului statutar de la 5400-00 la 10800-00 lei, din contul aportului în sumă de 5400-00 lei al cet. Z;
- admiterea cet. Z în calitate de asociat nou cu parte socială de 50% din capitalul statutar.

Respectiv, partea socială a asociatului X din capitalul social al SC ____ S.R.L. a fost micșorată de la 50% la 25%. La fel și cota socială a asociatului Y.

5) La ____ Camera Înregistrării de Stat a înregistrat în registrul de stat modificările operate în actele de constituire ale SC ____ S.R.L. și acestea au devenit oficiale.

Acțiunea civilă în instanțele judiciare economice

6) Considerând deciziile adoptate de Adunarea Generală a S.C. ____ S.R.L. ca fiind ilegale și în contradicție cu Actul de constituire a societății, petiționarul a depus acțiune în judecată, prin care a cerut:

- anularea Procesului-verbal al Adunării Generale a Asociațiilor SC ___ S.R.L. din ___ și a Deciziei corespunzătoare a Camerei Înregistrării de Stat din ___ privind înregistrarea modificărilor operate în Actul de constituire;
- excluderea cet. Y din rândurile asociaților;
- excluderea cet. Z din rândurile asociaților.

Acțiunea a fost întemeiată prin următoarele fapte:

a) *Adunarea Generală a Asociațiilor din 05.04.2007 nu a fost deliberativă.*

În acest sens, petiționarul a susținut că nu a fost înștiințat în mod corespunzător despre data și timpul convocării Adunării repetate. Conform materialelor dosarului, a fost stabilit faptul că Societatea MOLDTELECOM, responsabilă pentru înștiințarea telegrafică, a depistat că telegrama nu i-a fost înmănată sub semnătură petiționarului X, iar persoanele vinovate au fost pedepsite disciplinar pentru încălcările admise.

b) *Adunarea Generală a Asociațiilor nu a fost în drept să ia decizii privind modificarea Actului Constitutiv fără acordul expres al ambilor asociați.*

Poziția expusă a fost argumentată prin prevederile care se conțin la p. 6.3. din Actul constitutiv al S. C. ___ S.R.L. și la p. 91 din Regulamentul societăților economice aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 500 din 10.09.91 (în vigoare la acel moment). Normele vizate prevăd că modificarea Actului constitutiv al Societății Comerciale poate avea loc doar cu acordul expres al ambilor asociați cu cote sociale egale.

Dat fiind faptul că asociatul X nu a dat acordul nici la modificarea statutului, nici la majorarea capitalului social și nici la admiterea unui nou asociat, Adunarea Generală n-a fost în drept să decidă asupra majorării capitalului social, cu atât mai mult să admită noi asociați, fără acordul petiționarului. Chiar dacă Adunarea ar fi fost deliberativă în sensul p. 90 din Regulamentul societăților economice, Actul constitutiv nu putea fi modificat fără acordul expres al petiționarului.

c) *Decizia Adunării Generale a Asociațiilor și Decizia Camerei Înregistrării de Stat din ___ sunt ilegale, abuzive și afectează dreptul la proprietate al petiționarului.*

Astfel, printr-o pretinsă investiție de doar 5400 lei, cet. Z a obținut o cotă socială de 50% în capitalul social al S.C. ___ S.R.L. cu active de circa N milioane lei. Respectiv, cota socială a asociatului X în capitalul social al societății comerciale vizate a fost diminuată de la 50% la 25%, fără ca activele societății să crească proporțional. În acest mod, petiționarul fost expropriat și limitat în alte drepturi în calitate de asociat.

Deciziile instanțelor judecătorești economice

7) La ___ Judecătoria Economică de Circumscripție Chișinău a pronunțat Hotărârea în litigiul vizat, prin care a respins integral acțiunea asociatului X ca fiind nefondată. În hotărâre instanța s-a referit exclusiv la faptul că Adunarea Generală a Asociațiilor S.C. ___ S.R.L. din ___ a fost deliberativă. Însă, instanța de judecată a omis totalmente să se expună pe marginea argumentelor aduse de către petiționar cu referire la prevederile p.6.3. al Actului constitutiv și p. 91 din Regulamentul societăților economice, care prevăd explicit că deciziile de genul celor contestate de X în judecată puteau fi adoptate doar cu acordul său expres ca asociat cu cotă socială egală în capitalul social.

8) Petiționarul a atacat cu apel Hotărârea Judecătoriei Economice la Curtea de Apel Economică. Prin cererea de apel X a solicitat:

- casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție (în fapt, petiționarul n-a contestat respingerea acțiunii în partea excluderii din asociați a cet. Y);
- anularea procesului-verbal din 05.04.2007 și a deciziilor respective ale Adunării Generale a SC ___ S.R.L.;
- anularea Deciziei Camerei Înregistrării de Stat din ___ privind înregistrarea modificărilor corespunzătoare operate în Actul de constituire al SC ___ S.R.L.;
- excluderea din asociații SC ___ S.R.L. a cet. Z.

Motivele apelului au fost similare celor aduse în instanța de fond, și anume:

- Adunarea Generală a Asociațiilor SC ___ din ___ nu a fost deliberativă, deoarece asociatul X n-a fost înștiințat în modul stabilit despre convocarea Adunării Generale repetate;
- La adoptarea deciziilor privind modificarea Actului constitutiv al S.C. ___ S.R.L. și la înregistrarea acestor modificări de către Camera Înregistrării de Stat au fost încălcate prevederile p.6.3. din Actul constitutiv al societății comerciale și a p. 91 din Regulamentul societăților economice;
- A fost încălcat dreptul petiționarului la proprietate prin diminuarea cotei sociale capitalul S.C. ___ S.R.L..

9) La ___ Curtea de Apel Economică a respins apelul și a menținut integral hotărârea instanței de fond. Instanța de apel a hotărât că Adunarea Generală a fost deliberativă, iar deciziile Adunării au fost legale. Însă, Curtea de Apel Economică nu s-a pronunțat deloc asupra motivelor invocate de petiționar în cererea de apel despre încălcarea *prevederilor p. 6.3. din Actului constitutiv și a p. 91 din Regulamentul societăților economice.*

10) Decizia Curții de Apel Economice a fost atacată cu recurs la *Curtea Supremă de Justiție*. În cererea de recurs petiționarul a invocat aplicarea eronată a legii de către instanțele de fond și de apel și a solicitat examinarea motivelor de bază ale acțiunii, în special:

- Adunarea Generală din 05.04.2007 n-a fost deliberativă;
- Deciziile contestate au fost adoptate cu încălcarea prevederilor exprese din p.6.3. din Actul constitutiv și a p. 91 din Regulamentul societăților economice;
- Încălcarea dreptului petiționarului la proprietate.

11) La ___ Colegiul Economic al *Curii Supreme de Justiție* a declarat recursul inadmisibil. Instanța s-a expus în decizia sa doar asupra caracterului deliberativ al Adunării Generale a Asociațiilor din 05.04.2007. Însă completul din trei judecători, ca și instanțele de fond și de apel, nu s-a pronunțat deloc asupra motivelor de bază ale recursului.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

14.

Violarea art. 6 § 1 al Convenției Europene

Articolul 6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede:

“1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil... de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ... asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil...”

Considerăm că judecarea cauzei civile vizate a avut loc cu încălcarea art. 6 § 1 al Convenției.

Art.6 al Convenției garantează dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de textul art.6 al Convenției este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale și patrimoniale ale unui subiect de drept, în cadrul procedurilor interne și care urmează a fi realizat în cadrul unui proces, cu respectarea imperativă a unor garanții, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul Convenției.

Curtea a statuat că textul art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, dar această obligație nu are a fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

„O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil; totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de tribunal) și a fost prezentată de părți într-o susținere poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească” (*Hiro Balani v. Spania No. 1021/2001 din 28 martie 2003*).

Printr-o decizie motivată, instanțele vor demonstra părților că ele au fost ascultate, iar argumentele acestora au fost examinate la luarea deciziei.

Mai mult, cerința de motivare se atribuie nu numai hotărârii finale, ci așa cum cerința de echitate se atribuie întregii proceduri, și cerința de motivare corespunzătoare se extinde la orice hotărâre adoptată de instanță.

Argumentarea hotărârilor instanței de fond este crucială pentru că de aceasta depinde realizarea dreptului la contestarea acestei hotărâri.

Jurisprudența CEDO demonstrează că ignorarea, intenționată sau neintenționată, a argumentelor părților, inclusiv a celor din cererile de apel și de recurs, poate echivala cu încălcarea art.6 § 1 din Convenție (*Hiro Balani v. Spania, No. 1021/2001 din 28 martie 2003 Tatișvili v. Rusia No. 1509/02 din 22 februarie 2007 ș.a.*). În particular, în cauza *Tatișvili v. Rusia*, Curtea Europeană a considerat că argumentarea superficială a hotărârii de către judecătoria raională și confirmarea ulterioară a acestei argumentări inadecvate de către instanța de recurs constituie încălcarea art.6 § 1 din Convenție.

Și dreptul național moldovenesc conține cerințe și norme similare celor menționate. Astfel, potrivit *art. 239 din Codul de procedură civilă al RM*: “Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată”.

Art. 241, al. (5) al Codului de procedură pivilă prevede următoarele: “În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.”

Prin urmare, în motivarea hotărârii instanța de judecată este obligată să expună conținutul probelor prin care se confirmă împrejurările ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Dacă instanța, *apreciind fiecare probă separat, cât și pe toate în ansamblu*, constată că unele probe prezentate, depoziții ale martorilor, înscrisuri, nu corespund circumstanțelor invocate de părți ca temei a cerințelor și obiecțiilor sale, urmează să motiveze concluziile despre aceasta.

Constatănd circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de judecată califică juridic relațiile dintre părți cu indicarea legii care reglementează relațiile litigioase respective.

În partea de motivare, obligatoriu se face trimitere la normele dreptului material, cu indicarea concretă a denumirii legii, numărul articolului, alineatului, literei etc.

La ___ Judecătoria Economică de Circumscripție a emis o hotărâre, prin care a respins acțiunea lui X. Instanța a decis că Adunarea Generală a Asociațiilor din 05 aprilie 2007 a fost deliberativă.

Considerăm că Hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție este extrem de incompletă, deoarece instanța nu s-a pronunțat deloc asupra motivelor invocate în cerere.

Și anume:

A. Petiționarul nu a fost înștiințat în mod corespunzător despre data și timpul convocării Adunării Generale repetate din 05.04.2007. Conform materialelor dosarului, a fost stabilit faptul că Societatea MOLDTELECOM, responsabilă pentru înștiințarea telegrafică, a depistat că telegrama nu i-a fost înmănată lui X sub semnătură. Deci, asociatul n-a fost înștiințat corespunzător, după cum este prevăzut de legislație și actele normative despre convocarea repetată a adunării generale. Neglijarea de către instanță a unui asemenea fapt important demonstrează caracterul superficial al procesului judiciar în cazul vizat. Dacă acest aspect ar fi fost apreciat de către instanța de judecată în modul stabilit de lege, decizia judecătorească trebuia să fie alta – Adunarea Generală a Asociațiilor S.C. ___ S.R.L. din 05.04.2007 trebuia să fie declarată nedeliberativă, adică fără dreptul de adopta decizii.

B. Instanța de fond a omis să se pronunțe asupra prevederilor legale, invocate de către petiționar în cerere. Potrivit acestor prevederi, Actul constitutiv al SC ___ S.R.L. nu putea fi modificat fără acordul expres al asociatului X.

Codul Civil al RM, în art. 115, al (1) prevede: „membrul societății comerciale are dreptul să participe la conducerea și la activitatea societății în condițiile stabilite de lege și de actul de constituire.”

Conform p.6.3. din *Actul de constituire al societății SC ___ S.R.L.* „dacă numărul Asociațiilor e mai mic de 3 și aporturile acestora sunt egale, problema (*nota petiționarului: privind modificarea actului de constituire, majorarea și reducerea Capitalului social*) va fi adoptată numai cu acordul tuturor Asociațiilor Societății”.

Mai mult, potrivit prevederilor p. 91 din *Regulamentul societăților economice aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 500 din 10.09.91*, „Dacă numărul asociațiilor este mai mic de 3 și cotele de participare ale acestora sunt egale, chestiunea (*nota petiționarului: se au în vedere chestiunile privind, în particular, modificarea statutului, sporirea și reducerea fondului statutar... (subpunctele 1, 2, 3, 6, 9 din p. 83 din Regulament)*), se rezolvă conform înțelegerii reciproce”.

Astfel, este absolut evident că Actul de constituire și p. 91 din Regulament prevăd *acordul expres al ambilor asociați cu cote egale* la luarea deciziilor de modificare a actului de constituire, inclusiv la majorarea capitalului social și la admiterea unui nou asociat. Dat fiind faptul că petiționarul nu a dat acordul nici la modificarea actului de constituire, nici la majorarea capitalului social și nici la admiterea unui nou asociat, Adunarea Generală n-a fost în drept să decidă asupra majorării capitalului social, cu atât mai mult să admită noi asociați, fără acordul său expres. Acest aspect are o importanță crucială pentru soluționarea cazului, chiar și în situația în care instanțele de judecată ar fi ajuns la concluzia că petiționarul a fost înștiințat în mod corespunzător legislației despre convocarea repetată a Adunării Generale a Asociațiilor din 05 aprilie 2007. Aceasta pentru că atât *Actul de constituire*, cât și *Regulamentul societăților economice* prevăd categoric că operarea modificărilor în Actul de constituire al S.C. ___ S.R.L. pot avea loc doar cu acordul ambilor asociați.

C. Decizia Camerei Înregistrării de Stat din ___ este ilegală, deoarece potrivit *art. 19 al Legii cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor din 05.10.2000*, în vigoare la data înregistrării modificărilor Actului constitutiv al SC ___ S.R.L.: „Pentru înregistrarea modificărilor operate în documentele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat, solicitantul prezintă la oficiul teritorial al Camerei:

...b) *decizia fondatorului (proprietarului) privind modificarea documentelor de constituire și a datelor înscrise în Registrul de stat, adoptată în condițiile legii și prevederilor statutare;*

c) *acordul (declarația) fondatorilor (proprietarilor) cu privire la modificarea documentelor de constituire și datelor înscrise în Registrul de stat...”. Prin urmare, Camera Înregistrării de Stat nu avea dreptul să înregistreze modificări ale Actului de constituire ale SC ___ S.R.L., deoarece deciziile Adunării Generale din 05.04.2007 sunt ilegale și lipsea acordul expres al asociatului X.*

Însă, judecând cauza civilă vizată, instanța de judecată nu numai că a dat o apreciere superficială faptelor și argumentelor invocate de către petiționar în cerere, dar a omis să se pronunțe asupra unor aspecte esențiale. În viziunea noastră, aspectele invocate în acțiune și în cererile de apel și recurs privind încălcarea prevederilor p. 6.3. din Actul constitutiv și p. 91 din Regulamentul societăților economice sunt cruciale și esențiale pentru soluționarea cauzei. Aceasta pentru că, votul la Adunarea Generală a Asociațiilor nu poate substitui lipsa acordului expres al asociatului X privind operarea modificărilor în Actul de constituire, majorarea capitalului social și atragerea noilor asociați. Confirmarea ulterioară de către instanțele de apel și de recurs a argumentării inadecvate cu menținerea hotărârii primei instanțe constituie încălcarea art.6 § 1 din Convenție.

O asemenea examinare superficială a apelului și recursului de către instanțele corespunzătoare contravine atât prevederilor art.6 § 1 din Convenție, cât și legislației și jurisprudenței naționale. Astfel, potrivit Hotărârii Plenului Curții

Supreme de Justiție *Cu privire la practica judiciară ce ține de respectarea normelor de procedură civilă la întocmirea actelor judecătorești în cadrul judecării cauzelor în ordine de apel și recurs nr.13 din 25.04.2000*, "În cazul în care instanțele de apel și recurs mențin hotărârile primei instanțe și instanței de apel în motivarea deciziei este necesar să-și expună concluzia cu privire la toate argumentele invocate de apelant sau recurent și, referindu-se la legea respectivă, să întemeieze motivele în legătură cu care instanța a ajuns la concluzia de a recunoaște motivele apelului sau recursului neîntemeiate sau care nu sunt bază pentru casarea hotărârii. Este inadmisibilă limitarea instanțelor de apel și recurs doar la reproducerea în decizie a hotărârii apelate sau recurate, ori la constatarea faptului netemeinicii apelului sau recursului, deoarece în acest caz decizia apare ca nemotivată și poate fi susceptibilă pentru casare."

Violarea Articolului 1 al Protocolului Adițional nr.1 la Convenție

Articolul 1 din Protocolul Adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prevede: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.”

Sintagma „respectarea bunurilor sale” impune obligația statelor contractante de a respecta dreptul de proprietate a persoanelor fizice și juridice.

Ca principiu general, atingerile dreptului de proprietate care încalcă dispozițiile de protecție instituite de Articolul 1 decurg din acte ale autorităților statale, oricare ar fi acestea: legislative, executive sau judecătorești. (Comisia EDO, 4 martie 1980, nr. 8387/1978, X c.Allemagne).

Conform *Legii cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor din 05.10.2000*, în vigoare la data înregistrării modificărilor Actului de constituire al SC ___ S.R.L., Camera Înregistrării de Stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale, denumită în continuare *Camera*, este unica instituție publică care, prin intermediul oficiilor sale teritoriale, efectuează, în numele statului, înregistrarea unică a întreprinderilor și organizațiilor.

Camera Înregistrării de Stat este abilitată de a verifica inclusiv legalitatea actelor prezentate pentru înregistrarea modificărilor în actele constitutive, protejând astfel asociații de încălcarea drepturilor lor.

La ___ Camera a înregistrat modificările în Actul de constituire al SC ___ S.R.L., operate la Adunarea Generală a Acționarilor din 5 aprilie 2007, încălcând prevederile legislației în vigoare.

Și anume: Potrivit *art. 19 al Legii cu privire la înregistrarea de stat a întreprinderilor și organizațiilor din 05.10.2000*, în vigoare la data înregistrării modificărilor Actului constitutiv al SC ___ S.R.L.: “Pentru înregistrarea modificărilor operate în documentele de constituire și în datele înscrise în Registrul de stat, solicitantul prezintă la oficiul teritorial al Camerei:

b) decizia fondatorului (proprietarului) privind modificarea documentelor de constituire și a datelor înscrise în Registrul de stat, adoptată în condițiile legii și prevederilor statutare;

c) acordul (declarația) fondatorilor (proprietarilor) cu privire la modificarea documentelor de constituire și datelor înscrise în Registrul de stat...”

În cazul SC ___ S.R.L. era imperativ necesar acordul asociatului X la luarea deciziilor legate de majorarea capitalului statutar și a modificărilor în Actul constitutiv.

În cazul în care Registratorul de stat refuza de a înregistra modificările ilegale în Actul constitutiv al SC ___ S.R.L., procesul judiciar ar fi fost evitat.

Prin urmare, statul, prin intermediul Camerei Înregistrării de Stat, este direct responsabil de consecințele ilegale, survenite după înregistrarea deciziilor Adunării Generale din 5 aprilie 2007.

În urma deciziei ilegale ale Adunării Generale a Asociațiilor din 5 aprilie 2007, înregistrată de Camera Înregistrării de Stat la ___, a fost lezat dreptul petiționarului la proprietate care s-a manifestat prin:

- reducerea părții sociale ce-i aparținea asociatului X din capitalul social în SC ___ S.R.L. de la 50% la 25%;
- reducerea în jumătate a dreptului petiționarului, care i-ar fi revenit asupra activelor întreprinderii, care în 2007 constituiau circa N mln. lei;
- îngrădirea dreptului petiționarului la luarea deciziilor legate de activitatea societății comerciale vizate, dat fiind pierderea posibilității de a influența activitatea societății comerciale și a controlului decizional în cadrul adunărilor generale ale asociațiilor.

Astfel, considerăm că petiționarul a fost lipsit de o parte din proprietatea sa.

Este necesar de a menționa că pretinsa investiție a lui Y la majorarea capitalului statutar constituie 5400 lei, sumă minoră în comparație cu valoarea activelor întreprinderii.

Într-una din cauzele sale (*Comisia EDO 23 februarie 1995, Gasus Dossier-und Fordertechnik GmbH c/Pays-Bas, &53*), Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că noțiunea de “bunuri” din art. 1 al Protocolului Adițional nr. 1 nu se limitează în mod sigur numai la proprietatea unor bunuri corporale: alte drepturi și interese ce constituie active pot fi considerate “drepturi de proprietate”, deci “bunuri”. De asemenea, fosta Comisie a decis că noțiunea de “bunuri” din textul deciziei cuprinde atât bunuri imobile, cât și mobile.

Astfel, Comisia a arătat că acțiunile deținute de acționarii societăților pe acțiuni, din moment ce au valoare economică, constituie un bun în sensul Convenției.

Curtea Europeană a decis, cu valoare de principiu, că o acțiune a unei societăți comerciale, este un bun complex. Ea certifică faptul că deținătorul ei "posedă" o parte din capitalul social și drepturile corespunzătoare. Este vorba nu doar de o creanță asupra activelor sociale, dar și de alte drepturi, în special dreptul de vot în adunarea generală a acționarilor și dreptul de a influența activitatea societății (CEDO, decizia din 16 ianuarie 2001, Offerhaus et Offerhaus c/Pays-Bas).

Astfel, prin reducerea cotei de participare a petiționarului în cadrul SC ___ S.R.L. de la 50 la 25% , acesta a fost lipsit practic de posibilitatea de a influența activitatea societății, deoarece conform Legii ceilalți doi acționari pot adopta orice hotărâre prin 2/3 din voturile asociaților, inclusiv de modificare a Actului de constituire etc.

IV. EXPUNERE IN LEGATURA CU PREVEDERILE ARTICOLULUI 35 § 1 DIN CONVENTIE

15. Decizia internă definitivă

1. Decizia din ___ a Curții Supreme de Justiție din Republica Moldova

16. Alte decizii

2. Decizia din ___ a Curții de Apel Economică

3. Hotărârea din ___ a Judecătoriei Economice de Circumscripție

4. Decizia din ___ a Camerei Înregistrării de Stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale (instituție publică de stat).

17. În cauza dată am epuizat toate căile de atac. Potrivit legislației Republicii Moldova petiționarul nu mai dispune de nici o cale ordinară sau extraordinară de atac.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII

18. Prin adresarea la Curtea Europeană a Drepturilor Omului sperăm să obținem:

- Constatarea violării art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului;

- Constatarea violării art.1 al Protocolului Adițional nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

- O justă compensare a prejudiciului material suportat și a prejudiciului moral. Mărimea compensației urmează a fi precizată.

- Să fie compensate cheltuielile legate de asistența juridică.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE

19. Capetele de cerere din prezenta plângere n-au fost prezentate spre soluționare altor organisme internaționale.

VII. LISTA DOCUMENTELOR ANEXATE LA CERERE

a) Procura de reprezentare;

b) Actul de constituire a Societății Comerciale „ ___ ” SRL din ___;

c) Decizia din ___ a Camerei Înregistrării de Stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale.

d) Hotărârea din ___ a Judecătoriei Economice de Circumscripție;

e) Decizia din ___ a Curții de Apel Economică;

f) Decizia din ___ al Colegiului Economic al Curții Supreme de Justiție;

h) Cererea de apel;

i) Cererea de recurs;

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

21. Declar pe onoare că informațiile ce figurează on prezentul formular de cerere sunt exacte.

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

**articolul 34 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor
și Libertăților Fundamentale amendată de Protocolul 11**

I. PĂRȚILE

B. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ

13. Cererea este înaintată către Republica Moldova

II. EXPUNEREA FAPTELOR

La ___Î.M., ___" și S.A., ___" au încheiat contractul nr. ___, obiectul căruia fiind stingerea unor obligații în raport cu bugetul, agenții economici, etc.

La ___Î.M., ___" a înaintat o pretenție către S.A., ___", prin care a cerut achitarea sumei de DDDDDD dolari SUA în termen de 10 zile.

Proceduri judiciare de încasare a sumei de bani

La ___Î.M., ___" a înaintat către S.A., ___" o cerere de chemare în judecată privind încasarea sumei de DDDDD lei și taxa de stat de 2000 lei.

Prin demersul din ___Î.M., ___" a reformulat pretenția către S.A., ___", înaintând către petiționar cerința de a încasa suma de DDD lei.

La ___S.A., ___" a înaintat o pretenție către Î.M., ___" privind nerecunoașterea unui acord adițional din ___.

La ___S.A., ___" a înaintat o cerere de chemare în judecată către Î.M., ___" privind respingerea demersului nr. ___ din ___ și anularea acordului adițional din ___.

La ___S.A., ___" a înaintat o cerere de chemare în judecată către Î.M., ___" privind anularea contractului nr. ___ și acordului adițional din ___.

Prin hotărârea judecătorei economice de circumscripție din ___, dosarul nr. ___, a fost admisă cererea de chemare în judecată a Î.M., ___" către S.A., ___" de încasare a datoriei în mărime de XXXX lei și taxei de stat în mărime de VVV lei, și a fost respinsă cererea de chemare în judecată reconvențională a S.A., ___" către Î.M., ___" privind anularea contractului nr. ___ și acordului adițional din ___.

Din cauza lipsei mijloacelor financiare, S.A., ___" nu a atacat hotărârea din ___, astfel această hotărâre a devenit definitivă și executorie la ___.

Ulterior Judecătoria economică de circumscripție Chișinău a eliberat Î.M., ___" titlul executoriu de încasare a datoriei în mărime de JJJJJ lei și taxei de stat în mărime de LLLL lei.

Cerere de informare adresată DEDJ, Oficiul Florești

La ___, S.A., ___" a depus o cerere către DEDJ, Oficiul Florești prin care a cerut certificarea adresării creditorului în Oficiul Florești cu titlul executoriu nr. ___ din ___ pe perioada lunilor mai 2002.

Prin certificatul din ___ DEDJ, Oficiul Florești, S.A., ___" a fost informată că Î.M., ___" a transmis spre executare titlul executoriu nr. ___ la ___.

Contract de cesiune a creanței

La ___, Î.M., ___" și S.R.L., ___" au încheiat un contract vizând cesiunea creanței ce rezulta din contractul nr. ___ din ___, în condițiile stabilite de hotărârea nr. ___ din ___.

Ulterior Î.M., ___" a notificat S.A., ___" despre încheierea contractului de cesiune.

La ___, S.R.L., ___" a înaintat o pretenție către S.A., ___" în sumă de MMMM lei, plus taxa de stat în mărime de NNNN lei.

Procedura de indexare a sumei de bani

Î.M., ___" a înaintat la judecătoria economică de circumscripție Chișinău către S.A., ___" o cerere de indexare a sumei bănești.

Prin încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___ cererea respectivă de indexare a sumei bănești a fost scoasă de pe rol.

Procedura de restabilire a titlului executoriu

La ____, Î.M., __" a înaintat la judecătoria raionului Florești către S.A., __" o cerere de chemare în judecată pentru restabilirea pierderii titlului executoriu nr. ____.

Prin încheierea judecătoriai Florești din ____ a fost respinsă cererea Î.M., __" către S.A., __" de reconstituire a procedurii judiciare de executare și a fost încetată procedura de reconstituire a procedurii judiciare de executare pierdute.

Proceduri de eliberare a duplicatului titlului executoriu

La ____, Î.M., __" a înaintat o cerere de eliberare a duplicatului a titlului executoriu din ____ nr. ____.

Judecătoria economică de circumscripție a eliberat Î.M., __" duplicatul titlului executoriu.

Procedura de anulare a duplicatelor titlului executoriu

La ____, S.A., __" a înaintat o cerere de anulare a duplicatului titlului executoriu nr. ____.

Prin încheierea judecătoriai economice de circumscripție Chișinău din ____ a fost admisă cererea S.A., __" și anulat duplicatul titlului executoriu emis în baza cererii Î.M., __" nr. ____ din ____.

Prin încheierea judecătoriai economice de circumscripție Chișinău din ____ a fost admisă cererea S.A., __", anulat duplicatul titlului executoriu emis la ____ și emis un alt duplicat a titlului executoriu.

Nefiind de acord cu încheierea din ____, atât Î.M., __", cât și S.A., __" au înaintat cereri de recurs la Curtea de Apel Economică.

Prin decizia Curții de Apel Economice din ____ au fost admise cererile de recurs înaintate, cauza fiind remisă la re-judecare.

Prin încheierea judecătoriai economice de circumscripție Chișinău din 07.12.2004 a fost admisă cererea S.A., __" de anulare a duplicatului titlului executoriu nr.1/33-2000 și respinsă cererea Î.M., __" privind emiterea duplicatului respectiv.

La data ____, Î.M., __" a înaintat o cerere de recurs la încheierea judecătoriai economice de circumscripție Chișinău din ____.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din ____ a fost respinsă cererea de recurs a Î.M., __" și menținută încheierea judecătoriai economice de circumscripție Chișinău din ____.

Procedura de repunere în termen

La ____, Î.M., __" a înaintat o cerere de repunere în termen a titlului executoriu, eliberat în baza hotărârii din ____.

Prin încheierea judecătoriai economice de circumscripție din ____ s-a dispus repunerea în termen a titlului executoriu.

Nefiind de acord cu încheierea din ____ S.A., __" a înaintat o cerere de recurs.

Prin decizia Curții de Apel Economice din ____ a fost admisă cererea de recurs, casată încheierea din ____, cu adoptarea unei noi încheieri prin care cererea Î.M., __" de repunere în termen a titlului executoriu a fost respinsă.

Procedura de revizuire

La ____, Î.M., __" a înaintat o cerere de revizuire la decizia Curții de Apel Economice din ____, solicitând casarea deciziei supuse revizuirii cu adoptarea unei noi decizii prin care să fie respins recursul înaintat de S.A., __" la încheierea judecătoriai economice de circumscripție din ____.

Prin decizia Curții de Apel Economice din ____ a fost admisă cererea de revizuire depusă de către Î.M., __" la decizia Curții de Apel Economice din ____ cu privire la casarea încheierii judecătoriai de circumscripție din data de ____ cu privire la repunerea în termen a titlului executoriu privind încasarea de la S.A., __", or. Florești în beneficiul Î.M., __" a datoriei în mărime de KKKK lei.

De asemenea a fost casată decizia Curții de Apel Economice din ____ și adoptată o nouă decizie prin care a fost respins recursul S.A., __" asupra încheierii judecătoriai economice de circumscripție din ____ de admitere a cererii Î.M., __" cu privire la repunerea în termen a titlului executoriu, adoptate în pricina civilă inițiată pe marginea acțiunii Î.M., __" către S.A., __" privind încasarea datoriei în mărime de FFFF lei și FFFF lei.

În final a fost menținută încheierea judecătoriai economice de circumscripție din ____ prin care a fost admisă cererea Î.M., __" cu privire la repunerea în termen a titlului executoriu nr. ____ eliberat în baza hotărârii judecătoriai economice de circumscripție din ____.

Motivele invocate de instanța de revizuire sunt următoarele:

Probleme prezentate de petiționar demonstrează faptul, că reclamantul în cauză a prezentat spre prezentare titlul executoriu privind încasarea de la S.A., __", or. Florești în beneficiul Î.M., __", mun. Chișinău a datoriei în mărime de RRRR lei în termeni stabiliți de legislația în vigoare.

Toate circumstanțele date fiind confirmate atât prin înregistrări probatorii anexate la materialele cauzei, și anume: adeverința Oficiului de Executare Florești ce confirmă faptul, că la data de ____ sub nr. ____ în registrul parvenirii spre executare a documentelor executorii a fost înregistrat titlul executoriu nr. ____ din data de ____ prezentat spre executare de către creditorul Î.M., __", și declarația d-nei C.S. fiind la acel moment răspunzătoare de primire spre înregistrare a documentelor executorii parvenite în adresa Oficiului de Executare Florești autentificată notarial la ____ și anexată la materialele cauzei, cât și prin proba cu martorii, explicațiile cărora sunt anexate la procesul verbal întocmit la examinarea cererii de revizuire.

Șeful oficiului de executare Florești – dl C.A., invitat la ședința de judecată stabilită pentru examinarea cererii de revizuire, a explicat instanței de judecată, că există o așa înregistrare privitor la primirea titlului executoriu nr. ___ din data de ___ spre executare la ___, confirmând acest fapt și prin registrul de evidență a documentelor executorii prezentate de dumnealui instanței de judecată, inclusiv menționând că înregistrarea titlului executoriu în cauză a fost făcută și în registrul executorului judecătoresc X, căruia i-a fost transmis pentru executare titlul executoriu cu nr. ___ din ___.

La ___, S.A., „___” a înaintat o cerere de recurs la decizia Curții de Apel Economice din ___.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din ___ a fost restituită fără examinare cererea de recurs declarată de S.A. „___”.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU A PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

15. Considerăm că petiționarului S.A. „___” i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Dreptul la un proces echitabil (art.6 din Convenție), în particular:

Jurisprudența Curții de la Strasbourg

Cauza Popov v. Moldova (no. 2), hotărârea din 6 decembrie 2005:

“44. The right to a fair hearing before a tribunal as guaranteed by Article 6 § 1 of the Convention must be interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States. One of the fundamental aspects of the rule of law is the principle of legal certainty, which requires, among other things, that where the courts have finally determined an issue, their ruling should not be called into question.

45. Legal certainty presupposes respect for the principle of res judicata ..., that is the principle of the finality of judgments. This principle insists that no party is entitled to seek a review of a final and binding judgment merely for the purpose of obtaining a rehearing and a fresh determination of the case. Higher courts' power of review should be exercised to correct judicial errors and miscarriages of justice, but not to carry out a fresh examination. The review should not be treated as an appeal in disguise, and the mere possibility of there being two views on the subject is not a ground for re-examination. A departure from that principle is justified only when made necessary by circumstances of a substantial and compelling character.”

Legislația națională

Codul de procedură civilă al Republicii Moldova în redacția din 12 iunie 2003

Titlul III

Căile de atac al hotărârilor judecătorești

Capitolul XXXIX

Revizuirea hotărârilor

Articolul 449. Temeiurile declarării revizuirii

Revizuirea se declară în cazul în care:

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior;

c) după emiterea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri probatoare care au fost reținute de un participant la proces sau care nu au putut fi prezentate instanței într-o împrejurare ce nu depinde de voința participantului la proces;

Articolul 450. Termenele de depunere a cererii de revizuire. Calcularea lor

Cererea de revizuire se depune:

c) în termen de 3 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost cunoscute anterior și nu i-au putut fi cunoscute – în cazurile prevăzute la art.449 lit. b);

d) în termen de 3 luni din ziua în care s-a descoperit înscrisul respectiv – în cazurile prevăzute la art.449 lit.c);

Soluția favorabilă petiționarului

Prin decizia Curții de Apel Economice din ___, definitiv și irevocabil, s-au dispus următoarele:

- casarea încheierii din ___

- respingerea cererii Î.M., „___” de repunere în termen a titlului executoriu.

Prin omiterea termenului de înaintare a titlului executoriu spre executare forțată și prin respingerea cererii de repunere în termen obligația S.A., „___” către Î.M., „___” de a plăti suma respectivă de bani a devenit naturală/imperfectă.

Astfel creditorul nu are la dispoziție mijloace juridice ofensive, în particular acesta nu poate obține sprijinul forței de constrângere a statului pentru a-și realiza dreptul de creanță, împotriva voinței debitorului, fiind lipsit, în principal,

de dreptul la acțiune în sens material. Obligația respectivă, deși inițial perfectă, și-a pierdut dreptul la acțiune în sens material, ca efect a neexercitării acesteia în interiorul termenului de prescripție extintivă.

Prin decizia Curții de Apel Economice din ___ s-a dispus următoarele:

- casarea deciziei Curții de Apel Economice din ___;
- adoptarea unei noi decizii prin care a fost respins recursul S.A. „ ___ ” asupra încheierii judecătorei economice de circumscripție din ___ de admitere a cererii Î.M. „ ___ ” cu privire la repunerea în termen a titlului executoriu, adoptate în pricina civilă inițiată pe marginea acțiunii Î.M. „ ___ ” către S.A. „ ___ ” privind încasarea datoriei în mărime de XXXX lei și ZZZZZ lei.

În rezultatul admiterii cererii de revizuire obligația S.A. „ ___ ” către Î.M. „ ___ ” de a plăti suma respectivă de bani a devenit perfectă, astfel creditorul este în drept să ceară și să obțină sprijinul forței de constrângere a statului pentru a-și realiza dreptul de creanță.

Motivele reținute în decizia Curții de Apel Economice din ___ nu justifică revizuirea deciziei finale și irevocabile, deoarece pe de o parte, circumstanțele sau faptele invocate au fost și au putut fi cunoscute anterior, pe de altă parte, înscrisurile la care a făcut referire instanța de judecată au putut fi prezentate anterior.

Instanța națională a trecut cu vederea chestiunea nerespectării de către Î.M. „ ___ ” a termenului de înaintare a revizuirii.

Luând în considerație cele menționate mai sus, prin pronunțarea deciziei Curții de Apel Economice din ___ a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, deoarece nu a fost respectat principiul *res judicata*, adică principiul finalității hotărârilor judecătorești, în cazul de față a deciziei Curții de Apel Economice din ___.

Dreptul la respectul dreptului de proprietate (art.1 al Protocolului nr.1), în particular:

În Hotărârea din 6 decembrie 2005 pe cauza Popov v. Moldova (no. 2), Curtea a reiterat următoarele:

“57. The Court reiterates that a judgment debt may be regarded as a “possession” for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1 (see, among other authorities, Burdov v. Russia, no. 59498/00, § 40, ECHR 2002-III, and the cases cited therein). Furthermore, quashing such a judgment after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary’s right to the peaceful enjoyment of that possession”

După cum am menționat mai sus, creanța S.A. „ ___ ” față de Î.M. „ ___ ” a devenit naturală/imperfectă.

Astfel prin pronunțarea deciziei Curții de Apel Economice din ___ a avut loc o interferență în dreptul de proprietate a S.A. „ ___ ”, nejustificată în condițiile paragrafului 2 al art. 1.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

16. Decizii interne definitive:

- decizia Curții de Apel Economice din ___.

17. Alte decizii:

- încheierea Curții Supreme de Justiție din ___;
- decizia Curții de Apel Economice din ___;
- încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
- decizia Curții de Apel Economice din ___;
- încheierea Curții de Apel Economice din ___;
- încheierea judecătorei economice de circumscripție Chișinău din ___;
- decizia Curții de Apel Economice din ___;
- încheierea judecătorei economice de circumscripție Chișinău din ___;
- încheierea judecătorei economice de circumscripție Chișinău din ___;
- încheierea judecătorei Florești din ___;
- încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
- hotărârea judecătorei economice de circumscripție din ___.

18. Dispuneți sau ați dispus de un recurs pe care nu l-ați exercitat? Dacă da, care și pentru ce motiv acesta nu a fost exercitat? – toate căile interne de recurs au fost epuizate.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFACȚII ECHITABILE

19. Rugăm să fie recunoscut că Republica Moldova a violat drepturile petiționarului S.A. „ ___ ” prevăzute de articolul 6.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 a Protocolului Adițional la Convenție.

Pretențiile de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

20. Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta cerere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

1. Contractul din ___;
2. Acordul adițional din ___;
3. Actul nr. 1460/99 din ___;
4. Dispoziții de plată;
5. Acte de verificare din ___;
6. Act de verificare din ___;
7. Pretenția Î.M., „ ___”;
8. Informația de la Departamentul Statistică din ___;
9. Cererea de chemare în judecată din ___;
10. Încheierea de primire a cererii de chemare în judecată;
11. Demersul reclamantului din ___;
12. Cererea de amânare a examinării cauzei;
13. Pretenția S.A., „ ___” din 24.01.2000;
14. Cererea de chemare în judecată reconvențională din ___;
15. Referința la cererea de chemare în judecată reconvențională;
16. Cererea de chemare în judecată reconvențională din ___;
17. Referința la cererea de chemare în judecată reconvențională;
18. Hotărârea judecătorei economice de circumscripție din ___;
19. Titlul executoriu;
20. Cerere de eliberare a duplicatului titlului executoriu;
21. Cerere de primire spre executare a titlului executoriu din ___;
22. Duplicatul titlului executoriu;
23. Contractul de cesiune din ___;
24. Notificarea despre cesiune;
25. Procura nr. ___ din ___;
26. Pretenția din ___;
27. Extrasul din ordinul nr. ___ din ___;
28. Scrisoarea DEDJ Florești din ___;
29. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
30. Adresarea S.A., „ ___” din ___;
31. Înștiințarea judecătorei Florești din ___;
32. Referința la cererea despre restabilirea pierderii titlului executoriu;
33. Înștiințarea DEDJ Florești din ___;
34. Adresarea S.A., „ ___” din ___;
35. Înștiințarea Judecătorei Florești;
36. Cererea S.A., „ ___” din ___ adresată DEDJ Florești;
37. Certificatul DEDJ Florești din ___;
38. Adresarea judecătorei Florești din ___;
39. Răspunsul judecătorei economice de circumscripție din ___;
40. Cerere de anulare a duplicatului titlului executoriu din ___;
41. Procura nr. ___ din ___;
42. Telegrama;
43. Încheierea judecătorei Florești din ___;
44. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
45. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
46. Referința la cererea de anulare a titlului executoriu din ___;
47. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
48. Titlul executoriu din ___;

49. Adresarea Î.M., „___” către DEDJ Florești din ___;
50. Procura nr. ___ din ___;
51. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
52. Titlul executoriu;
53. Adresarea S.A., „___” din ___;
54. Cererea de recurs a Î.M., „___” din ___;
55. Cererea de recurs a S.A., „___” din ___;
56. Decizia Curții de Apel Chișinău din ___;
57. Răspunsul DEDJ Florești din ___;
58. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
59. Cererea de recurs a Î.M., „___” din ___;
60. Referința S.A., „___” din ___;
61. Înștiințarea Curții de Apel Economice;
62. Încheierea Curții de Apel Economice din ___;
63. Citație;
64. Cererea Î.M., „___” din ___ de repunere în termen;
65. Încheierea judecătorei economice de circumscripție din ___;
66. Cererea de recurs a S.A., „___” din ___;
67. Citație;
68. Decizia Curții de Apel Economice din ___;
69. Cererea de revizuire din ___;
70. Citație;
71. Decizia Curții de Apel Economice din ___;
72. Cererea de recurs a S.A., „___” din ___;
73. Încheierea Curții Supreme de Justiție din ___;
74. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

**Prezentată în conformitate cu art.34 al Convenției Europene a
Drepturilor Omului, precum și cu articolele 45 și 47 ale
Regulamentului Curții**

I. PĂRȚILE

B. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ

13. Cererea este înaintată către Republica Moldova

II. EXPUNEREA FAPTELOR

14. J.A., împreună cu membrii familiei sale, C.C., C.I. și J.L. se aflau la evidență pentru îmbunătățirea condițiilor de trai în cooperativa „___”. Petiționara era atestată sub numărul 1 (unu) în rândul existent.

Prin hotărârea Asociației „___” din ___ au fost repartizate două apartamente cooperativei „___” în legătură cu faptul că cooperativa a participat cu surse bănești la construcția acestor două apartamente.

Prin hotărârea comună din ___ a administrației și a comitetului sindical al cooperativei „ ___ ” apartamentul compus din trei odăi numărul __, strada Bănulescu Bodoni numărul __, Chișinău, a fost repartizat familiei J.

Prin decizia Preturii sectorului Centru municipiului Chișinău (în continuare mun.Chișinău) nr. ___ din __, familiei M. l-a fost eliberat bonul de repartiție nr. ___ a apartamentului numărul __, strada Bănulescu Bodoni numărul __, Chișinău.

La . __, Primăria mun.Chișinău prin decizia nr. __ a anulat, în baza recursului procuraturii sectorului Centru, decizia Preturii sectorului Centru nr. __ din __.

Proceduri judiciare 1995 - 1997:

La data de __, Direcția Locuințe și repartizare a spațiului locativ a Primăriei Chișinău s-a adresat în judecătoria Râșcani, mun.Chișinău cu o acțiune către M.Gh. și M.V. privind recunoașterea nulă a bonului de repartiție a spațiului locativ nr. ___ eliberat părților M.Gh. și M.V. pentru apartamentul numărul __, pe strada Bănulescu-Bodoni, __, mun.Chișinău.

Prin hotărârea judecătoriai Râșcani din ___ a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Direcției evidență și repartizare a spațiului locativ a Primăriei mun.Chișinău către M. Gh. și M.V. de recunoaștere a bonului de repartiție a spațiului locativ nul.

Prin decizia Colegiului Civil al Judecătoriai Supreme a Republicii Moldova din ___ a fost respins recursul Direcției evidență și repartiție a spațiului locativ a Primăriei mun.Chișinău și a procurorului sectorului Râșcani, mun.Chișinău cu menținerea în vigoare a hotărârii judecătoriai Râșcani, mun.Chișinău din ___.

La __, Procurorul General al Republicii Moldova a declarat în Plenul Curții Supreme de Justiție recurs în anulare prin care a solicitat anularea hotărârii judecătoriai Râșcani, mun.Chișinău din ___ și a deciziei Colegiului civil al Judecătoriai Supreme a Republicii Moldova din ___ cu remiterea cauzei la o nouă examinare.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ___ recursul în anulare, declarat de Procurorul General a fost admis, hotărârea judecătoriai Râșcani mun.Chișinău din ___ și decizia Colegiului civil al Judecătoriai Supreme din ___ au fost anulate cu remiterea pricinii spre rejudecare în judecătoria Centru mun. Chișinău.

Proceduri judiciare 1997 - 2001:

La data de __ J.A. a înaintat o cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a cerut recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată lui M.Gh. a apartamentului nr. __ de pe strada Bănulescu-Bodoni, __ precum și recunoașterea nulă a adeverinței de proprietate pe imobilul respectiv.

Prin hotărârea judecătoriai Centru din __, cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția evidență și repartiție a spațiului locativ, cerințele A.J., care a susținut și cerințele din cererea inițială de chemare în judecată, au fost admise integral. Bonul de repartiție nr. __, eliberat la __ lui M.Gh. pentru instalarea în apartamentul nr. __ din str. Bănulescu-Bodoni. __, a fost recunoscut nul. Concomitent s-a anulat contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței litigioase în proprietatea lui M. Gh. și altor membri ai familiei. Gh. M. împreună cu membrii familiei sale au fost evacuați din spațiul locativ cu instalarea în acest imobil a A.J.

Prin încheierea judecătoriai Centru din __, mun.Chișinău s-a explicat, că prin hotărârea adoptată la __, se are în vedere evacuarea familiei M. fără acordarea altui spațiu locativ, deoarece spațiul locativ din căminul de pe strada Calea leșilor, în care a locuit anterior familia M., a fost ocupat de alte persoane.

Prin decizia Tribunalului Chișinău din __ a fost admisă cererea de apel declarat de Gh. și V.M. Hotărârea judecătoriai sectorului Centru mun.Chișinău din __ a fost casată și s-a dat o hotărâre nouă prin care acțiunile cu privire la declararea bonului de repartiție nul, declararea contractului de privatizare nul și evacuarea familiei M. cu instalarea familiei J. în spațiul locativ de pe str.Bănulescu-Bodoni, au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel al Republicii Moldova din __ a fost admis recursul declarat de A.J., decizia Tribunalului Chișinău din __ a fost casată cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel în Tribunalul Chișinău. Motivul admiterii recursului a constat în faptul că instanța de apel, în decizia din __, nu a făcut expunere în privința încheierii instanței de fond din __, prin care s-a explicat că evacuarea familiei M. din apartamentul litigios se efectuează fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin decizia Tribunalului Chișinău din __ a fost respins apelul declarat de Gh. și V.M. cu menținerea în vigoare a hotărârii și încheierii judecătoriai Centru, mun.Chișinău respectiv din __ și __.

Prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din __ a fost respins recursul lui Gh.M. cu menținerea în vigoare a deciziei Tribunalului Chișinău din __. Decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din __ a devenit definitivă și irevocabilă.

Prin încheierea judecătoriai Centru, mun.Chișinău din __ a fost respinsă cererea de revizuire declarată de Gh.M., iar prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din __ a fost respinsă contestația în anulare depusă de Gh.M.

La 25 ianuarie 2001, prim-adjunctul procurorului general, în baza plângerii lui Gh. M., în temeiul art. 332-333 Cod de procedură civilă, a declarat recurs în anulare în Curtea Supremă de Justiție prin care a solicitat anularea

deciziei Curții de Apel a Republicii Moldova din ___ și a altor hotărâri adoptate în cauză cu remiterea pricinii la o nouă examinare în fond.

Prin decizia Colegiului civil al Curții Supreme de Justiție din ___ recursul în anulare declarat de Prim-adjunctul Procurorului General, a fost respins cu menținerea în vigoare a deciziei Colegiului civil al Curții de Apel al Republicii Moldova din ___.

La ___ Procurorul General, în baza plângerii V.M. în conformitate cu art. 332-333 CPC a declarat recurs în anulare în Plenul Curții Supreme de Justiție prin care a solicitat modificarea hotărârilor judiciare pe cauza dată în partea evacuării familiei M. din imobil fără acordarea altui spațiu locativ, cu obligarea organelor abilitate de a-i acorda familiei M. spațiu locativ echivalent cu cel deținut anterior de până la instalarea în locuința de pe str. Bănulescu - Bodoni, sau acordarea încăperii ocupate anterior.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ___ a fost admis parțial recursul în anulare, cu casarea deciziilor Curții Supreme de Justiție din ___, Curții de Apel din ___, Tribunalului Chișinău din ___, hotărârii și încheierii judecătorei sectorului Centru din ___ și ___ în partea evacuării familiei M. din apartamentul nr. ___ de pe str. Bănulescu-Bodoni, ___ din mun. Chișinău fără acordarea altui spațiu locativ cu remiterea în această latură la rejudecare în prima instanță. În rest a fost menținută decizia Curții Supreme de Justiție din ___.

Eliberarea ordinului de repartitie:

La data de ___ Primăria mun. Chișinău a eliberat ordinul de repartitie nr. ___ în baza deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. ___ din ___ petiționarei J.A. cu dreptul de a se instala pe adresa – Chișinău, strada Bănulescu Bodoni nr. ___ apartamentul ___ cu trei odăi, cu următoarea componența a familiei: C.C., C.I. și J.L.

Procedurile judiciare 2002 - 2004:

Prin hotărârea judecătorei Centru, mun. Chișinău din ___ a fost admisă cererea de chemare în judecată a petiționarei A. J. Către V.M., M. și O.M. și S.A. „ ___ ” și s-a dispus evacuarea pârâților V.M., S.M. și O.M. din apartamentul numărul ___ strada Bănulescu Bodoni, ___, mun. Chișinău cu acordarea altui spațiu locativ.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond V.M. a depus o cerere de apel la Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2004 a fost respinsă cererea de apel declarată de V.M. la hotărârea judecătorei Centru, mun. Chișinău din ___. Hotărârea instanței de fond a fost menținută fără modificări.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel V.M., S.M., O.M. au depus o cerere de recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din ___ a fost respinsă cererea de recurs declarată de V.M., S.M., O.M., la decizia Curții de Apel Chișinău din ___. Decizia instanței de fond și de apel a fost menținută fără modificări.

Acțiunea V.M. despre încasarea sumei

V.M. a depus în instanța de judecată cerere împotriva A.J., S.A. „ ___ ” privind încasarea sumei. În motivarea cererii reclamanta V. M. a invocat, că în apartamentul nr. ___ str. Bănulescu Bodoni mun. Chișinău, de unde urmează a fi evacuată familia M. și instalată familia J., reclamanta a efectuat un șir de lucrări de finisare și reparații, suportând cheltuieli enorme, fapt probat și prin răspunsul companiei S.A. „ ___ ” din ___.

Prin hotărârea judecătorei Centru din ___ acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la S.A. „ ___ ” în folosul lui M.V. XXXX lei și taxa de stat în sumă de FF lei și în folosul statului s-a încasat taxa de stat în sumă de MMM lei.

Prin hotărârea suplimentară din ___ s-a încasat de la S.A. „ ___ ” în folosul lui M.V. cheltuieli de judecată în sumă de VVVV lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din ___ a fost admis apelul declarat de S.A. „ ___ ”, casată hotărârea judecătorei Centru din ___ și hotărârea suplimentară din ___ și a fost emisă o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a V.M. către A. J., S.A. „ ___ ” privind încasarea sumei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Decizia instanței de apel nu a fost contestată cu recurs și a devenit definitivă și irevocabilă.

Procedura de executare:

La data de ___, Judecătoria Centru a emis titlul executoriu nr. ___, în care se prevedea evacuarea următoarelor persoane: M.V., M. S. și M. O. din apartamentul numărul ___ din strada Bănulescu-Bodoni, ___, mun. Chișinău.

S.A. „ ___ ” s-a angajat să acorde lui M.V., M. S. și M. O. o încăpere cu suprafața de 17,7 m² amplasată pe bd. Dacia, ___, odaia ___.

În luna ___, J. a înaintat spre executare forțată titlul executoriu nr. ___ Departamentului de Executare a Deciziilor Judiciare, Direcția Râșcani.

Procedura de revizuire în baza cererii din ___ depuse de V. M., S. M. și O.M.:

La ___, V.M., S. și O.M. au depus o cerere de revizuire la următoarele hotărâri și decizii:

- hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ___,
- decizia Colegiului civil al Curții Supreme de Justiție din ___,
- decizia Curții de Apel al Republicii Moldova din ___,

- decizia Tribunalului Chișinău din ____,
- hotărârea judecătoreiei Centru din ____,

solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea tuturor hotărârilor nominalizate cu adoptarea unei noi hotărâri.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____ cererea de revizuire din ____ a fost admisă.

Motivele de admitere a acestei cereri de revizuire, ce se conțin în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____ sunt următoarele:

- În procesul examinării cauzei și după examinarea acesteia au devenit cunoscute unele circumstanțe privitor la costul estimativ de piață al apartamentului în litigiu, o parte din care, datorită investițiilor considerabile efectuate de familia M., a devenit proprietate a acesteia. În acest sens raportul de evaluare a bunului imobil, efectuat de experți licențiați ai bursei de valori „Lara”, constituie circumstanțele prevăzute de art. 449 lit. c) CPC.
- La data adoptării hotărârii primei instanțe și ulterior la examinarea cauzei de către alte instanțe fiul pârâților S., ulterior și soția acestuia O. au devenit membri ai familiei M. și prin hotărârile adoptate li s-au lezat drepturile lor fără a fi atrași în proces. Circumstanța indicată de asemenea constituie temei de admitere a cererii de revizuire conform lit.g), art.449 Cod de procedură civilă.

Astfel, din motivele expuse mai sus plenul Curții Supreme de Justiție a considerat cererea de revizuire declarată ca „admisibilă”.

Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____ s-a hotărât casarea următoarelor hotărâri și decizii:

- hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____,
- decizia Colegiului Civil al Curții Supreme de Justiție din ____,
- decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____,
- decizia Tribunalului din ____,
- decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____,
- decizia Tribunalului Chișinău din ____,
- hotărârea judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din ____,
- încheierea judecătoreiei Centru, mun.Chișinău din ____,
- hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____.

Petiționara J.A. a făcut cunoștință cu hotărârea redactată a Plenului Curții Supreme de Justiție din ____ la data de ____.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU A PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

15. Considerăm că petiționarilor J.A., C.C., C.I. și J.L. i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Dreptul la un proces echitabil (art.6 din Convenție), în particular:

În Hotărârea din 6 decembrie 2005 pe cauza Popov v. Moldova (no. 2), Curtea a reiterat următoarele:

“44. The right to a fair hearing before a tribunal as guaranteed by Article 6 § 1 of the Convention must be interpreted in the light of the Preamble to the Convention, which, in its relevant part, declares the rule of law to be part of the common heritage of the Contracting States. One of the fundamental aspects of the rule of law is the principle of legal certainty, which requires, among other things, that where the courts have finally determined an issue, their ruling should not be called into question.

45. Legal certainty presupposes respect for the principle of res judicata ..., that is the principle of the finality of judgments. This principle insists that no party is entitled to seek a review of a final and binding judgment merely for the purpose of obtaining a rehearing and a fresh determination of the case. Higher courts' power of review should be exercised to correct judicial errors and miscarriages of justice, but not to carry out a fresh examination. The review should not be treated as an appeal in disguise, and the mere possibility of there being two views on the subject is not a ground for re-examination. A departure from that principle is justified only when made necessary by circumstances of a substantial and compelling character.”

Prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____ definitiv și irevocabil s-a dispus următoarele: anularea bonului de repartiție nr. __, eliberat la ____ lui M.Gh. pentru instalarea în apartamentul numărul, __, strada Bănulescu-Bodoni, __, mun. Chișinău; anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului litigios de către M. Gh.; evacuarea lui Gh.M. împreună cu membrii familiei sale din apartamentul litigios; instalarea în apartamentul litigios a familiei J.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din ____ s-au anulat următoarele hotărâri și decizii: hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____, decizia Colegiului Civil al Curții Supreme de Justiție din ____, decizia Curții de Apel a Republicii

Moldova din ____, decizia Tribunalului din ____, decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____, decizia Tribunalului Chișinău din ____, hotărârea judecătoreii Centru, mun.Chișinău din ____, încheierea judecătoreii Centru, mun.Chișinău din ____, și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____.

Motivele reținute în decizia Curții Supreme de Justiție din ____, și anume: „...raportul de evaluare a bunului imobil, efectuat de experți licențiați ai bursei de valori „Lara”, constituie circumstanțele prevăzute de art. 449 lit. c) CPC.” și „...fiul pârâților S., ulterior și soția acestuia O. au devenit membri ai familiei M. și prin hotărârile adoptate li s-au lezat drepturile lor tară a fi atrași în proces. Circumstanța indicată de asemenea constituie temei de admitere a cererii de revizuire conform lit. g), art.449 CPC...” nu justifică revizuirea deciziilor finale și irevocabile, deoarece: M.O. nu a depus cerere de revizuire; căsătoria dintre M.S. și M.O. a fost înregistrată la ____.

În conformitate cu prevederile articolului 450 al Codului de Procedură Civilă „Termenele de depunere a cererii de revizuire. Calcularea lor” cererea de revizuire se depune „în termen de 3 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost cunoscute anterior și nu i-au putut fi cunoscute - în cazurile prevăzute la art.449 lit.c)” și „în termen de 3 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele respective - în cazurile prevăzute la art.449 lit. g)”.

Instanța națională a trecut cu vederea chestiunea nerespectării de către revizuenți a termenului de depunere a revizuirii.

Luând în considerație cele menționate mai sus, prin pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din ____ a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, deoarece nu a fost respectat principiul *res judicata*, adică principiul finalității hotărârilor judecătorești, în cazul de față a deciziei din ____.

Dreptul la respectul dreptului de proprietate (art.1 al Protocolului nr.1), în particular:

În Hotărârea din ____ pe cauza Popov v. Moldova (nr. 2), Curtea a reiterat următoarele:

“57. The Court reiterates that a judgment debt may be regarded as a “possession” for the purposes of Article 1 of Protocol No. 1 (see, among other authorities, Burdov v. Russia, no. 59498/00, § 40, ECHR 2002-III, and the cases cited therein). Furthermore, quashing such a judgment after it has become final and unappealable will constitute an interference with the judgment beneficiary’s right to the peaceful enjoyment of that possession”

Creanța stabilită prin decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____ și anume: anularea bonului de repartitie nr. ____, eliberat la ____ lui M.Gh. pentru instalarea în apartamentul numărul, __, strada Bănulescu-Bodoni, __, mun. Chișinău; anularea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a apartamentului litigios de către M.Gh.; evacuarea lui Gh.M. împreună cu membrii familiei sale din apartamentul litigios; instalarea în apartamentul litigios a familiei J., constituie o posesie și cade sub incidența articolului 1 din Primul Protocol adițional.

Luând în considerație cele menționate, prin pronunțarea deciziei Curții Supreme de Justiție din ____ a avut loc o interferență în dreptul de proprietate a petiționarilor J.A., C.C., C.I. și J.L., nejustificată în condițiile paragrafului 2 al art. 1.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

16. Decizii interne definitive:

- Hotărârea Curții Supreme de Justiție din ____.

17. Alte decizii:

- Decizia Curții Supreme de Justiție din ____;
- Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
- Hotărârea judecătoreii Centru, mun.Chișinău din ____;
- Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____;
- Decizia Colegiului Civil al Curții Supreme de Justiție din ____;
- Decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____;
- Decizia Tribunalului din ____;
- Decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ____;
- Decizia Tribunalului Chișinău din ____;
- Hotărârea judecătoreii Centru, mun.Chișinău din ____;
- Încheierea judecătoreii Centru, mun.Chișinău din ____;
- Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din ____.

18. Dispuneți sau ați dispus de un recurs pe care nu l-ați exercitat? Dacă da, care și pentru ce motiv acesta nu a fost exercitat? – toate căile interne de recurs au fost epuizate.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

19. Rugăm să fie recunoscut că Republica Moldova a violat drepturile petiționarilor J.A., C.C., C.I. și J.L. prevăzute de articolul 6.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 al Protocolului Adițional la Convenție.

Pretențiile de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

20. Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta cerere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

75. Cererea de chemare în judecată suplimentară din ___;
76. Cererea de chemare în judecată suplimentară din ___;
77. Hotărârea Judecătorei Centru din ___;
78. Decizia Tribunalului Chișinău din ___;
79. Decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ___;
80. Decizia Curții de Apel a Republicii Moldova din ___;
81. Hotărârea Judecătorei Centru din ___;
82. Decizia Curții de Apel Chișinău din ___;
83. Cererea de recurs din ___;
84. Citația Curții Supreme de Justiție din ___;
85. Decizia Curții Supreme de Justiție din ___;
86. Hotărârea Curții Supreme de Justiție din ___;
87. Titlul executoriu nr. ___ din ___;
88. Titlul executoriu nr. ___ din ___;
89. Adresarea S.A. „ ___ ” din ___;
90. Răspunsul DEDJ Direcția Râșcani din ___;
91. Cererea A.J. din ___;
92. Cererea A. J. din ___;
93. Decizia Curții de Apel Chișinău din ___;
94. Bonul de repartiție din ___;
95. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Popoarele agrare sunt cele mai trainice în istorie.

(Emil Simandan)

Daca o femeie are caracter de copil și instinct matern, va fi o bună șotie.

(Horace, Epistolele)

Trei lucruri arata caracterul unui om: cărțile, prietenii și cadourile.

(Horace, Epistolele)

Cultivă-ți voința. Dacă ești în stare să urci, nimic nu-ți va fi cu neputință.

(Roger Martin du Gard)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, amendată de Protocolul 11

I. PĂRȚILE

B. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ
Cererea este înaintată către RM

II. EXPUNEREA FAPTELOR

Chestiuni generale

La ___ au avut loc alegeri parlamentare în RM. Partidul de guvernământ, Partidul Comuniștilor din RM, a obținut majoritatea mandatelor în legislativ.

La ___ și ___ au avut loc proteste împotriva rezultatelor alegerilor. Unii din participanți la proteste, aparent provocatori infiltrați în mulțime, au devenit violenți și au atacat clădirea Președinției și cea a Parlamentului. La un moment organele de forță au părăsit clădirile respective, lăsând ca protestatarii să intre și să continue nestingherit distrugerile și incendierile.

În noaptea de ___ organele de poliție au arestat câteva sute de persoane, acuzându-le de dezordini în masă și tentativă de lovitură de stat.

În seara zilei de ___ șeful statului, V.V., a făcut o declarație publică, menționând, printre altele, că în spatele acțiunilor violente ar sta reprezentanții opoziției și că G. S. ar fi finanțat acțiunile respective.

La ___ G. S. a fost extrădat în RM și plasat în detenție. Pentru mai multe detalii despre circumstanțele relevante persoanei lui G. S. a se vedea Cererea numărul ___ S. & MARINESCU c/ Moldova depusă la Curte la ___.

În seara zilei de ___ șeful statului a declarat că a cerut organelor de drept „inițierea amnistiei totale și solicit sistarea tuturor formelor de urmărire a participanților la acțiunile de protest stradal” din ___.

Începând cu ziua de ___ organele procuraturii au inițiat procesul de revocare a măsurilor preventive, aplicate anterior de către instanțele de judecată la demersurile procurorilor. În același timp se pare că până în prezent nu se efectuează nici o acțiune procesual penală în cadrul urmăririlor penale respective.

Percheziția la S.R.L. „___” și S.R.L. „___”

La ___ a avut loc o percheziție la S.R.L. „___” și S.R.L. „___”, mun. Chișinău, str. Gh. Madan 87/7. Percheziția respectivă a avut loc în prezența lui O.A., secretar – referent în cadrul S.R.L. „___”. P.R., în continuare petiționar, este logodnicul lui O.A.

Percheziția la domiciliul petiționarului

La ___ a fost autorizată o percheziție la domiciliul petiționarului, în cadrul căreia de către organele de drept au fost ridicate mai multe bunuri personale, inclusiv o serie de contracte legate de activitatea comercială a petiționarului.

Reținerea petiționarului

La ___ petiționarul a fost reținut de organele de drept, pretinzându-se că a comis infracțiunea prevăzută de art. 285 alin. 4 al Codului penal, dezordini în masă.

În procesul verbal de reținere este indicat ca motiv de reținere că „există martori care indică că [petiționarul] a comis infracțiunea imputată [dezordini în masă]”.

La reținere organele de drept a fost ridicat telefonul mobil a petiționarului, Nokia 1112. Ridicarea telefonului s-a materializat prin simpla transmitere a acestuia, cu sfidarea normelor elementare în această privință, de genul întocmirea procesului-verbal, sigilarea etc.

Reținerea petiționarului și inițierea urmăririi penale împotriva acestuia a avut loc în pofida declarației șefului statului din seara zilei de ___, de sistare a urmăririi protestatarilor și de revocare a măsurilor preventive și lipsei vreunei acțiuni procesual penală în cadrul urmăririlor penale inițiate împotriva participanților la proteste.

Eliberarea mandatului de arest și prelungirea termenului de arest

La ___ organul procuraturii a înaintat un demers de aplicare față de petiționar a măsurii preventive în formă de arest pe un termen de 10 zile. Motivele invocate în susținerea demersului fiind următoarele:

cauza penală a fost pornită .. la data de ___, conform ... infracțiunii prevăzute de art. 285 [dezordini în masă] și art. 339 [uzurparea puterii de stat] din Codul Penal.

In cadrul acțiunilor de urmărire penală s-a constatat că pe ___, G.B., din numele grupului de inițiativă „Sunt anticomunist”, a depus la primăria mun. Chișinău o declarație prealabilă, prin care a informat autoritățile publice locale despre desfășurarea unui miting de protest sub genericul „zi de doliu”, care urma să fie organizat în aceeași zi, între orele 17.55 și 18.55, în preajma monumentului lui Ștefan cel Mare și Sfânt din mun. Chișinău.

În continuare, între orele 16.00 și 23.20 ale zilei de ___, G.B., cu participarea activă a liderilor unor partide politice (V. Filat, V. Nagacevski, A. Tănase, V. Ungureanu, V. Pavlicenco, O. Cernei) și altor persoane, a organizat și a condus o întrunire la care au fost antrenate câteva sute de oameni, inclusiv minori și persoane în stare de ebrietate.

In perioada desfășurării mitingului indicat, fiind chemați de către organizatorii și conducătorii întrunirii la nesupunere activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, la dezordini în masă și la săvârșirea actelor de violență asupra persoanelor, participanții la miting au dezorganizat activitatea normală a transportului public ..., făcând tentative violente de deteriorare și răsturnare a unităților de transport, batjocorind persoane și opunând rezistență reprezentanților autorităților.

Ulterior, la data de ___, începând cu ora 10.30, un grup de câteva sute de oameni, cu participarea nemijlocită a lui P.R., fiind organizați și conduși de persoane la moment neidentificate, având scopul uzurpării puterii de stat cu încălcarea prevederilor Constituției RM, au întreprins acțiuni violente, atacând clădirea Președinției și Parlamentului RM.

Astfel, urmărind realizarea scopului său criminal, făptuitorii, inclusiv și cu participarea nemijlocită a lui P.R. și alții, fiind chemați de către organizatori și conducători la nesupunere activă cerințelor legitime ale reprezentanților autorităților, la dezordini în masă și la săvârșirea actelor de violență asupra persoanelor, au dezorganizat activitatea normală a transportului public ... mun. Chișinău, au atacat și au deteriorat sediile Președinției și Parlamentului RM, au participat la incendierea mijloacelor de transport, au distrus alte bunuri materiale, batjocorind persoane și opunând rezistență reprezentanților autorităților.

La data de ___, orele 22:07, P.R. a fost reținut ..., fiind recunoscut ca bănuie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 285 [dezordini în masă] din Codul penal.

Reieșind din cele expuse, cât și din materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, fapt ce confirmă incontestabil comiterea de către P.R. a infracțiunii incriminate, organul de urmărire penală consideră că existe suficiente temeiuri de a presupune, că dânsul fiind la libertate, poate comite alte infracțiuni, se eschivează de la organele de drept, poate împiedica la stabilirea adevărului, influența la efectuarea într-o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cazului, într-o asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale părților și a altor persoane participante la proces

În cadrul examinării demersului procurorului, avocatul petiționarului a solicitat să-i fie prezentate anexele la „demersul de arest”, eventualele probe în susținerea demersului. Instanța de judecată a adus la cunoștința avocatului că „i-a fost înaintat numai demers și nu dispune de careva anexe”.

În afară de aceasta avocatul petiționarului a declarat, printre altele, că nu susține demersul procurorului, invocând că în procesul verbal de reținere era indicat ca un motiv de reținere declarația martorilor, însă nu era indicat cine erau acei martori.

Prin încheierea judecătorei Centrului din ___ a fost admis demersul procurorului și a fost aplicat față de P.R. arestul preventiv pe un termen de 10 zile. Motivele reținute de instanța de judecată sunt următoarele:

... există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, luând în considerație că bănuie P.R.E. nu beneficiază de un loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova, locuind temporar la gazdă, nu este amplasat oficial în câmpul muncii și nu are persoane la întreținere, fapt ce-i creează condiții favorabile de a părăsi domiciliul său temporar și astfel, există riscul ascunderii lui de organul de urmărire penală.

La ___ avocatul lui P.R. a înaintat o cerere de recurs, solicitând casarea încheierii judecătorei Centrului din ___. În recursul său, avocatul petiționarului, a invocat, printre altele, lipsa probelor ce ar confirma existența unei bănuieli rezonabile privind comiterea de către petiționar a infracțiunii incriminate.

De asemenea, în recursul respectiv a fost atenționat asupra faptului că începând cu ___ intră în vigoare modificările legislației penale, potrivit cărora legiuitorul a redus semnificativ caracterul și gradul prejudiciabil al faptei incriminate, dezordini în masă, ultima clasificându-se ca o infracțiune ușoară.

În cadrul ședinței în instanța de recurs avocatul a înaintat o cerere prin care a solicitat prezentarea spre cunoștință a materialelor (probelor) prezentate în instanța de judecată de către organul de urmărire penală pentru confirmarea reținerii și necesității arestării petiționarului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din ___ a fost respins recursul avocatului și menținută fără modificări încheierea judecătorei Centrului din ___. Motivele reținute de instanța de recurs fiind următoarele:

Astfel, Colegiul penal consideră, că suntem în prezența cazului excepțional, care indică la necesitatea detenției preventive a bănuțitului P.R.:

reieșind din complexitatea cauzei penale, gravitatea infracțiunii incriminate, păstrarea pericolului de dispariție a învinutului și de comitere de către dânsul a unor noi infracțiuni: Aceste bănuțieli rezonabile reiese din caracterul faptelor imputate; bănuțitului P.R.E., care se bănuțiește că a comis o infracțiune cu aplicarea violenței, în grup, împotriva securității și ordinii publice, în același rând, și împotriva, colaboratorilor de poliție, care se aflau în exercitarea funcțiilor cu privire la menținerea ordinii publice, și care încercau să curme acțiunile ilegale ale grupului în care dânsul se afla, fapt care prezintă temeri rezonabile că dânsul, aflându-se la libertate, ar putea din nou să comită infracțiuni violente, să se sustragă de la prezența organului de urmărire penală sau ședința de judecată;

reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei imputate - infracțiune, calificată ca mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de până la 5 ani, și acestea pot fi temeiuri rezonabile de arestare preventivă pe o anumită durată de timp, cum este în cazul dat;

Totodată, conform datelor operative de investigație, s-a stabilit că bănuțitul P.R.E. eventual poate fi cunoscut cu alte persoane care posibil au aplicat violență față de polițiști, în acest caz măsura preventivă sub forma de arestare preventivă poate pozitiv să influențeze mersul urmăririi penale cât și procesul de obținere a probelor asupra cazului, împiedicându-l pe bănuțitul P.R.E., să comunice cu eventualii participanți la infracțiune și cu ceilalți participanți la infracțiune, deja individualizați;

Arestarea preventivă a lui P.R.E., l-ar împiedica să comunice cu alte persoane care au fost audiate în calitate de martori, fapte și condiții ce la momentul de față sunt cunoscute exclusiv doar bănuțitului, care fiind la libertate poate să-și ascundă urmele infracțiunii.

La data de ___ petiționarului i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (4), dezordini în masă, adăugând o nouă învinuire și în baza art. 27, 195 alin. (2), însușirea în proporții mari și deosebit de mari a bunurilor, din Codul penal.

La ___ organul procuraturii a înaintat un demers de prelungire a termenului de arest față de P.R. pentru 30 de zile. La demersul respectiv au fost anexate următoarele înscrisuri:

- certificatul de la „Nicado”;
- extrasul din cartea de imobil;
- extrasul din fișa de locuință;
- copia buletinului de identitate;
- contractul de închiriere a apartamentului.

Motivele invocate în susținerea demersului, altele decât cele invocate în demersul din ___, fiind următoarele:

Ulterior P.R., la data de ___, având drept scop însușirea sumelor bănești în proporții deosebit de mari de la unii demnitari de Stat, prin intermediul telefonului său mobil de model „Nokia – 1112” în care era instalată cartele SIM cu nr. de telefon SSSSSS, a expediat la abonatul telefoniei mobile cu nr. ?? un SMS în care insistă la transmiterea în folosul lui a sumei bănești în mărime de XXX Euro, pentru prezentarea informației referitoare la acțiunile petrecute în data de ___.

Reieșind din cele menționate, cât și din materialele acumulate în cadrul urmăririi penale, fapt ce confirmă incontestabil comiterea de către P.R. infracțiunilor incriminate, una din ele fiind deosebit de gravă, organul de urmărire penală consideră că existe suficiente temeiuri de a presupune, că dânsul fiind la libertate, poate comite alte infracțiuni, a se eschiva de la organele de drept, a împiedica la stabilirea adevărului, influența la efectuarea întru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cazului, de asemenea ar putea prejudicia interesele urmăririi penale prin comunicarea cu alți participanții la comiterea infracțiune, în vederea luării unei poziții, întru asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale părților și a altor persoane participante la proces, mai mult ca atât, probele care au servit ca baza pentru eliberarea, mandatului de arest și-au păstrat puterea lor probantă, însă termenul deținerii lui K.M. expiră la data de ___.

Prin încheierea judecătoreiei Centru din ___ a fost admis parțial demersul procurorului, termenul de arest fiind prelungit cu 10 zile. Motivele reținute de instanța de judecată fiind următoarele:

P.R. este învinuit în comiterea unor infracțiuni, pentru care legea penală prevede ca pedeapsă închisoare pe un termen mai mare de 2 ani, există suficiente temeiuri de a presupune că fiind la libertate, învinuitul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal prin influența asupra persoanelor coparticipante la dezordinile în masă, ar putea prejudicia interesele urmăririi-penale prin comunicarea cu complicitii săi.

La 05 mai 2009 avocatul lui P.R. a înaintat o cerere de recurs, solicitând casarea încheierii judecătoreiei Centru din ___.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din ___ fost respins recursul avocatului și menținută fără modificări încheierea judecătoreiei Centru din ___. Motivele reținute de instanța de recurs fiind următoarele:

Analizând materialele prezentate de organul de urmărire penală, Colegiul penal consideră că din materialele acumulate în cadrul urmăririi penale există suficiente temeiuri rezonabile ce demonstrează că învinuitul este implicat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 285 și 27,195 din Codul penal.

Urmărirea penală a fost pornită cu respectarea legislației în vigoare.

În privința învinutului P.R.E. a fost solicitată prelungirea măsurii preventive orientată spre o bună desfășurare a procesului penal, pentru preîntâmpinarea eschivării de la organele de urmărire penală și judecată, temeuri care și-au păstrat forța probatorie și la momentul actual.

Reieșind din complexitatea cauzei penale, gravitatea infracțiunii incriminate, existența pericolului de dispariție a învinuitei și de comitere a unor noi infracțiuni: Aceste bănuieli rezonabile reiese din caracterul faptelor imputate învinutului, una din ele fiind deosebit de gravă, fiind la libertate ar putea prejudicia interesele urmăririi penale prin comunicarea cu alți participanți la comiterea infracțiunii în vederea schimbării depozițiilor.

reieșind din faptul, că de către organul de urmărire penală urmează a fi acumulate un șir de probe, este necesară efectuarea unor acțiuni de urmărire penală ce nu pot fi amânate, împrejurări care reprezintă temeuri rezonabile de a presupune că aflându-se la libertate, învinuitul ar putea împiedica la stabilirea adevărului în procesul penal.

Deși P.R.E. are loc permanent de trai în mun. Chișinău, aplicarea unei alte măsuri preventive, decât arestul, nu este suficient pentru a asigura stabilirea adevărului în cauză, de a evita eschivarea ultimului de la organul de urmărire penală.

La prelungirea duratei ținerii sub arest preventiv pe un termen de 10 zile în privința lui P.R.E. nu s-au depistat ca-reva încălcări de procedură, fiind respectate drepturile învinutului la apărare, precum și alte drepturi procesuale și constituționale.

Aplicarea acestei măsuri preventive nu echivalează cu un tratament inuman sau degradant în privința învinutului, mai mult ca atât, că ultimul poate înainta orice versiune de apărare.

Colegiul Penal consideră că argumentele aduse de avocatul V.C., precum că învinuitul este cetățean al Republicii Moldova, are loc permanent de trai, nu sunt o garanție că învinuita nu se va eschiva de la organul de urmărire penală, și nu pot servi temei de admitere a recursului, în prezența circumstanțelor sus indicate.

La ___ organul procuraturii a înaintat un demers de prelungire a termenului de arest față de P.R. pentru 30 de zile, identic demersului ___, atât din perspectiva „motivației”, cât și din perspectiva aparentelor erori, de exemplu prezența textului „termenului deținerii lui K.M. expiră la 18.07.2008”.

Prin încheierea judecătoriai Centru din ___ a fost admis demersul procurorului, termenul de arest fiind prelungit cu 30 zile. Motivele reținute de instanța de judecată:

Termenul arestului preventiv aplicat lui P.R. expiră; reieșind din complexitatea cazului, pe dosar este necesar de efectuat mai multe acțiuni de urmărire penală, pentru care este necesară perioada solicitată de procuror.

Există o bănuială rezonabilă privind săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsă privativă de libertate pe un termen mai mare de 2 ani și că bănuitul ... nu beneficiază de un loc permanent de trai pe teritoriul RM, locuind temporar la gazdă, nu este amplasat oficial în câmpul muncii și nu are persoane la întreținere, fapt ce-i creează condiții favorabile de a părăsi domiciliul său temporar și, astfel, există riscul ascunderii lui de organul de urmărire penală.

Prin urmare ... este oportun de prelungit durata ținerii sub arest preventiv pe un termen de 30 de zile.

La ___ avocatul lui P.R. a înaintat o cerere de recurs, solicitând casarea încheierii judecătoriai Centru din ___. Instanța de recurs a respins cererea avocatului lăsând fără modificări încheierea primei instanțe.

Presiunile exercitate asupra petiționarului în cadrul detenției

După reținerea din ___ petiționarul, aflându-se în biroul procurorului L.C., a fost supus unor presiuni psihice, care au fost percepute de către acesta ca o amenințare reală de aplicare a torturii.

În particular, după ce a răspuns negativ la întrebarea procurorului de a participat la evenimentele din ___, acestuia i-a fost propus să semneze documente ce nu aveau legătură cu ele. În caz contrar față de petiționar urma să fie aplicată forța fizică de către reprezentanții organelor de drept. În această privință la ___ petiționarul, prin intermediul avocatului, a înaintat o plângere în adresa Procurorului General.

La ___ petiționarul a adresat încă o plângere, în care a descris interogarea sa în incinta Procuraturii Generale din ___ de către o persoană care nu s-a prezentat/legitimate, care l-a întrebat următoarele: legătura dintre acesta și compania “ ___ ” și compania “ ___ ”; ce caută carnetul de notiție de la “ ___ ” la acesta etc.

La ___ petiționarul a înaintat o a treia plângere, în care a reclamat perpetuarea presiunilor psihice și psihologice, fiind supus interogărilor fără participarea avocatului.

Mersul urmăririi penale inițiate împotriva petiționarului

Organele de drept naționale nu au efectuat până în prezent nici o acțiune procesual penală semnificativă în cadrul urmăririi penale inițiate împotriva petiționarului, cu excepția întâlnirilor și/sau vizitelor, în lipsa avocatului, cu persoane care nu se prezintă/legitimează, în cadrul cărora petiționarului i se cere să depună declarații ce pot fi nefavorabile familiei S.

Practicile organelor de drept naționale de obținere a confesiunilor de la persoane aflate în detenție

Majoritatea persoanelor arestate în legătură cu evenimentele din ___ și ulterior eliberate au declarat, că pe perioada aflării acestora în detenție, organele de drept i-au forțat fie să semneze diverse acte, fără să le ofere posibilitatea de a le

citi, fie să semneze acte în care se conțineau confesiuni precum că au participat la evenimentele respective cu concursul reprezentanților opoziției. (a se vedea declarația persoanei eliberată din detenție din înregistrarea video atașată, min. 10:03 – 10.26)

În această privință a se vedea și cererea Numărul 20269/09 Gheorghe STEPULEAC c/Moldova și cererea numărul 24065/09 Anatol STEPULEAC v. Moldova, depuse la 20 și 30 Aprilie 2009, în care reclamantii s-au plâns de faptul că autoritățile moldave au condiționat eliberarea din detenția cu condiția semnării declarațiilor potrivit cărora aceștia au fost plătiți de partidele de opoziție pentru a participa la proteste.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU ALE PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI ALE ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

Considerăm că petiționarului P.R. i-au fost și sunt încălcate în continuare drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Articolul 5 par. 1 din Convenție

Reținerea și arestarea preventivă a petiționarului a avut loc fără a exista motive verosimile de a bănuși că acesta a săvârșit infracțiunile ce i se inculpează.

Articolul 5 par. 1 din Convenție combinat cu articolul 18 din Convenție

Petiționarul este logodnicul A.O., secretar – referent în cadrul S.R.L. „ ___”; reținerea petiționarului are loc în pofida indicației șefului statului despre sistarea urmăririi penale a participanților la proteste și eliberarea acestora din detenție; lipsa unor dovezi despre implicarea petiționarului în acțiuni de protest; deciziile Curții de Apel Chișinău pe marginea recursurilor avocatului conțin fraze de genul *“de către organul de urmărire penală urmează a fi acumulate un șir de probe;”*; lipsa acțiunilor procesual penale în cadrul urmăririi penale împotriva petiționarului; vizitele frecvente a petiționarului, inclusiv în instituția penitenciară, de către persoane care nu se legitimează, urmate de presiuni de a obține declarații/confesiuni ce par fi nefavorabile familiei S.; existența practicii de presiune de către organele de drept naționale pentru obținerea confesiunilor de la persoane aflate în detenție împotriva terților; acțiunile întreprinse de către organele de drept și în cazul fraților S., etc.

Toate acestea arată că, motivul real al limitării drepturilor petiționarului garantate de articolul 5 din Convenție este exercitarea continuă a presiunilor asupra acestuia pentru obținerea declarațiilor și/sau confesiunilor ce par a fi nefavorabile familiei S. (Cebotari c.Moldovei – 13 noiembrie 2007)

Articolul 5 par. 3 din Convenție

Instanțele judiciare naționale nu au adus suficiente și relevante motive în încheierile și/sau deciziile sale, prin care au dispus arestarea petiționarului și prelungirea termenului de arest a petiționarului.

Articolul 6 par. 2 din Convenție

Deciziile instanțelor de recurs conțin afirmații precum că petiționarul a comis deja infracțiunile incriminate, contrar respectării principiului prezumției nevinovăției.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

Decizii interne definitive:

– decizia Curții de Apel Chișinău din ____.

Termenul/Epuizarea căilor interne de recurs

Respectarea regulii „șase luni de zile”.

În speță încălcarea reclamată de către petiționar este continuă, astfel regula de „șase luni de zile” este respectată.

Respectarea regulii de epuizare căilor de recurs

Toate căile interne de recurs accesibile și adecvate au fost epuizate de către petiționar.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

Rugăm să fie recunoscut că RM a violat drepturile petiționarului P.R. garantate de articolul 5, de articolul 5 combinat cu articolul 18 și de articolul 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Eventualele pretenții de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta cerere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

1. Procesele-verbale de percheziție din ___;
2. Descifrarea apelului televizat a șefului statului din ___;
3. Proces-verbal de reținere din ___;
4. Ordonanța de percheziție din ___;
5. Încheierea din ___;
6. Demersul privind aplicarea măsurii preventive din ___;
7. Cererea avocatului din ___;
8. Procesul verbal al ședinței de judecată din ___;
9. Încheierea judecătoreii Centru din ___;
10. Mandat de arest din ___;
11. Cererea de recurs din ___;
12. Cererea avocatului din ___;
13. Decizia Curții de Apel Chișinău din ___;
14. Demersul privind aplicarea măsurii preventive din ___;
15. Certificatul nr. 324 din ___;
16. Contractul de arendă;
17. Extras din fișa de locuință;
18. Adeverința de recrutare;
19. Act de predare-primire a locuinței;
20. Cartea de imobil;
21. Proces-verbal al ședinței de judecată din ___;
22. Încheierea judecătoreii Centru din ___;
23. Cererea de recurs din ___;
24. Pledoaria;
25. Decizia Curții de Apel Chișinău ___;
26. Demers privind prelungirea termenului de arest din ___;
27. Încheierea judecătoreii Centru din ___;
28. Cererea de recurs din ___;
29. Plângerea din ___;
30. Plângerea din ___;
31. Plângerea din ___;
32. Plângerea din ___;
33. CD-ul cu înregistrarea video;
34. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Un fapt e numai istorie când niciuna din rădăcinile lui nu mai atinge prezentul.

(Nicolae Iorga)

Cel ce trăiește ca un vierme, să nu plângă, dacă e strivit sub picioare.

(Immanuel Kant)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

Prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene
a Drepturilor Omului, amendată de Protocolul 11

I. PĂRȚILE

B. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ

Cererea este înaintată către Republica Moldova

II. EXPUNEREA FAPTELOR

Petiționarii B.I., B.S. și B.P. (în continuare *petiționari*) locuiau împreună cu I.A. (în continuare *I. A.*) în apartamentul ___ din strada Alba Iulia ___, municipiul Chișinău.

Locuirea petiționarilor împreună cu I.A. în apartamentul sus menționat a generat diverse divergențe, în particular modul de folosire a acestui spațiu locativ, etc. ca consecință relațiile dintre petiționari și I.A. au devenit ostile.

Soluționarea respectivelor divergențe a fost diferită instanțelor de judecată:

- hotărârea judecătoreiei Buiucani din ___ (*I.A. a fost instalat în imobilul litigios, determinat modul de folosire a spațiului locativ, etc.*);
- decizia Tribunalului Chișinău din ___ (*admiterea cererii de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în altă componență*);
- decizia cu privire la aplicarea sancțiunii administrative din ___ (*B.I. învinuit că la ___, la domiciliu str. Alba Iulia ___, ap. ___, prin acțiunile sale a adus atingere demnității lui I.A.*);
- decizia cu privire la aplicarea sancțiunii administrative din ___ (*B.I. învinuit că la ___, la domiciliu său, str. Alba Iulia ___, ap. ___, a înjurat colaboratorii de poliție*);
- hotărârea judecătoreiei Buiucani din ___ (*recunoscut dreptul de folosință la spațiul locativ lui I.A. și obligați petiționarii să nu îi creeze obstacole în folosirea spațiului locativ*) etc.

În ___, I.A. a înaintat către petiționari o cerere de chemare în judecată despre recunoașterea pierderii dreptului petiționarilor la spațiul locativ litigios, pretinzând că petiționarii „lipsesc” din spațiul locativ de ceva timp.

La rândul său, petiționarii au înaintat către I.A. o cerere de chemare în judecată despre stabilirea ordinii de utilizare a spațiului locativ.

La o data ulterioară ambele acțiuni, de recunoaștere a dreptului la spațiu locativ și cea stabilirea ordinii de utilizare a spațiului locativ, au fost conexe și examinate în aceeași procedură judiciară.

La ___ Judecătoria Buiucani a admis cererea de chemare în judecată a lui I.A. către petiționari despre pierderea dreptului la spațiu locativ și evacuare. Necunoscând despre această procedură judiciară, petiționarii au contestat respectiva hotărâre în ordine de revizuire.

Prin încheierea judecătoreiei Buiucani din ___ a fost admisă cererea de revizuire a petiționarilor și casată hotărârea judecătoreiei Buiucani din ___, reținând cauza spre examinare.

În cadrul procedurilor judiciare petiționarii au aflat despre faptul că I.A. a privatizat apartamentul litigios și ulterior l-a înstrăinat unui terț. În acest context, pretențiile finale ale petiționarilor către I.A. au fost ajustate în felul următor: anularea contractului de privatizare a apartamentului litigios, declararea nulă a contractului de înstrăinare, stabilirea ordinii de folosință a apartamentului, obligarea repunerii vizei de reședință.

Petiționarii au prezentat următoarele explicații pe marginea acțiunilor pe rol:

...apartamentul este în litigiu de judecată, privind stabilirea modului de folosire sau/și înlăturarea obstacolelor în folosirea spațiului locativ din anul ___...

...la ___ I. A. ...a declarat că la ___ B. a adus atingere demnității, iar la ... ___ a fost emisă decizia cu privire la aplicarea sancțiunii administrative în baza art.47-3 (injuria)...

...la ___ B. a fost luat din apartamentul său de către polițistul V.A. și dus la sectorul de poliție unde a fost reținut timp de 20 ore și apoi eliberat...

...la ___, prin hotărârea instanței de judecată se dispune: „a recunoaște dreptul de folosință la spațiul locativ de către I. A.”...

...la ___ I.B. s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de a stabili modul de folosire a spațiului locativ...

...în perioada ___, I.B. a fost plecat în deplasare..., iar la revenire a aflat despre examinarea unui dosar necunoscut pentru el în care a fost pârât...

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani din ___ a fost admisă cererea de chemare în judecată I.A. către B.I., B.S. și B.P. despre recunoașterea cu dreptul pierdut la spațiul locativ ap. ___ din strada Alba Iulia ___, mun. Chișinău; respinsă ca nefondată și neprobată cererea reconvențională a lui B.I. și B.S. către I.A. și S.I. privind anularea contractului de privatizare a spațiului locativ și a contractului de vânzare-cumpărare a ap. ___ din strada Alba Iulia ___, mun. Chișinău și respinsă ca nefondată și neprobată cererea comasată a lui B.I. către I.A. despre stabilirea ordinii de utilizare a spațiului locativ.

Motivele reținute de instanță fiind următoarele:

În ședința judiciară s-a constatat că I.B., S. B. (___), P.B. nu mai locuiesc pe adresa ap. ___ din str. Alba Iulia ___, mun. Chișinău mai mult de 6 luni.

Din certificatele din ___ și din ___ eliberate de inspectorii de sector CPS Buiucani urmează că I.B., S. B. (___), P.B. nu locuiesc pe adresa indicată din ___. Din informația SA „ ___” rezultă că familia B. și-a suspendat telefonul de pe adresa ap. ___ din str. Alba Iulia ___, mun. Chișinău din ___ și până în prezent. Conform informației de la IM SP AMT Buiucani la medicul de familie, I.B. și S.B. au fost înregistrați la medicul de familie pe parcursul anului ___ pe adresa ap. ___ din str. Alba Iulia ___. mun. Chișinău, iar pe perioada anilor ___ pe adresa dată au trăit chiriași cu un copil minor P.B., anul nașterii 1995.

Totodată, faptul că I.B., S. B. (___), P.B. nu mai locuiesc în apartamentul în litigiu a fost confirmat în cadrul ședinței de judecată și de declarațiile martorilor S.T., E.M. și N.B., care au indicat că I.B., S.B. (___), P.B. nu mai locuiesc în apartament din ___.

Instanța de judecată consideră declarațiile martorilor veridice și care corespund realității obiective, deoarece sunt în corespundere cu argumentele reclamantului și materialele dosarului.

În ceea ce privește cererea reconvențională cu privire la anularea contractului de privatizare a spațiului locativ și contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului instanța de judecată o consideră neîntemeiată, deoarece privatizarea apartamentului a fost efectuată în conformitate cu legislația în vigoare, iar contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat în perioada când imobilul nu era în litigiu.

Conform art. 118 CPC, „Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel”, în ședința de judecată reclamantii I.B., S.B. nu au probat în vreun mod prevăzut de legislație veridicitatea afirmațiilor sale privitor la faptul că contractele de privatizare, apoi și de vânzare-cumpărare pe ap. ___, str. Alba Iulia ___, mun. Chișinău sunt nelegitime.

Astfel argumentele lui I.B. precum că tranzacțiile indicate mai sus sunt ilegale, căci au fost încheiate în perioada când imobilul se afla în litigiu nu pot servi temei de admitere a acțiunii reconvenționale, deoarece sunt în contradicție cu cele expuse.

Reieșind din cele expuse mai sus, instanța de judecată consideră neîntemeiată și neprobată și cererea lui I.B. cu privire la stabilirea ordinii de utilizare a spațiului locativ în apartamentul nr.138 din str. Alba Iulia ___, mun. Chișinău, deoarece el și-a pierdut dreptul la acest spațiu locativ.

Din considerentele enumerate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a-i recunoaște pe I.B., S.H. (B.), P.B. cu dreptul pierdut la spațiul locativ ap.138 din str. Alba Iulia ___, mun. Chișinău și de a respinge cererile lui I.B. și S.B. ca fiind neîntemeiate și neprobate.

La ___ petiționarii au înaintat o cerere de apel la hotărârea instanței de fond. Motivele invocate de petiționari în apel fiind, *inter alia*, următoarele:

...la ___, prin hotărârea instanței de judecată se dispune: „a recunoaște dreptul la folosință la spațiul locativ de către I. A.”. A fost emis titlul executoriu prin care [petiționarii] erau obligați să nu-i creeze obstacole lui I.A. în folosirea spațiului locativ...

...la ... ___ s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de a stabili modul de folosire a spațiului locativ.

...în perioada ___ I.B. a fost plecat în deplasare de serviciu, iar la revenire a aflat despre examinarea unui dosar necunoscut pentru el în care a fost pârât.

...I.A. a privatizat apartamentul [litigios] în baza contractului ...de privatizare și înstrăinează apartamentul [litigios]

Faptul lipsei de la domiciliu ...nu a fost demonstrat prin declarațiile martorilor, iar certificatele din ___ și ___ sunt contracarate...

...la ___ I.A. ...au declarat că la ___ dl I.B. le-a adus atingere demnității, iar la data de ___ a fost emisă decizia...aplicarea sancțiunii administrative

...la ___ dl I.B. a fost luat din apartamentul [litigios] și dus la sectorul de poliție...

...la ___ I.B. s-a adresat cu cerere la procuratură...și solicitat sancționarea polițistului...

...certIFICATELE sunt o răfuială a colaboratorilor de poliție cu familia B. care era persecutată și nevoită de a se confrunța cu numeroase înjosiri, pentru a beneficia de dreptul la spațiul său locativ.

Familia B. și-a suspendat telefonul din ___, din perioada când I.B. s-a adresat cu Cerere privind întoarcerea executării hotărârii judecătorești ... ___, prin care I.A. a fost instalat în spațiul locativ menționat, imediat după pronunțarea hotărârii ... din motivul, ca A.I. abuza prin convorbiri telefonice foarte costisitoare, care urmau să fie achitate de I.B., nu de A.I.

Răspunsul prezentat de la I.M.S.P. Asociația Medicală Teritorială Buiucani denota incompetență...

Medicul poate confirma ne adresarea la medic în această perioadă, iar confirmarea că au locuit găzdași poate fi explicată prin faptul că:

- în apartament mai locuia ZI, concubina lui A.I.; și

- în apartament mai locuia V.C., nepotul lui A.I., care a fost evacuat prin Hotărârea judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din ___.

A.I. a depus cererea cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ și a semnat contractul ___ de privatizare al apartamentului ..., apoi contractul ... de vânzare - cumpărare a apartamentului în perioada când I.B. era plecat în deplasare de serviciu, iar pentru familia B. - soția și copilul minor locuirea în apartamentul cu litigiu, fără tatăl era pericolos pentru integritatea fizică și psihică.

În procesul examinării cauzei nu s-a ținut cont de probele prezentate de familia B. și o astfel de hotărârea părtinitoare, urmează a fi casată.

Problema coabitării în apartamentul în litigiu durează de mai mult de 14 ani, iar în baza hotărârii judecătorei D. P., familia B.: -I. B., S. B. și copilul minor P.B. au rămas fără spațiul locativ, iar A.I., care nu are nevoie de spațiu locativ (apartamentul în litigiu a fost comercializat) a rămas cu XXXX lei, atât a apreciat el acestui apartamentului în litigiu.

Instanța de judecată în hotărârea din ___ s-a referit la unele circumstanțe care sunt contradictorii:

Exemplu - s-a indicat ca, „argumentele lui I.B. precum ca tranzacțiile care au avut loc au fost ilegale, căci au fost încheiate în perioada când imobilul se afla în litigiu și pot servi temei de admitere a acțiunii reconvenționale deoarece sunt în contradicție cu cele expuse”.

Prin urmare instanța de judecată a negat faptul ca I.B. și A.I. în perioada de privatizare a apartamentului și înstrăinării lui se aflau în litigiu. Însă aceeași instanță de judecată acceptă cererea de revizuire, casează hotărârea din ___ și dispune reexaminarea cauzei la cererea lui I.B. către A.I. privind modul de utilizare a apartamentului.

Instanța de judecată nici cum nu a motivat hotărârea sa în baza căreia Legi este respinsă cererea lui I.B., privind stabilirea ordinii de utilizare a spațiului locativ. Instanța de judecată a apreciat unilateral probele prezentate de către părți prioritate făcând lui A.I., a respins neîntemeiat demersurile lui I.B. privind interogarea martorilor.

Instanța de judecată nu a dat o apreciere obiectivă și critică prezentate de A.I., cum ar fi: ultimul indică că, I.B. și familia nu locuiește în apartament din ___, totodată în motivarea hotărârii se face trimitere la hotărârea din 17.05.2004 care a intrat în vigoare în ___, prin care A.I. a fost instalat în litigiul litigios în prezența lui I.B. și a familiei lui și au fost obligați să nu creeze obstacole pentru A.I. în folosirea apartamentului.

La examinarea acțiunii date instanța de judecată nu a atras în proces reprezentantul Direcției privind ocrotirea drepturilor copilului, prin urmare grav au fost încălcate drepturile copilului minor B., care la acest moment are 11 ani. Instanța de judecată nu a ținut cont și de faptul ca în apartamentul litigios a rămas toate lucrurile ce aparțineau familiei B., setul de bucătărie, dormitorul, vitrina, mobila moale, precum și hainele personale.

Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul aflării lui A.I. cu familia B. în litigiu și a relațiilor tensionate dintre ei, precum și de faptul ca lipsa lui I.B. era motivată, iar acest fapt nu cade sub incidența art. 63 Codul cu privire la locuințe. Instanța de judecată nu a ținut cont nici de faptul că are destinația locuința și A.I. în perioada de mai mult de 10 ani a motivat cererile sale în judecată ca nu are spațiul locativ, este pus în situația de a locui la gazdă, aceste argumente au servit ca temei pentru al instala în ___ în apartamentul litigios. Totodată A.I. având necesitate de spațiu locativ obține dreptul asupra întregului apartament care ulterior îl înstrăinează. Instanța de judecată nu a ținut cont de faptul ca A.I. nu era în drept să privatizeze întreaga locuință, pentru ca familia B. are viza de reședință până în prezent.

Petiționarii au anexat la cererea de apel și copia contractului de muncă din ___.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din ___ a fost respinsă cererea de apel declarat de B.I. și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani din ___.

Motivele reținute de instanța de apel sunt identice celor conținute în hotărârea instanței de fond, fiind o simplă repetare a acestora, fără contrapunere cu argumentele invocate în cererea de apel.

La ___ a fost depusă cerere de recurs la hotărârea instanței de fond și instanței de apel. Motivele invocate în cererea de recurs fiind, *inter alia*, următoarele:

Articolul 63 din Codul cu privire la locuințe prevede pierderea dreptului la spațiul locativ în cazul în care lipsa de la locuință este nemotivată.

În publicația „Pregătirea pricinii civile pentru dezbaterile judiciare” de Mihai Poalelungi și Anastasia Pascari, Chișinău, 2006, se menționează că „în cazul în care se va stabili că pârâtul a plecat din încăperea de locuit din motivul că chiriașul sau membrii familiei l-au izgonit din apartament sau din cauza incompatibilității comportamentului lui cu comportamentul acestora, instanța va respinge acțiunea.”

În Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a unor dispoziții ale Codului cu privire la locuințe nr.36 din ___ se menționează că: 11. În cauzele despre recunoașterea chiriașului sau a membrilor familiei lui ca decăzuți din dreptul de folosire a spațiului locativ (art.63) este necesar de a constata cauzele absenței reclamantului din apartament mai mult timp decât prevede termenul. În cazul în care ele sunt motivate (aflarea în deplasare sau plecarea la persoanele care necesită îngrijire, lipsa din apartament în legătură cu comportamentul ilegal din partea altor membri ai familiei etc.).

În speță recurenții B.I. și B.S. nu locuiesc în spațiul locativ din cauza relațiilor ostile dintre aceștia și intimatul I.A.. De altfel nimeni nu contestă existența relațiilor ostile, acest fapt fiind trecut cu vederea atât de instanța de fond, cât și de instanța de apel. Este paradoxală soluția judecătorească de a constata ca decăzut dreptul la spațiu locativ, când în același set de proceduri civile se examinează o acțiune de stabilire a ordinii de utilizare a spațiului locativ.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din ___ cererea de recurs a fost respinsă. Motivele reținute de instanță fiind următoarele:

Conform art. 63 Codul cu privire la locuințe, în cazul când chiriașul sau membrul familiei lui lipsesc temporar, încăperea de locuit li se menține timp de 6 luni.

În ședința de judecată s-a constatat că [petiționarii] nu locuiesc în apartamentul nr. __ din str. Alba-Iulia __, mun. Chișinău din anul __, fapt confirmat în cadrul dezbaterilor judiciare prin probele administrate și declarațiile martorilor audiați.

[I]nstanțele...corect au admis acțiunea lui I.A. cu privire la recunoașterea ca fiind pierdut dreptul la spațiu locativ al [petiționarilor] în apartamentul [litigios]...

[A]cțiunea reconvențională a [petiționarilor] corect a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, deoarece privatizarea apartamentului a fost efectuată în conformitate cu legislația în vigoare, iar contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat în perioada când imobilul nu era în litigiu.

[I]nstanțele...corect au respins și acțiunea lui B.I. cu privire la stabilirea modului de folosință a încăperii de locuit în apartamentul [litigios]..., deoarece ultimul a pierdut dreptul la acest spațiu locativ.

Decizia Curții Supreme de Justiție este irevocabilă de la pronunțare.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU ALE PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

Considerăm că petiționarilor B.I., B.S. și B.P. le-au fost încălcate drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Dreptul la un proces echitabil, art.6 din Convenție

„In the determination of his civil rights and obligations or of any criminal charge against him, everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law.”

Legislația națională pertinentă

Codul cu privire la locuințe, adoptat la 03.06.83 //Veștile 6/40, 1983

Articolul 63. Menținerea încăperii de locuit pentru cetățenii, care lipsesc temporar

...

Dacă chiriașul sau membrul familiei lui au lipsit din cauze motivate mai mult de șase luni, atunci la cererea chiriașului sau a membrului absent al familiei termenul acesta poate fi prelungit de către cel ce dă cu chirie încăperea de locuit, iar în caz de litigiu - de către instanța judecătorească.

Jurisprudența Curții de la Strasbourg

În Hotărârea *Beian vs România* (cererea nr.30658/05), Curtea a constatat:

37. Certes, les divergences de jurisprudence constituent, par nature, la conséquence inhérente à tout système judiciaire qui repose sur un ensemble de juridictions du fond ayant autorité sur leur ressort territorial. Cependant, le rôle d'une juridiction suprême est précisément de régler ces contradictions de jurisprudence (Zielinski et Pradal et Gonzalez et autres c. France[GC], n° 24846/94 et 34165/96 à 34173/96, § 59, CEDH 1999-VII).

38. En l'espèce, force est de constater que la Haute Cour de cassation était à l'origine de ces divergences profondes et persistantes dans le temps.

39. Cette pratique, qui s'est développée au sein la plus haute autorité judiciaire du pays, est en soi contraire au principe de la sécurité juridique, qui est implicite dans l'ensemble des articles de la Convention et qui constitue l'un des élé-

ments fondamentaux de l'Etat de droit (voir, mutatis mutandis, Baranowski c. Pologne, n° 28358/95, § 56, CEDH 2000-III). Au lieu de remplir son rôle en fixant une interprétation à suivre, la Haute Cour de cassation est devenue elle-même source d'insécurité juridique, réduisant ainsi la confiance du public dans le système judiciaire (voir, mutatis mutandis, Sovtransavto Holding c. Ukraine, n° 48553/99, § 97, CEDH 2002-VII et Păduraru, précité, § 98, et, a contrario, Pérez Arias c. Espagne, n° 32978/03, § 70, 28 juin 2007).

Hotărârea explicativă a Curții Supreme de Justiție despre practica aplicării de către instanțele judecătorești a unor dispoziții ale codului cu privire la locuințe, nr. ___ din ___

11. În cauzele despre recunoașterea chirieșului sau a membrilor familiei lui ca decăzuți din dreptul de folosire a spațiului locativ (art.63) este necesar de a constata cauzele absenței reclamantului din apartament mai mult timp decât prevede termenul. În cazul în care ele sânt motivate (aflarea în deplasare sau plecarea la persoanele care necesită îngrijire, lipsa din apartament în legătură cu comportamentul ilegal din partea altor membri ai familiei etc.), judecata poate să prelungească termenul expirat.

Practici a Curții Supreme de Justiție

În decizia Curții Supreme de Justiție din ___, dosarul nr. ___, au fost reținute următoarele argumente:

Conform art. 63 Cod cu privire la locuințe, în cazul când chirieșul ori membrii familiei lui lipsesc temporar, încăperea de locuit li se menține timp de șase luni.

Dacă chirieșul sau membrul familiei lui au lipsit din cauze motivate mai mult de șase luni, atunci la cererea chirieșului sau a membrului absent al familiei termenul acesta poate fi prelungit de către cel ce dă cu chirie încăperea de locuit, iar în caz de litigiu - de către instanța judecătorească.

Materialele dosarului atestă că părțile : intimatul Gr. G. și recurenții – feciorul G.I. și nora G.A., se află în relații ostile, fapt confirmat prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din ___, prin care ultimii se obligă de a nu-i pune piedici lui Gr.G. în folosirea spațiului locativ în litigiu.

În astfel de circumstanțe ... dar din cauza relațiilor ostile cu nora și fiul - recurenții Igor și A.G., de el îngrijește altă persoană, Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a ajuns la concluzia justă că lipsa intimatului G.G. în apartamentul în litigiu mai mult de șase luni este motivată și corect a respins acțiunea cu privire la pierderea de către acesta a dreptului la spațiul locativ ca fiind neîntemeiată.

În decizia Curții Supreme de Justiție din ___, dosarul nr. ___, au fost reținute următoarele argumente:

Astfel, s-a stabilit cert prin cumulul de probe administrate în cadrul dezbaterilor judiciare că absența intimatului P.N. în apartamentul nr. _ str. M. cel Bătrân, __, mun. Chișinău a avut loc din motive întemeiate, fiind cauzată de relațiile ostile dintre părți, de faptul că în apartament s-a instalat cu traiul concubinul recurenței, P.I., apartamentul fiind compus numai din 2 odăi.

În atare circumstanțe, instanța de apel a ajuns la o concluzie justă privind respingerea acțiunii E.G. împotriva lui P.N. cu privire la pierderea dreptului la spațiul locativ ca fiind neîntemeiată.

În decizia Curții Supreme de Justiție din ___, dosarul nr. ___, au fost reținute următoarele argumente:

Pe parcursul dezbaterilor judiciare s-a constatat cu certitudine că, între părți s-au creat relații ostile, motiv din care intimata M.P. a fost impusă în anul ___ de a pleca peste hotarele țării la muncă, pentru ași asigura întreținerea materială pentru sine și copil , aflându-se în Turcia până în prezent.

În acest context, instanța de apel corect a reținut că circumstanțele invocate nu pot influența asupra legalității hotărârii primei instanțe, întrucât materialele cauzei denotă că intimata M.P. nu deține alt spațiu locativ permanent, de locuința în litigiu nu s-a dezis, lucrurile personale continuă să le păstreze în apartament, i-ar plecarea ei din apartament a fost condiționată de existența relațiilor ostile și conflictelor ce aveau loc între părți în perioada vieții în comun.

În decizia Curții Supreme de Justiție din ___, dosarul nr. ___, au fost reținute următoarele argumente:

La decăderea lui G.Ș. din dreptul la spațiul locativ în litigiu, atât prima instanță cât și instanța de apel au concluzionat că Ș.D. nu locuiește în apartamentul nr. __, bd. Dacia, __, mun. Chișinău o perioadă mai mare de 6 luni, iar deoarece în conformitate cu art. 63 Codul cu privire la Locuințe în cazul când chirieșul ori membrii familiei lui lipsesc temporar, încăperea de locuit li se menține timp de 6 luni, el a pierdut dreptul la spațiul locativ.

Colegiul de recurs constată că această concluzie este greșită, deoarece art. 63 Codul cu privire la Locuințe mai dispune că dacă chirieșul sau membrul familiei lui au lipsit din cauze motivate mai mult de șase luni, atunci la cererea chirieșului sau a membrului absent al familiei termenul acesta poate fi prelungit de către cel ce dă cu chirie încăperea de locuit, iar în caz de litigiu - de către instanța judecătorească.

După cum vedem din această dispoziție legală, pentru ca chirieșul să fie decăzut din dreptul la locuința închiriată absența lui mai mult de 6 luni trebuie să fie nemotivată, iar în cazul dat D.Ș. a fost absent în apartamentul litigios din cauza relațiilor ostile cu intimații D.V. și D.N., care au schimbat lacătul de la ușă și-l împiedică pe recurent să folosească locuința, adică lipsa lui în locuință este temeinic justificată.

În legătură cu cele menționate Colegiul Civil și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recurentul D.Ș. nu a decăzut din dreptul la apartamentul nr. __, bd. Dacia, __, mun. Chișinău

și el necesită a fi apărat prin instalarea lui în această locuință cu obligarea intimaților D.V. și D.N. să nu-i creeze obstacole la folosirea locuinței.

În decizia Curții Supreme de Justiție din ____, dosarul nr. ____, au fost reținute următoarele argumente:

Astfel, prin probele administrate s-a constatat cu certitudine că intimații din cauza relațiilor ostile, făcând abuz de drepturile sale, au schimbat lăcata de la ușă, din care motive recurentul este în imposibilitate de a locui și de a se folosi de unicul spațiu locativ obținut în mod legal.

Conform art.63 alin.5 Codul cu privire la locuințe, dacă chiriașul sau membrul familiei lui au lipsit din cauze motivate mai mult de 6 luni, atunci la cererea chiriașului sau a membrului absent al familiei termenul acesta poate fi prelungit de către cel ce dă cu chirie încăperea de locuit, iar în caz de litigiu – de către instanța judecătorească.

Din sensul normei de drept citate rezultă că chiriașul sau membrul familiei acestuia poate fi recunoscut că a pierdut dreptul la încăperea de locuit numai în cazurile când nu locuiește nemotivat mai mult de 6 luni în încăperea de locuit.

Desfacerea căsătoriei cu membrul de familie. și crearea altei familii nu este prevăzut de lege ca temei de recunoaștere a dreptului pierdut la folosirea încăperii de locuit pentru chiriaș sau membrul familiei acestuia, deoarece conform art.56 alin.2 Codul cu privire la locuințe, ei se bucură în continuare de aceleași drepturi.

Probele administrate confirmă că recurentul Ț.V. nu locuiește motivat în apartamentul în litigiu și temeiuri de a-l recunoaște că a pierdut dreptul la folosirea acestei încăperi de locuit nu sunt.

Dat fiind că intimații creează obstacole recurentului la domicilierea în apartamentul în litigiu și prin schimbarea lacătului îi împiedică accesul în locuință, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa hotărârile judecătorești și de a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii inițiale în partea instalării lui Ț.V. în apartament și obligarea intimaților să nu-i creeze obstacole în folosirea încăperilor de locuit și respingerea acțiunii reconvenționale.

În decizia Curții Supreme de Justiție din ____, dosarul nr. ____, au fost reținute următoarele argumente:

Din actele pricinii este cert stabilit faptul că intimata a fost nevoită să plece periodic în Federația Rusă în orașul Moscova la lucru temporar pentru că starea materială a familiei era grea și avea nevoie de bani pentru întreținerea familiei și a celor doi copii. A.C. a atins vârsta majoră și neavând de lucru în mun. Chișinău a plecat în orașul Moscova la lucru pentru întreținerea sa.

Astfel, instanța de recurs constată că instanțele de judecată just au concluzionat că V.C și A.C. au lipsit din motive întemeiate din apartamentul litigios, aflându-se temporar la muncă peste hotarele țării și că temei de a-i declara pe ultimii cu dreptul pierdut la folosirea spațiului locativ în apartamentul litigios nu este.

Conform art. 6 al. (1), 12 al. (2) Codul cu privire la locuințe, cumpărarea sau primirea cu titlu gratuit în proprietate privată a locuințelor se face cu acordul tuturor membrilor adulți ai familiei care locuiesc împreună. La dorința lor, locuința poate fi cumpărată în proprietate comună sau în diviziune. Contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată se încheie cu unul dintre soți cu acordul scris al tuturor membrilor adulți care locuiesc împreună (inclusiv al celor care sunt plecați temporar).

Prin urmare, completul Colegiului Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, instanțele anterioare întemeiat și legal au admis acțiunea reconvențională și în partea anulării contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului litigios după recurent deoarece, conform hotărârii nr. 510 din 18 septembrie 2003 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe la privatizarea apartamentului dat au participat numai M.C., A.C. și N.C., fapt prin care i-au fost încălcate drepturile intimitei V.C. la privatizarea spațiului locativ menționat.

Doctrina națională: examinarea litigiilor locative

Publicația „Pregătirea pricinii civile pentru dezbaterea judiciară” autori Mihai Poalelungi și Anastasia Pascari, Chișinău, 2006, pag.200-203:

„în cazul în care se va stabili că pârâtul a plecat din încăperea de locuit din motivul că chiriașul sau membrii familiei l-au izgonit din apartament sau din cauza incompatibilității comportamentului lui cu comportamentul acestora, instanța va respinge acțiunea.”

Conduita instanțelor judiciare naționale

Atât practica judiciară, cât și doctrina națională indică judecătorilor să constate care sunt cauzele absenței din apartament, iar în cazul când acestea sunt motivate, relații ostile sau plecarea la muncă, acțiunea cu privire la pierderea dreptului la spațiul locativ se respinge.

Soluția adoptată în cadrul procedurilor judiciare naționale, în particular recunoașterea că petiționarii au pierdut dreptul folosirea spațiului locativ în apartamentul litigios, respingerea capătului de anulare a contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire în proprietate privată a apartamentului litigios, etc., este contrară doctrinei și practicii judiciare naționale în acest sens.

În concluzie a fost încălcat principiul securității raporturilor juridice, petiționarii neavând un proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 din Convenție.

Dreptul la respectul dreptului de proprietate, art.1 al Protocolului nr.1

„Every natural or legal person is entitled to the peaceful enjoyment of his possessions. No one shall be deprived of his possessions except in the public interest and subject to the conditions provided for by law and by the general principles of international law.”

Ca rezultat a soluției adoptate în cadrul procedurilor judiciare naționale a fost încălcat dreptul petiționarilor la respectul dreptului de proprietate, interferența fiind nejustificată în condițiile paragrafului 2.

Dreptul la respectarea vieții private și de faml., art.8 din Convenție

„Everyone has the right to respect for his private and family life, his home and his correspondence.”

Ca rezultat a soluției adoptate în cadrul procedurilor judiciare naționale a fost încălcat dreptul petiționarilor la respectul vieții private, de familie și locuinței, interferența fiind nejustificată în condițiile paragrafului 2.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

Decizii interne definitive:

– Decizia Curții Supreme de Justiție din ____.

Alte decizii:

– Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;

– Hotărârea judecătoreii Centru din ____.

Termenul/Epuizarea căilor interne de recurs

Respectarea regulii „șase luni de zile”:

Instanțele judiciare naționale au pronunțat soluția finală la ____ petiționarul B.I. a făcut cunoștință cu decizia motivată din ____ la data de ____ . Astfel regula de „șase luni de zile” este respectată.

Respectarea regulii de epuizare căilor de recurs

Toate căile interne de recurs accesibile și adecvate au fost epuizate de către petiționar.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

Rugăm să fie recunoscut că Republica Moldova a violat drepturile petiționarilor B.I., B.S. și B.P. prevăzute de articolul 6.1, articolul 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 din Protocolul Adițional al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Pretențiile de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta cerere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

35. Hotărârea judecătoreii Buiucani din ____;
36. Decizia Tribunalului Chișinău din ____;
37. Decizia de aplicare a sancțiunii administrative din ____;
38. Hotărârea judecătoreii Buiucani din ____;
39. Acțiunea de stabilire a ordinii de utilizare a spațiului locativ al lui B.I.;
40. Acțiunea de recunoașterea pierderii dreptului familiei B. la spațiu locativ;
41. Procese-verbale;
42. Încheierea de asigurare a acțiunii din ____;
43. Încheierea de suspendare a cauzei civile din ____;
44. Hotărârea judecătoreii Buiucani din ____;
45. Procese-verbale;
46. Încheierea judecătoreii Buiucani din ____;
47. Explicațiile reprezentantului familiei B.;

48. Hotărârea judecătoreiei Buiucani din ___;
49. Contract de vânzare-cumpărare din ___;
50. Cererea de apel din ___;
51. Contract de muncă din ___;
52. Proces verbal din ___;
53. Decizia Curții de Apel Chișinău din ___;
54. Cererea de recurs din ___;
55. Decizia Curții Supreme de Justiție din ___;
56. Practica judiciară națională;
57. Doctrina națională;
58. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

**Prezentată în conformitate cu art.34 al Convenției Europene a
Drepturilor Omului, precum și cu articolele 45 și 47 ale
Regulamentului Curții**

I. PĂRȚILE

C. ÎNALTA PARTE CONTRACTANTĂ

13. Prezenta cerere este înaintată împotriva Republicii Moldova.

Expunerea faptelor

14.

La __ Comisariatul de Poliție raionul Anenii-Noi (în continuare CPR Anenii-Noi) a intentat dosarul penal nr. 2000250541 în baza articolului 214 alineatul (2) Codul penal (în redacția Legii din 24 martie 1961) – „samavolnicia”, în privința petiționarului C.D.. El a fost pus sub învinuire și l-a __ anunțat în căutare. Comisariatul de Poliție nu a adus la cunoștința petiționarului faptul intentării dosarului penal, punerii sub învinuire și anunțarea în căutare.

La ___ orele 10:30 petiționarul C.D. a fost oprit în curtea casei sale de către doi bărbați de vârstă mijlocie, îmbrăcați în civil. Unul dintre ei era îmbrăcat într-o cămașă cu mânecile scurte, de culoare cafenie deschisă și pantaloni negri. Acesta avea o față rotundă cu tentă roșie și cu un început de pleș pe cap. Celălalt bărbat era îmbrăcat într-o cămașă de culoare deschisă, cu mânecile lungi, pantaloni negri, cu părul de culoare închisă. Primul bărbat l-a strigat pe nume pe C.D., acesta s-a întors către el. În acel moment bărbatul a sărit la C.D., i-a sucit mâinile și a strigat către partenerul său să-i dea cătușele. Celălalt bărbat a scos din buzunar cătușele și le-a pus pe mâinile sucite ale lui C.D.

În acest moment la locul evenimentelor s-a apropiat un automobil de culoare bej cu numărul de înmatriculare AN POL – 004.

Primul bărbat l-a împins violent pe C.D. către ușa automobilului în cauză. În rezultat C.D. s-a lovit în regiunea capului de ușa automobilului și a căzut jos. Persoanele în cauză l-au ridicat și prin mișcări violente i-au aplecat capul și l-au urcat în automobil. Doar după ce automobilul s-a pornit C.D. a sesizat că este transportat în CPR Anenii-Noi. Pe parcursul deplasării în CPR Anenii-Noi colaboratorii poliției l-au bătut pe C.D. în regiunea coastelor și l-au supus presiunilor psihologice, fiind insultat și înjosit, fără a-i fi explicat motivele de reținere.

În CPR Anenii-Noi C.D. a simțit dureri puternice în regiunea capului și spatelui și a cerut acordarea ajutorului medical. Colaboratorii poliției i-au refuzat în solicitarea petiționarului fără nici o argumentare.

La orele 16:00 C.D. a fost adus în cătușe, cu escorta a doi polițiști cu automate, la Judecătoria Anenii Noi, unde organul de poliție a solicitat aplicarea în privința lui a arestului preventiv, însă, instanța de judecată a refuzat în demersul anchetatorului penal. C.D. a fost eliberat din sala de ședință.

Evenimentele ce au avut loc în dimineața zilei de ____ au fost văzute de I.L.M., în acest sens acesta a prezentat declarațiile sale procuraturii la data de ____.

La data de ____, C.D. a fost citat în CPR Anenii-Noi, pentru a da explicații pe marginea dosarului penal pornit împotriva sa.

La data de ____, C.D. s-a adresat la Spitalul Clinic de Urgență Chișinău cu plângeri de cefalee, vertij, vomă cu grețuri, slăbiciuni, apatie, dureri în regiunea cordului, insomnie. Petiționarului i-a fost stabilit următorul diagnostic: trauma craneo-cerebrală acută, comotie cerebrală, cu contuzia țesuturilor moi a capului. Medicul care la investigat i-a recomandat tratament la neurolog. Medicul neurolog a indicat petiționarului tratament adăugător și supraveghere. Petiționarul a primit tratament timp de 21 de zile. Primind tratamentul timp de 21 de zile starea petiționarului nu s-a ameliorat, deoarece au apărut complicații, tratamentul a fost prelungit, petiționarului i-a fost indicat staționar de zi cu perfuzii și supravegherea medicului terapeut. Petiționarul a fost externat la ____.

În iarna ____ C.D. din cauza durerilor în regiunea s-a adresat medicului neurolog. Medicul i-a stabilit următoarele concedii medicale: a) 14 – 30 decembrie 2000; b) 10 – 30 ianuarie 2001 (boala continuă); c) 1 – 23 februarie 2001 (ieșire la lucru 1 martie 2001), cu diagnoza - consecințele traumei craneo-cerebrale.

La data de ____ C.D. a adresat o plângere prin care a adus la cunoștința organelor de drept faptul reținerii ilegale și maltratarea sa de către poliția din CPR Anenii-Noi. Petiționarul a indicat care sunt persoanele implicate în maltratarea sa și anume: S.R., I.E. și V.C.

Prin răspunsul Procuraturii județului Chișinău din 06.10.2000 petiționarului i-a fost comunicat că la 06.10.2000 pe marginea cazului dat a fost adoptată o hotărâre de refuz în intentarea dosarului penal în baza art.5 p. 2 Codul de procedură penală, din motivul că acțiunile colaboratorilor de poliție a CPR Anenii-Noi S.R., I. E. și V.C., lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii. Petiționarul nu a primit un exemplar a hotărârii de refuz în intentarea dosarului penal în baza art.5 p. 2 Codul de procedură penală, în privința colaboratorilor de poliție a CPR Anenii-Noi S.R., I.E. și V.C.

Prin ordonanța din __ dosarul penal în privința petiționarului pornit în baza articolului 214 alineatul (2) Codul penal (în redacția Legii din 24 martie 1961) – „samavolnicia”, a fost casat din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

C.D. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CPR Anenii-Noi și Ministerului Finanțelor, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat în legătură cu atragerea ilegală la răspunderea penală, reținerea ilegală și maltratarea din partea poliției.

Prin hotărârea judecătoreiei Buiucani din 01 iunie 2005 a fost respinsă integral cererea de chemare în judecată ca neavând suport juridic. Motivele care au stat la baza acestei hotărâri sunt următoarele: „*în instanță nu s-au prezentat careva probe ce ar confirma că reclamantul ar fi fost maltratată la poliție. Pe acest caz nu există vreo sentință ce ar indica la faptul maltratării reclamantului de către colaboratorii poliției. Certificatul de vizită la medic din ____ (adică la expirarea a 2 zile de la momentul eliberării lui D.C.), indică la faptul că din ziua când în privința lui D.C. s-a refuzat de a elibera mandat de arest (timpul de 2 zile trecute de atunci), D.C. putea primi careva leziuni corporale și în alte circumstanțe. În ce privește înlăturarea lui D.C. de la lucru, atunci reclamantul nu a prezentat în ședința careva probe ce ar confirma faptul că el era încadrat la careva serviciu până la intentarea dosarului penal în privința lui și până la reținerea lui.*”

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond C.D. a depus cerere de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din __ a fost admis apelul declarat, casată hotărârea judecătoreiei Buiucani din __ și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost obligat Ministerul Finanțelor să achite petiționarului suma de 500 de lei în calitate de reparare a prejudiciului moral, în legătură cu tragerea ilegală la răspundere penală. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată. Instanța de apel a respins capătul din acțiune privind repararea prejudiciului material, deoarece nu s-a constatat raportul causal dintre tragerea ilegală la răspunderea penală și maladiile avute de reclamant și tratamentul efectuat.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, petiționarul a depus cerere de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din ____ a fost respinsă cererea de recurs și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din ____ . Motivele care au stat la baza acestei decizii sunt următoarele: „*Conform art. 1 al. (2) lit. a) Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală,, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 -XIII din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurii represive și ținerii sub arest, a tragerii ilegale la răspunderea penală, condamnării ilegale.*”

Conform art. 4 lit. b) al aceleiași legi, dreptul la repararea prejudiciului apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeuri de reabilitare.

Astfel, Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a ajuns la concluzia justă că sunt întrunite condițiile necesare pentru repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul-reclamant a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 6 239, 1 lei din care 4 900 lei - salariul pierdut în legătură cu aflarea pe buletin de boală pe perioada septembrie 2000-martie 2001, 961,7 lei pentru medicamente și tratament, 300 lei - pentru asistență juridică, 78 lei - pentru transport.

În conformitate cu art. 118 al. (1) CPC fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor dale dacă legea nu dispune altfel.

Instanța constată că recurentul-reclamant C. D. nu a prezentat probe întru confirmarea legăturii cauzale dintre acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală (reținere ilegală, punere sub învinuire, anunțare în căutare) și tratamentul efectuat în urma traumei cranio-cerebrale, suportate de acesta. Afirmațiile recurentului-reclamant C. D. precum că a fost bătut și torturat în timpul reținerii ilegale la ___ nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Acel fapt că recurentului C. D. în perioada reținerii i-au fost puse cătușe fiind escortat în instanța de judecată nu constituie, în opinia instanței, un act de tortură.

În ședința de judecată de către C. D. nu au fost prezentate probe nici întru confirmarea cheltuielilor pentru asistență juridică și de transport în legătură cu prezentarea la organul de urmărire penală.

În astfel de circumstanțe Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel legal și întemeiat a respins pretențiile lui C. D. privind repararea prejudiciului material.

Conform prevederilor art. 1423 CC mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor fizice sau psihice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensație aduce satisfacție persoanei vătămate.

Din probele administrate în cadrul dezbaterilor judiciare s-a stabilit că recurentul C. D. fiind pus sub învinuire, a fost anunțat în căutare timp de 13 zile și reținut ilegal timp de aproximativ 7 ore fără aplicarea măsurii represive de ținere sub arest și fără a fi condamnat.

În baza celor menționate Colegiul Civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cuantumul compensației pentru prejudiciul moral cauzat lui C. D. prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală estimat de către instanța de apel în sumă de 500 lei este echitabil și rezonabil, fiind în relație de proporționalitate cu gradul suferințelor suportate."

Decizia instanței de recurs este irevocabilă.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU A PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

15. Considerăm că petiționarului C.D. i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Interzicerea torturii (art. 3 din Convenție), deoarece:

"Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante."

Încălcarea obligației negative

Aflându-se în custodia poliției, la reținere, la transportare în Comisariat, în timp ce se afla în Comisariat, petiționarul C.D. a fost maltratată, supus presiunilor psihologice, fiind insultat și înjosit de colaboratorii Comisariatului de Poliție Anenii Noi, S.R., I. E. și V.C.

Încălcarea obligației pozitive

Colaboratorii CPR Anenii-Noi au refuzat să-i acorde ajutorul medical necesar petiționarului C. D. în momentul când acesta a simțit dureri puternice în regiunea capului și spatelui.

Autoritățile naționale nu au condus o investigație eficientă pe marginea plângerii de maltratare a petiționarului C.D. de către colaboratorii Comisariatului de Poliție Anenii Noi, S.R., I. E. și V.C..

Dreptul la un proces echitabil (art.6 din Convenție), deoarece:

Instanțele judiciare naționale sunt obligate să-și motiveze deciziile în măsură în care acest lucru ar permite exercitarea efectivă a dreptului la casație, nu i-ar lăsa pe părți în o stare de incertitudine și nu se va crea impresia că nu au fost auziți (Hirvisaari v.Finland, § 31; Garcia Ruiz v. Spania § 26; the Helle v. Finland, §§ 59 și 60).

Hotărârea Judecătorei Buiucani din ___, decizia Curții de Apel Chișinău din ___ și decizia Curții Supreme de Justiție din ___ sunt nemotivate, deoarece instanțele de judecată nu s-a pronunțat pe marginea argumentelor și probelor prezentate de reclamant în susținerea temeiniciei cererii sale de chemare în judecată și pe marginea argumentelor prezentate în cererile de apel și de recurs.

Dreptul la respectul dreptului de proprietate: (art.1 a Protocolului nr.1)

A avut loc o interferență nejustificată în condițiile paragrafului 2 în dreptul la respectul dreptului de proprietate a petiționarului C.D.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

16. Decizia internă definitivă:

- Decizia Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova din ____.

17. Alte decizii:

- Hotărârea judecătoreiei Buiucani din ____;

- Decizia Curții de Apel Chișinău din ____.

18. Dispuneți sau ați dispus de un recurs pe care nu l-ați exercitat? Dacă da, care și pentru ce motiv acesta nu a fost exercitat? – Toate căile ordinare interne de recurs au fost epuizate.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

19. Rog să fie recunoscut că Înalta Parte Contractantă - Republica Moldova a violat drepturile petiționarului C.D. prevăzute de articolul 3, articolul 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și articolul 1 Protocolul Adițional la Convenție.

Pretențiile de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

20. Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta plângere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

1. Demersul Comisariatului de Poliție Anenii Noi din ____;
2. Încheierea judecătoreiei Anenii Noi din ____;
3. Cererea adresată Misiunii OSCE din ____;
4. Depozițiile martorului I.L. din ____;
5. Certificat de vizită din ____;
6. Extras de pe fișa bolnavului;
7. Buletin de boală nr. ____;
8. Buletin de boală nr. ____;
9. Certificat de concediu medical nr. ____;
10. Certificat de concediu medical nr. ____;
11. Certificat de concediu medical nr. ____;
12. Plângerea din ____ adresată Procuraturii Generale;
13. Plângerea din ____ adresată Procuraturii județului Chișinău;
14. Răspunsul Procuraturii Generale din ____;
15. Răspunsul Ministerului Afacerilor Interne din ____;
16. Răspunsul Procuratura județului Chișinău din ____;
17. Plângerea adresată Comisariatului de Poliție Anenii Noi din ____;
18. Răspunsul Comisariatului de Poliție Anenii Noi din ____;
19. Cererea de chemare în judecată privind repararea prejudiciului din ____;
20. Calculul prejudiciului material cauzat;
21. Cerere modificare a pretențiilor din ____;
22. Calculul prejudiciului material cauzat din ____;
23. Hotărârea Judecătoreiei Buiucani din ____;
24. Cererea de apel din ____;
25. Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
26. Cererea de recurs din ____;
27. Decizia Curții Supreme de Justiție din ____;
28. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Tot ce e plăcut ori e ilegal, ori e imoral, ori ingrasă.

(Proverb)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

Prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene
a Drepturilor Omului, amendată de Protocolul 11

I. PĂRȚILE

II. EXPUNEREA FAPTELOR

La ___ a fost pornită urmărirea penală pe faptul sustragerii pe ascuns a aproximativ zece cai și un vițel, de pe teritoriul raionului Hâncești în perioada lunilor noiembrie 2006 – ianuarie 2007, de către F.I., F.R., S.D., V. G., V.S. etc., infracțiunile prevăzute de articolul 195 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

La ___ a fost înaintat un demers în instanța de judecată Râșcani privind autorizarea efectuării percheziției la persoanele menționate.

La ___ de către organul de urmărire penală petiționarul G.V. este recunoscut în calitate de bănuț pe cauza penală privind pretinsa însușire a bunurilor proprietarului în proporții mari. Tot în aceeași zi petiționarul a fost reținut.

Prin mandatul de arestare a Judecătoriai Râșcani din ___ a fost dispusă arestarea petiționarului pe un termen de 10 zile.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea arestului preventiv:

- este bănuț de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave pentru care legea penală prevede privațiune de libertate pe un termen mai mare de doi ani de zile;
- se poate ascunde de organul de urmărire penală;
- poate împiedica la stabilirea adevărului în procesul penal;
- poate să influențeze alte părți în procesul penal.

La ___ avocatul petiționarului a înaintat un recurs la încheierea Judecătoriai Râșcani din ___, contestând motivele arestării.

Prin ordonanța din ___ procurorul secției conducere a urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale a dispus punerea sub învinuire a petiționarului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 195 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriai Râșcani din ___ a fost dispusă prelungirea în privința petiționarului a măsurii preventive sub formă de arest pe un termen de 30 de zile.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului:

- circumstanțele care au servit drept temei pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arest s-au păstrat;
- petiționarul este învinuit de comiterea unei infracțiuni deosebit de grave pentru care legea penală prevede privațiune de libertate pe un termen mai mare de doi ani de zile;
- este colaborator al poliției criminale, corespunzător este cunoscut cu metodică exercitării lucrului operativ și dobândirea probelor în procesul penal, adică există temeiuri rezonabile de a presupune că ar putea împiedica la stabilirea adevărului în procesul penal, întreprinde acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal;
- persistă riscul exercitării presiunii din partea lui asupra altor părți în procesul penal și deteriorării mijloacelor de probă.

Încheierea respectivă a fost contestată de către avocatul petiționarului la ___.

Prin decizia din ___ Curtea de Apel Chișinău a respins recursul declarat de avocatul petiționarului și a menținut încheierea din 15 februarie 2007.

La ___ avocatul petiționarului a înaintat o cerere de înlocuire a măsurii preventive din arest preventiv în obligația de nepărsire a localității.

Prin încheierea Judecătoriai Râșcani din ___ s-a dispus prelungirea ținerii sub arest a petiționarului pe un termen de 30 de zile.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului sunt identice celor conținute în încheierea din ___, cu excepția adaosului ce ține de imputarea comiterii unor crime cu participare complexă și activitate infracțională sistematică și riscul exercitării presiunii asupra părților vătămate, care domiciliază în diferite

sate amplasate pe teritoriul raionului Hâncești, unde petiționarul a activat ca inspector al poliției criminale.

Prin încheierile Judecătorei Râșcani din ____, __ și __s-a dispus prelungirea ținării sub arest a petiționarului.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului sunt identice celor conținute în încheierile anterioare.

Prin încheierea Judecătorei Nisporeni din __s-a dispus prelungirea ținării sub arest a petiționarului pe un termen de 90 de zile.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului sunt identice celor conținute în încheierile emise anterior de judecătoria Râșcani.

Prin încheierea Judecătorei Hâncești din __s-a dispus prelungirea ținării sub arest a petiționarului pe un termen de 90 de zile.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului sunt identice celor conținute în încheierile emise anterior.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din __s-a decis respingerea recursului petiționarului și menținerea încheierii Judecătorei Hâncești din __.

Prin încheierea Judecătorei Hâncești din __a fost respinsă cererea petiționarului privind schimbarea măsurii preventive din arest în liberarea sub controlul judecătoresc sau arest la domiciliu.

Instanța de judecată a pretins că circumstanțele ce au servit temei pentru aplicarea măsurii preventive sub formă de arest s-au păstrat și că la adoptarea încheieri nu s-au stabilit careva circumstanțe noi ce ar face posibil schimbarea măsurii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din __a fost respins recursul petiționarului la încheierea Judecătorei Hâncești din __.

Prin încheierea Judecătorei Hâncești din __a fost admis demersul procurorului de a prelungi măsura preventivă sub formă de arest pe un termen de 90 de zile și a fost respinsă cererea petiționarului de liberare provizorie sub control judecătoresc sau înlocuirea măsurii preventive în arest la domiciliu.

Motivele reținute de instanța judiciară pentru justificarea prelungirii arestului sunt identice celor conținute în încheierile emise anterior.

La __petiționarul a contestat cu cerere de recurs încheierea Judecătorei Hâncești din __, contestând motivele arestării sale preventive.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din __cererea de recurs a petiționarului a fost respinsă și menținută fără modificări încheierea Judecătorei Hâncești din __.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU A PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII:

Considerăm că petiționarului G.V. i-au fost încălcate drepturile prevăzute de Convenție, după cum urmează:

Articolul 5 din Convenție *Dreptul la libertate și la siguranță*

"...3. Everyone arrested or detained in accordance with the provisions of paragraph 1 (c) of this Article shall be ... entitled to trial within a reasonable time or to release pending trial. Release may be conditioned by guarantees to appear for trial. ..."

Motivele invocate de către instanțele judecătorești pentru a justifica arestarea preventivă a petiționarului sunt irelevante și insuficiente, deoarece faptul că petiționarului îi este imputată comiterea infracțiunii deosebit de grave nu servește temei pentru ținerea acestuia în arest preventiv, iar ce ține de restul „motivei” la materialele cauzei penale pornite împotriva petiționarului lipsesc careva probe ce le-ar demonstra.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART.35 DIN CONVENȚIE

Decizii interne definitive:

– decizia Curții de Apel Chișinău din ____.

Alte decizii:

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Râșcani din ____;

– încheierea Judecătorei Nisporeni din ____;

– încheierea Judecătorei Hâncești din ____;

– decizia Curții de Apel Chișinău din ____;

– încheierea Judecătoriei Hâncești din ____;

– decizia Curții de Apel Chișinău din ____.

Termenul/Epuizarea căilor interne de recurs

Respectarea regulii „șase luni de zile”:

În speță încălcarea reclamată de către petiționar este continuă, astfel regula de „șase luni de zile” este respectată.

Respectarea regulii de epuizare căilor de recurs

Toate căile interne de recurs accesibile și adecvate au fost epuizate de către petiționar.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

Rugăm să fie recunoscut că Republica Moldova a violat drepturile petiționarului G.V. prevăzute de articolul 5.3 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Pretențiile de ordin pecuniar și nepecuniar vor fi prezentate ulterior.

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

Nu am prezentat în fața unei alte instanțe internaționale de anchetă sau reglementare capetele de cerere din prezenta cerere.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

59. Ordonanța privind pornirea urmăririi penale din ____;
60. Raport privind autorizarea efectuării percheziției din ____;
61. Procesul verbal de reținere din ____;
62. Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuțit ____;
63. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
64. Recursul avocatului la încheierea din ____;
65. Ordonanța de punere sub învinuire din ____;
66. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
67. Recursul avocatului la încheierea Judecătoriei din ____;
68. Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
69. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
70. Cerere de înlocuire a măsurii preventive din ____;
71. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
72. Recursul avocatului din ____;
73. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
74. Recursul avocatului din ____;
75. Încheierea Judecătoriei Râșcani din ____;
76. Încheierea Judecătoriei Nisporeni din ____;
77. Cerere de eliberare provizorie pe cauțiune din ____;
78. Încheierea Judecătoriei Hâncești din ____;
79. Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
80. Încheierea Judecătoriei Hâncești din ____;
81. Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
82. Cerere de recurs din ____;
83. Decizia Curții de Apel Chișinău din ____;
84. Procura de reprezentare.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Mediocritatea poate vorbi, dar numai geniul – observa.

(Benjamin Disraeli)

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

CERERE

Prezentată în conformitate cu articolul 34 al Convenției Europene a Drepturilor Omului,
precum și cu articolele 45 și 47 ale Regulamentului Curții.

I. PĂRȚILE

15. Cererea este înaintată împotriva Republicii Moldova.

II. EXPUNEREA FAPTELOR

16. Sunt născută la data de ___ în Z., raionul C., sat. K., de naționalitate ----, am terminat școala ----, mun. Chișinău, de religie creștină, adeptă a Bisericii Iisus Hristos al Ultimelor Zile. Devenind simpatizantă a acestei biserici nu am fost susținută de către rude și prieteni. Deseori eram umilită și batjocorită din cauza faptului că susțineam aceasta biserică. La școală colegii și profesorii mă tratau discriminatoriu, copiii din comunitate îmi adresau apelative ofensatoare cu referire la religia mea.

Din motivul afilierii la biserică Apostolică nu doresc să mă întorc în țara de origine din cauza că în Armenia va fi greu de trăit având o altă religie și că, mereu voi fi urmărită și umilită.

În Republica Moldova sunt însoțită de familia mea, și anume tata: R., anul nașterii ___ și mama: L., anul nașterii ___.

Am intrat în Republica Moldova în mod legal cu avionul din Z. în Rostov, după care cu trenul în Republica Moldova la ___, cu scopul de a mă legaliza în Republica Moldova.

La data de ___ m-am adresat la Direcția refugiați (în continuare Direcție) cu o cerere pentru acordarea unei forme de protecție în Republica Moldova.

În susținerea identității am prezentat certificatul de naștere în original seria _ nr._ eliberat la data de ___. De asemenea am prezentat în original certificatul de studii Nr._ din ___ prin care se adeverește urmarea studiilor la ___ din mun. Chișinău.

La data de ___, prin decizia nr. _ a directorului Direcției Refugiați, a fost respinsă cererea mea de a-mi acorda azil. Decizia mi-a fost comunicată la ___.

La data de ___ m-am adresat cu o cerere în ordine de apel la Curtea de Apel prin care am solicitat să fie anulată decizia Direcției și să mi se acorde statutul de refugiat. La data de ___ Curtea de Apel a respins cererea mea, menținând în vigoare decizia Direcției. La data de ___ m-am adresat cu o cerere în ordine de recurs la Curtea Supremă de Justiție prin care am solicitat să fie anulată hotărârea Curții de Apel și să mi se acorde statutul de refugiat. La data de ___ mi-a fost comunicată decizia Curții Supreme de Justiție prin care cererea mea a fost respinsă urmând ca să părăsesc teritoriul Republicii Moldova timp de 15 zile.

III. EXPUNEREA PRETINSEI SAU PRETINSELOR VIOLĂRI ALE CONVENȚIEI ȘI/SAU A PROTOCOALELOR, PRECUM ȘI A ARGUMENTELE ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

17. Consider că mi-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil (art.6(1) CEDO) și drepturile garantate de art.3 al Convenției.

A. Dreptul la un proces echitabil

18. Dreptul la un proces echitabil, așa cum este el garantat de art.6(1) din Convenție, presupune că « Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil ... a cauzei sale ». Atr.6(1) impune ca un tribunal național să-și motiveze hotărârea. Un tribunal nu este obligat să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil; totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în cazul în care ar fi fost acceptată de tribunal), atunci tribunalul trebuie să o trateze în mod distinct în hotărârea pronunțată (*Hiro Balani c. Spaniei*, 19 EHRR 565, Seria A, nr. 303-B ; *Helle c. Finlandei*, 26 EHRR 195, 19 decembrie 1997).

În una din hotărârile sale recente (*Tatişvili c. Rusiei* din 22.02.2007) Curtea s-a expus asupra unei probleme similare: argumentarea superficială de către judecătoria raională și confirmarea ulterioară a acestei argumentări inadecvate de către instanța de recurs constituie încălcarea art. 6(1) din Convenție. Raționamente similare au fost formulate pe marginea cauzelor *Ruiz Torija c. Spaniei*, hotărârea din 9 Decembrie 1994, Seria A nr. 303-A, § 29 și *Suominen c. Finlandei*, nr. 37801/97, § 36, din 1 Iulie 2003, în care Curtea a constatat violarea dreptului la un proces echitabil.

Nici instanța de apel, nici cea de recurs nu au apreciat argumentele invocate de mine și de apărătorul meu; argumente expuse amănunțit în cererea de chemare în judecată. Prima instanță – Curtea de Apel Chișinău a menționat că ...”având în vedere faptul că reclamanta XX nu a prezentat temeri bine întemeiate de a fi persecutată în țara de origine Armenia pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau pentru opiniile sale politice, poate să se întoarcă în țara de origine, instanțe de judecată conchide că acțiunea depusă de către XX privind acordarea statutului de refugiat este nefondată, iar actul administrativ contestat este legal”.

Argumentele invocate de mine în cererea de chemare în judecată (se anexează) au fost enumerate în hotărârea instanței de judecată însă nici unul nu a fost apreciat în sensul de al considera relevant sau irelevant.

Curtea Supremă de Justiție își motivează decizia din 12.11.2008 prin faptul că temerea mea de a fi persecutată datorită religiei nu este bine întemeiată „deoarece însăși faptul că Biserica Iisus Hristos al Ultimelor Zile există pe teritoriul Armeniei deja dovedește că este autorizată de către autorități, din ce rezultă că se permite practicarea liberă a religiei”. Curtea Supremă de Justiție în decizia sa a enumerat formal conținutul prevederilor actelor internaționale și naționale cu privire la solicitantii de azil, însăși multiplele motive ale recursului care fundamentează necesitatea acordării statutului de refugiat nu au fost nici enumerate, nici apreciate. (copia recursului se anexează)

Ambele instanțe de judecată de judecată nu s-au expus asupra celor mai importante și relevante argumente, cum ar fi:

- că legea fundamentală a țării Z – Constituția –, așa cum a fost ea amendată la ____, prevede libertatea religioasă, precum și misiunea exclusivă a Sfintei Biserici Apostolice, ca biserică națională, în viața spirituală, în dezvoltarea culturii naționale și prezervarea identității naționale a poporului armean”. Legea stipulează anumite restricții privind libertatea religioasă a aderenților altor religii decât cea apostolică armeană. Legea din 1991 privind libertatea conștiinței, amendată în 1997 și în 2001, stabilește separarea dintre biserică și stat, însă îi oferă bisericii apostolice statutul oficial de biserică națională. Biroul Notarial de Stat înregistrează entitățile religioase, iar Departamentul pentru Problemele Religioase și Minoritățile Naționale au un rol consultativ în procesul de înregistrare. Pentru a fi acceptate la înregistrare, organizațiile petiționare trebuie „să fie eliberate de orice tip de materialism și să fi atins acea stare de natură pură spirituală” și trebuie să se înscrie unei doctrine bazate pe „biblia recunoscută de-a lungul timpului”. O organizație religioasă trebuie să aibă cel puțin 200 de membri adulți. Grupurile religioase nu trebuie să se înregistreze, însă organizațiile religioase neînregistrate nu au permisiunea de a publica jurnale sau reviste, să închirieze spații pentru adunare, sau să difuzeze programe televizate sau radiofonice sau să sponsorizeze oficial vizele pentru vizitatori. Legea permite educația religioasă în școlile de stat doar personalului autorizat și pregătit de guvern. Istoria bisericii apostolice armenie se află la baza acestor programe școlare; în școala primară se predau informații despre religiile lumii, iar în școala generală se predă doar istoria bisericii apostolice armenie. Grupurile religioase nu au voie să ofere informații religioase în școli (informația se anexează).

Prin urmare, la nivel de Constituție, se consfințește rolul de bază al bisericii apostolice armenie, ca fiind primordial în viața politică, socială educațională; și rolul secundar al altor entități religioase;

- că Legea din 1991 privind libertatea de conștiință, interzice „prozelitismul” (fenomenul nu a fost definit în lege) și restricționează grupurile neînregistrate de la activitățile de publicare, radiodifuziune sau de la invitarea vizitatorilor

oficiali în țară. Interzicerea prozelitismului se aplică tuturor grupurilor, inclusiv bisericii apostolice armene: totuși, termenul folosit pentru prozelitism implică faptul ca cineva să fi fost luat cu forța de la „adevărată” credință și interzicerea efectivă restricționează doar grupurile minoritare religioase. Deci, prin Lege, este interzis dreptul unei persoane de a se converti la o altă religie. Acest cadru legal creează baza normativ-juridică la nivel de stat de a persecuta persoanele, care își schimbă convingerile sale, mai ales pe cele ce trec de la credința bisericii apostolice armene la alte curente religioase (informația din Z se anexează);

- că eu, din 2001, am devenit adeptă al unei minorități religioase, iar în 2003 m-am convertit la o altă religie, cea a Bisericii Ilisus Hristos al Ultimelor Zile. Din certificatul de botez pe care l-am anexat la cerere denotă convertirea mea în credința Bisericii Ilisus Hristos al Ultimelor Zile, acțiune conștientă produsă în Republica Moldova, la 11 iunie 2003. În conformitate cu prevederile Convenției din 1951 cu privire la Statutul Refugiaților și pornind de la faptul convertirii mele în anul 2003, cererea mea de a-mi acorda statut de refugiat, constituie o solicitare *sur-place* (certificatul de botez se anexează);

În conformitate cu Principiile Directoare Privind Protecția Internațională la examinarea cererilor de azil pe motive de religie în cazul în care indivizii se convertesc la o altă religie după plecarea din țara de origine, aceasta poate avea loc ca efect crearea unei cereri „sur place” (Principiile Directoare se anexează).

- că am prezentat probe referitoare la persecuțiile care se efectuează, la nivel de stat, de către organele statului. Conform raportului Amnesty International pentru anul 2008, printre posibilele grupuri de risc sunt și discipolii și/sau liderii ai unor grupuri religioase non-apostolice.

În raportul menționat se aduc mai multe încălcări ale drepturilor minorităților religioase, printre care și cel ce a avut loc la ____, când oficiali ai bisericii lui Ilisus Hristos ai Sfinților din zilele din urmă (mormonii), au raportat că ofițerii de poliție au capturat, au hărțuit și au amenințat doi misionari străini. Aceștia din urmă au declarat că unul dintre ofițeri, după ce i-a amenințat să plece din țară, a așezat țeava pistolului său neîncărcat la capul unuia dintre misionari și a apăsat pe trăgaci. Oficialii bisericii au completat o cerere către poliție și guvernul a deschis investigația asupra cazului. Potrivit Departamentului pentru Probleme Religioase și Minorități Naționale, oficialii bisericii apostolice armene au completat o contra-plângere împotriva mormonilor, la o săptămână după acest incident, pretinzând că misionarii erau prozeleți ilegali pe pământ sacru. Oficialii poliției au cerut ofițerilor care i-au interogat pe misionari să stea departe de biserică, dar au negat implicarea hărțuirii în timpul interogării. La ____, un inspector de poliție a trimis reprezentanților mormonilor o scrisoare prin care îi informa că poliția națională intenționează să închidă investigațiile și să lase nerezolvat incidentul în cauză. Alte grupări religioase au declarat cazuri izolate în care erau implicați oficiali ai poliției interogând misionari și cerând informații în legătură cu activitățile lor (informația din țara de origine se anexează).

- faptul că există noțiunea de persecuție. În spiritul Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, prin persecuție înțelegem o acțiune care este suficient de gravă prin ea însăși ori prin repetarea faptelor pentru a expune unor pericole reale viața, integritatea corporală sau libertatea solicitantului de azil, ori pentru a-l împiedica în mod evident să trăiască în țara sa de origine și are la bază unul din următoarele motive: rasă, naționalitate (origine etnică), religie, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică. Instanțele naționale nu au supus analizei circumstanțele specifice cazurilor invocării motivului religios. În conformitate cu Principiile Directoare Privind Protecția Internațională la examinarea cererilor de azil pe motive de religie ce cad sub incidența Articolului 1A(2) al Convenției din 1951 și/sau sub incidența Protocolului din 1967 privind Statutul Refugiaților persecuția pe motive de religie poate lua mai multe forme. În funcție de circumstanțele particulare fiecărui caz în parte, incluzând aici și efectul avut asupra individului în cauză, exemplele pot include interdicția de intrare într-o comunitate religioasă, venerarea în cadrul comunității împreună cu ceilalți membri în public sau în privat, instruirea religioasă, sau măsuri serioase de discriminare impuse indivizilor datorită practicării propriei religii, apartenenței sau identificării cu o anumită comunitate religioasă, sau datorita schimbării credinței (se anexează). În același mod, în comunități în care exista o religie dominantă sau în care exista o corelație strânsă între stat și instituțiile religioase, discriminarea pe baza neaderării unui membru la religia dominantă sau la practicile acesteia poate evolua până la persecuție în unele cazuri. Persecuția poate fi inter-religioasă (îndreptată împotriva aderenților sau comunităților de alte credințe),

intra-religioase (în cadrul aceleiași religii, dar între diferite secte, sau între membrii aceleiași secte), sau o combinație a celor două tipuri. Solicitantul poate aparține unei minorități sau unei majorități religioase.

Aplicând același standard ca și pentru celelalte motive specificate în Convenție, credința, identitatea sau modul de viață ținând de o anumită religie, pot fi considerate ca fiind atât de fundamentale pentru identitatea umană încât individul să nu trebuiască să fie obligat să le ascundă, să le schimbe sau să renunțe la ele pentru a putea evita persecuția.

Fiecare solicitare necesită analizarea pe baza meritelor și a situației personale. Ariile relevante de interes includ profilul individului și experiențele personale ale acestuia, credința, identitatea și modul de viață, cât de important este acesta pentru solicitant, ce efect au restricțiile asupra individului, natura rolului și activităților acestuia sau acesteia în cadrul religiei, dacă aceste activități au fost sau pot fi aduse în atenția persecutorului și dacă acestea pot rezulta un tratament cu potențial de persecuție. În acest context, temerea bine întemeiată « nu trebuie să fie în mod necesar bazată pe experiența personală a solicitantului ». Ceea ce, de exemplu, s-a întâmplat unui prieten sau unei rude a solicitantului, altor membri ai aceluiași grup religios, adică altor indivizi situați în mod similar, « poate demonstra, de asemenea, că teama să de a deveni mai devreme sau mai târziu o victimă a persecuției, este bine întemeiată ». Simpla apartenență la o anumită comunitate religioasă nu este în mod normal suficientă pentru a susține consistent solicitarea statutului de refugiat. Așa cum este specificat în Manualul UNHCR, s-ar putea să existe circumstanțe speciale în care simpla apartenență la un grup este suficientă în special atunci când se ia în calcul întreaga situație religioasă și politică a țării de origine, fapt ce poate constitui un indiciu privind climatul real de insecuritate al membrilor comunității religioase în cauza (Manualul UNHCR se anexează).

- faptul că am prezentat date și informații cu privire la persecuția mea personală.

După cum am menționat anterior, din anul 2001, am devenit simpatizantă a acestei biserici, având o astfel de biserică și în satul natal. Faptul că am început să frecventez această biserică nu a fost aprobat de către rude și prieteni. Deseori eram umilită și batjocorită din cauza faptului că susțineam aceasta biserică de către colegii de școală și de profesori. Odată un copil din vecini a început să arunce cu pietre în mine. Am fost supusă la tratamente umilitoare din partea vecinilor, deseori pe pereții casei găseam inscripții denigratoare referitoare la religia mea și a părinților mei, amenințări cu răfuială fizică. Pentru aceste fapte, adică pentru convertirea noastră în altă religie, casa a fost atacată de persoane necunoscute, fiind distrusă și o parte a averii. Am făcut concluzia că casa a fost atacată de un grup de persoane necunoscute în legătură cu faptul că am devenit simpatizantă a Bisericii Iisus Hristos al Ultimelor Zile, deoarece după plecarea lor pe pereții casei am găsit amenințări cu caracter religios, că vom fi supuși și la alte acte, dacă vom prelungi frecventarea bisericii în cauză. Toate neplăcerile pe care le-am avut au început anume după frecventarea de către mine și a membrilor familiei mele a Bisericii Iisus Hristos al Ultimelor Zile.

- faptul că statutul de refugiat în Republica Moldova se poate acorda, potrivit art. 21 din Legea cu privire la statutul refugiaților, la cerere, străinului care are temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau pentru opiniile sale politice, care se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate sau, în virtutea temerilor expuse, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și aflându-se în afara țării în care își are reședința obișnuită, în virtutea temerilor menționate, nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara de origine. (A se vedea și art. 1A al Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, art. 1 alin. 2 al Protocolului de la New York din 1967).

Una din cerințele obligatorii ale recunoașterii statutului de refugiat este ca solicitantul să „se afle în afara țării a cărei cetățenie o are” și nu există nici o excepție de la această regulă. La analiza cererii, nu s-a ținut cont de faptul că eu am plecat din țara de origine din motiv religios și că mă aflu în afara țării a cărei cetățenie o am.

În conformitate cu prevederile alin. 5 al art. 241 Cod de procedură civilă al RM din 30.05.2003, hotărârea în partea motivată trebuie să cuprindă: „circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța”. Hotărârea Curții de Apel Chișinău din ____ și a Curții Supreme de Justiție din ____ sunt pronunțate fără a lua în considerație sau fără a respinge argumentele invocate de mine în cererea de chemare în judecată și respectiv recursul depus către Curtea Supremă de Justiție.

După cum a statuat Curtea în cauza *Tatishvili v. Federația Rusă, §58*, „Hotărârea motivată îi oferă părții posibilitatea de a contesta hotărârea instanței de judecată și posibilitatea revizuirii acestei hotărâri de către instanța superioară. Numai în cazul pronunțării unei hotărâri motivate este posibil controlul societății asupra procesului efectuării justiției.” (în același sens a se vedea și *Hirvisaari v. Finlanda, №49684/99, § 30, 27 septembrie 2001*).

Având în vedere cele expuse, consider că mi-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 al Convenției.

B. Interzicerea torturii

19. Art. 3 al Convenției garantează interzicerea torturii, stipulând că „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.” În spiritul Convenției, tratamentul degradant este cel care generează victimelor sentimente de frică, anxietate și inferioritate, capabile să le umilească și să le înjosească care a fost descris ca un tratament de natură să înfrângă rezistența fizică și morală a victimei, sau să determine victima să acționeze împotriva voinței și conștiinței sale. Jurisprudența Curții a stabilit principiul precum că expulzarea sau deportarea unei persoane într-o țară unde ar putea fi supusă unui tratament contrar art. 3, atrage după sine responsabilitatea statului de deportare conform Convenției.

Acest principiu a fost pentru prima dată stabilit în cazul *Soering v. Regatul Unit, (Hotărârea din 7 iulie 1989)* când Statele Unite au cerut guvernului Marii Britanii extrădarea unui fugar învinuit de omor în statul Virginia. Reclamantul a cerut suspendarea procedurii de extrădare din motiv că dacă era condamnat de omor în SUA, atunci ar fi fost condamnat la pedeapsa capitală sau mai precis la fenomenul „culoarului morții”, care, după părerea reclamantului, constituia un tratament inuman. Curtea a statuat pe marginea acestui caz că „decizia Marii Britanii de a-l extrăda pe reclamant în Statele Unite ar constitui, dacă ar fi executată, o încălcare a Articolului 3”.

Motivul indicat în Decizia Direcției nr. _ din ___ este că lipsește în totalitate persecuția și agentul de persecuție, dat fiind faptul că această calitate o pot avea doar autoritățile de stat, organizații sau partide care controlează statul.

În ultimii ani, Curtea a examinat un șir de cazuri care se refereau la aplicarea unui tratament inuman și degradant unor persoane, de către alte persoane particulare și nu de către un agent al statului. Examinând aceste cazuri, Curtea a stabilit cât de extins este domeniul de aplicare a art. 3 și de asemenea a subliniat unul dintre domeniile în care obligațiile pozitive ale art. 3 sunt pe primul plan. Aceste tipuri de situații evidențiază responsabilitatea statului de a institui măsuri și mecanisme preventive pentru a proteja particularii de tratamente inumane și degradante, inclusiv când un asemenea tratament este administrat de alte persoane particulare.

Argumentele expuse de mine în p. 18 al cererii date cu desăvârșire probează situația intolerantă față de mormoni în Armenia.

Astfel, Constituția țării Z -, așa cum a fost ea amendată la ___, prevede libertatea religioasă, precum și „misiunea exclusivă a Sfintei Biserici Apostolice, ca biserică națională, în viața spirituală, în dezvoltarea culturii naționale și preservarea identității naționale a poporului Z”. Legea stipulează anumite restricții privind libertatea religioasă a aderenților altor religii decât cea apostolică. Legea din 1991 privind libertatea conștiinței, amendată în 1997 și în 2001, stabilește separarea dintre biserică și stat, însă îi oferă bisericii apostolice statutul oficial de biserică națională.

Legea din 1991 privind libertatea de conștiință, interzice „prozelitismul” (fenomenul nu a fost definit în lege) și restricționează grupurile neînregistrate de la activitățile de publicare, radiodifuziune sau de la invitarea vizitatorilor oficiali în țară. Interzicerea prozelitismului se aplică tuturor grupurilor, inclusiv bisericii apostolice armene: totuși, termenul folosit pentru prozelitism implică faptul ca cineva să fi fost luat cu forța de la „adevărată” credință și interzicerea efectivă restricționează doar grupurile minoritare religioase. Deci, prin Lege, este interzis dreptul unei persoane de a se converti la o altă religie. Acest cadru legal creează baza normativ-juridică la nivel de stat de a persecuta persoanele, care își schimbă convingerile sale, mai ales pe cele ce trec de la credința bisericii apostolice armene la alte curente religioase.

Devenind, din 2001, adept al unei minorități religioase, iar din 2003 convertindu-mă la o altă religie, cea a Bisericii Iisus Hristos al Ultimelor Zile am devenit solicitant de azil în momentul părăsirii țării de origine, fiind solicitant *sur-place*, fapt confirmat prin certificatul de botez.

Prezentând informații despre situația de fapt și de drept din țara mea de origine, persecutarea mormonilor de către organele de stat din Armenia, despre persecutarea mea și a membrilor familiei mele, consider că am probat existența

noțiunii de persecuție, sentimente de frică, anxietate și inferioritate, capabile să mă umilească și să mă înjosească ceea ce în consecință este un tratament de natură să înfrângă rezistența fizică și morală a mea, sau mă determine să acționez împotriva voinței și conștiinței sale.

Conform alin. 4, art. 31 al Legii cu privire la statul refugiatului în cazul când cererea de acordare a statutului de refugiat sau a protecției umanitare se respinge, în decizie se va indica dreptul și termenul în care solicitantul de azil o poate ataca, precum și obligația de a părăsi teritoriul Republicii Moldova la expirarea termenului de 15 zile de la data rămânerii irevocabile a deciziei privind respingerea cererii.

Decizia Curții Supreme de Justiție în cazul meu este definitivă și eu sunt obligată de a pleca din Republica. În caz de refuz de a părăsi teritoriul Republicii Moldova eu voi fi expulzată. Evident că aceasta va crea un pericol eminent pentru viața mea, a membrilor familiei mele; considerente din care solicit examinarea cererii mele în regim de urgență.

IV. EXPUNEREA ÎN LEGĂTURĂ CU PREVEDERILE ART. 35/ DIN CONVENȚIE

20. Decizia internă definitivă : Decizia din ____, Curtea Supremă de Justiție

21. Alte decizii: Hotărârea Curții de Apel Chișinău din ____.

22. Dispuneți sau ați dispus de un recurs pe care nu l-ați exercitat? – Nu dispunem de un recurs pe care nu l-am exercitat.

V. EXPUNEREA OBIECTULUI CERERII ȘI A PRETENȚIILOR PROVIZORII ÎN VEDEREA UNEI SATISFAȚII ECHITABILE

23. Obiectul prezentei cereri este contestarea încălcării art. 3 și 6(1) ale Convenției.

Rog Curtea Europeană a Drepturilor Omului să examineze cererea în cauză în regim de urgență.

Solicite să încasați de la Guvernul Republicii Moldova paguba materială și morală (suma va fi calculată și prezentată ulterior).

VI. ALTE INSTANȚE INTERNAȚIONALE CARE EXAMINEAZĂ SAU AU EXAMINAT CAZUL

24. Nu am prezentat niciunei alte instanțe internaționale prezenta cerere..

VII. LISTA DOCUMENTELOR

25. Decizia Colegiului Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din ____.

- Hotărârea Curții de apel Chișinău din ____;
- Informația cu privire la situația obiectivă din Z;
- Certificatul de botez;
- Copia cererii de chemare în judecată;
- Copia recursului către Curtea Supremă de Justiție;
- Manual referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat, UNHCR;
- Principiile Directoare Privind Protecția Internațională la examinarea cererilor de azil pe motive de religie (în limba engleză);
- Procura.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Prefer să-i țin minte pe oameni veseli și sănătoși, nu neputincioși sau morți.

(Chris Simion)

DREPTURILE OMULUI

La 10 decembrie 1948, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a aprobat și a proclamat **Declarația Universală a Drepturilor Omului**. Prin acest act istoric, Ansamblul a cerut tuturor țărilor membre să publice textul Declarației, ca după aceea să fie “distribuit, expus, citit și comentat în școli și alte instituții de învățământ, fără deosebiri dependente de condiția politică a țărilor sau teritoriilor”.

Aproape toate regiunile lumii au elaborat propriile instrumente pentru protecția drepturilor omului: Convenția Americană a Drepturilor Omului (1969), Carta Africană a Drepturilor Omului și Popoarelor (1986), Convenția Europeană a Drepturilor Omului (1950) și, recent, Declarația Asiatică a Drepturilor Omului și Carta Arabă a Drepturilor Omului.

Comunitatea internațională a stabilit că drepturile omului sunt:

- inalienabile (nimeni nu le poate pierde, deși în unele circumstanțe ele pot fi suspendate sau restricționate);
- indivizibile, interdependente și interrelaționate (nu pot fi abordate izolat unele de altele);
- universale (se aplică în mod egal pentru toate persoanele, indiferent de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinii politice sau de alt gen, origine națională, origine socială sau alt tip de statut).

Protecția drepturilor omului sau solicitarea respectării acestora se realizează prin utilizarea mecanismelor legale sau prin diferite activități ale societății civile - campanii, lobby. La nivel internațional, există tratate, acorduri, declarații sau convenții, coercitive sau nu, care recomandă norme de conduită pentru state și semnifică angajamentul statelor respective de a proteja drepturile indivizibile. În Europa, există Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care se ocupă de protecția drepturilor omului și veghează ca statele să-și îndeplinească obligațiunile conforme legislației drepturilor omului. Organizațiile neguvernamentale sau alte grupuri de inițiativă civică au un rol important în asigurarea respectării drepturilor omului. ONG-urile oferă asistență directă persoanelor ale căror drepturi au fost încălcate, exercită presiuni pentru modificarea legislației naționale și internaționale, formulează propuneri pentru modificarea legislației și dezvoltă proiecte educaționale pentru cunoașterea și respectarea drepturilor omului. Cunoașterea drepturilor și a mijloacelor de apărare a lor sunt premise pentru asigurarea respectării acestora în situații cotidiene.

FELICITĂRI

Stimați colegi!

Consiliul Baroului Avocaților din Republica Moldova îi felicită cordial pe toți avocații care și-au sărbătorit jubileele în lunile noiembrie-decembrie 2009:

Andronic Serghei - BAA “ A &C. Ch”, mun. Chișinău	Istrate Angela - BAA “Euro-Just”, mun. Chișinău
Balmuş Igor - BIA “Igor Balmuş”, mun. Chișinău	Istrati Angela - BAA Ialoveni
Bodarev Serghei - BAA Glodeni	Lungu Filip - BAA Botanica, mun. Chișinău
Borcilă Dumitru - BAA Centru, mun. Chișinău	Mardari Iosif - BIA “Iosif Macovei”, or. Bălți
Caldîba Vitalie - BIA “Vitalie Caldîba”, mun. Chișinău	Moraru Daniela - BAA sect. Râșcani, mun. Chișinău
Cernei Felix - BIA “Felix Cernei”, or. Orhei	Murzac Angela - BAA Centru, mun. Chișinău
Cîrlig Serghei - BAA “Verdict”, mun. Chișinău	Potoroacă Mihai - BIA “Potoroacă Mihai”, mun. Chișinău
Cojocarul Elena - BIA “Cojocarul Elena Gheorghe”, or. Soroca	Serbușco Vitalii - BAA “Fenix”, mun. Chișinău,
Corneeva Nadejda - BAA “Avolex”, mun. Chișinău	Simonov Serghei - BIA “Serghei Simonov”, mun. Chișinău
Dariev Boris - BIA «Dariev Boris», or. Orhei	Ulianoschi Gheorghe - BAA «BUȘ»
Dațco Ludmila - BAA sect. Centru, mun. Chișinău	Ungureanu Ala - BIA Ala Ungureanu», mun. Chișinău
Diaconu Larisa - BAA Ocnîța	Urschi Laura - BIA «Laura Urschi», mun. Chișinău
Ghimpu Mihai - BAA «Advocatus», mun. Chișinău	
Gulca Lilia - BIA “ Gulca Lilia ”, mun. Chișinău	

Ani mulți și buni, sănătate, sprijin și înțelegere, devotament în relații, clipe de viață mai intensă și mai frumoasă, încredere în viitor, spor în tot ce Vă propuneți să realizați, lumină în case și în suflete, iar timpul să nu Vă șteargă tandrețea de pe chipuri.

Să trăiți fericiți și împăcați cu sine!

*Gheorghe AMIHALACHIOAIE,
președintele Consiliului Baroului Avocaților din Republica Moldova*